

การดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อ นักลงทุนสถาบัน

ข้อควรพิจารณาที่สำคัญในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้
แนวทางสำหรับบรรษัทข้ามชาติของ OECD

การดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อให้นักลงทุนสถาบัน

ข้อควรพิจารณาที่สำคัญในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้
แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD

โปรดอ้างอิงสิ่งพิมพ์นี้ในนามของ

OECD

(2017)

การดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบสำหรับนักลงทุนสถาบัน :

ข้อควรพิจารณาที่สำคัญในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทางสำหรับบรรษัทข้ามชาติของ OECD

ผลงานนี้จัดพิมพ์ขึ้นในความรับผิดชอบของเลขาธิการใหญ่ OECD ความคิดเห็นที่แสดงและข้อโต้แย้งที่ใช้ในที่นี้ไม่จำเป็นต้องสะท้อนถึงมุมมองอย่างเป็นทางการของ OECD หรือของรัฐบาลของประเทศสมาชิกหรือของสหภาพยุโรป

เอกสารฉบับนี้และแผนภูมิใดๆ ในคู่มือนี้ จะไม่ส่งผลกระทบต่อสถานะหรืออำนาจอธิปไตยเหนือดินแดนใดๆ รวมถึงต่อการกำหนดเขตพรมแดนระหว่างประเทศและเขตแดน และค่อนามของดินแดน เมือง หรือพื้นที่ใดๆ

ข้อจำกัดความรับผิดชอบ

คำแปลนี้ได้รับมอบหมายให้จัดทำโดยคณะกรรมการฝ่ายการเงินและกิจการองค์กร และ OECD ไม่สามารถรับประกันความถูกต้องได้ เวอร์ชันที่เป็นทางการมีเพียงบทความภาษาอังกฤษและ/หรือภาษาฝรั่งเศสเท่านั้น เวอร์ชันต้นฉบับมีอยู่ในเว็บไซต์ของ OECD ที่

<https://mneguidelines.oecd.org/rbc-financial-sector.htm>

คำนำ

เอกสารฉบับนี้ การดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบสำหรับนักลงทุนสถาบัน :

ข้อควรพิจารณาที่สำคัญในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ **OECD**

ช่วยให้ให้นักลงทุนสถาบันดำเนินการตามข้อเสนอแนะเรื่องการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของแนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ **OECD**

เพื่อป้องกันหรือรับมือกับผลกระทบเชิงลบที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงาน สิ่งแวดล้อม และการทุจริตในพอร์ตการลงทุนของพวกเขา บทความนี้ระบุถึงการดำเนินการที่สำคัญสำหรับผู้จัดการสินทรัพย์และเจ้าของสินทรัพย์ภายใต้แต่ละขั้นตอนของกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและรวมถึงการอภิปรายเกี่ยวกับข้อพิจารณาที่สำคัญ เช่น ความท้าทาย แนวทางปฏิบัติที่มีอยู่

หรือกฎระเบียบเฉพาะสำหรับภาคการลงทุนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อแนวทางการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

โดยการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามแนวทาง **OECD**

นักลงทุนจะไม่เพียงแต่สามารถหลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงลบจากการลงทุนของพวกเขาต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมได้เท่านั้น แต่ยังสามารถหลีกเลี่ยงความเสี่ยงทางการเงินและชื่อเสียง ตอบสนองต่อความคาดหวังของลูกค้าและผู้รับผลประโยชน์ของตน

และมีส่วนร่วมในเป้าหมายระดับโลกด้านสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาที่ยั่งยืน

การเพิ่มขึ้นของความล้มเหลวในการพิจารณาตัวขับเคลื่อนมูลค่าการลงทุนในระยะยาว ซึ่งรวมถึงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล

ในการปฏิบัติด้านการลงทุนถูกมองว่าเป็นความล้มเหลวด้านหลักความไว้วางใจ (**fiduciary duty**)

นับตั้งแต่การเปิดตัวของความตกลงปารีสว่าด้วยสภาพภูมิอากาศในปี **2015**

นักลงทุนได้เผชิญกับความคาดหวังที่เพิ่มขึ้นในการจัดการความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศในพอร์ตการลงทุนของพวกเขา

นอกจากนี้สถาบันการเงินระหว่างประเทศยังได้ส่งสัญญาณแผนการระดมเงินทุนจำนวน **4** แสนล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (**SDG**) กระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่แข็งแกร่งสามารถช่วยให้มั่นใจได้ว่าจะมีการลงทุนในโครงการและบริษัทต่างๆ

ที่ปฏิบัติอย่างรับผิดชอบและช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ **SDG** ได้อย่างเต็มที่

เอกสารฉบับนี้ได้รับการพัฒนาผ่านการปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิดกับตัวแทนกลุ่มที่ปรึกษาที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายมากกว่า **50** รายจากภาคการเงิน รวมถึงสถาบันการลงทุนชั้นนำ รัฐบาล ภาคประชาสังคม องค์กรระหว่างประเทศ และผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ

นอกจากนี้ยังได้รับประโยชน์จากข้อมูลจากผู้ปฏิบัติงานด้านการลงทุนในช่วงการทำงานของผู้เชี่ยวชาญในกรุงลอนดอนเมื่อวันที่ **23** ตุลาคม **2015**

และที่นิวยอร์กเมื่อวันที่ **23** กุมภาพันธ์ **2016** คณะทำงานด้านการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบของ **OECD** ได้อนุมัติรายงานการประชุมเมื่อวันที่ **23** มกราคม **2017** ตามมาด้วยคณะกรรมการการลงทุนของ **OECD** เมื่อวันที่ **8** กุมภาพันธ์ **2017**

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานที่ **OECD**

ดำเนินการเพื่อชี้แจงความคาดหวังของการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบในบริบทของบริษัทที่ดำเนินการในภาคการเงิน นอกจากนี้ **OECD**

ยังได้พัฒนาแนวปฏิบัติที่ออกแบบมาเพื่อช่วยให้บริษัทดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านในภาคส่วนอื่นๆ ได้ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมเชิงสกัด

และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแร่ธาตุจากภาคที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งและมีความเสี่ยงสูงอย่าง เครื่องนุ่งห่ม รองเท้า และการเกษตร

สารบัญ

บทนำ	6
1. การทำความเข้าใจข้อเสนอแนะที่สำคัญภายใต้แนวทาง OECD	10
1.1 "ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ" ภายใต้แนวทาง OECD	10
1.2 การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทาง OECD	15
1.3 การจัดลำดับความสำคัญตามความเสี่ยงภายใต้แนวทาง OECD	17
1.4 การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องภายใต้แนวทาง OECD	18
1.5 การฟื้นฟูภายใต้แนวทาง OECD	19
2. การดำเนินการตามแนวทาง OECD ในบริบทของการลงทุนสถาบัน	20
2.1 การใช้การดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบในนโยบายนักลงทุนและระบบการจัดการต่างๆ	20
2.2 การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน: การระบุผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้น	25
2.3 การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน: เพื่อหาทางป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบ	32
2.4 การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน: การอธิบายถึงการติดตามและสื่อสารเกี่ยวกับผลลัพธ์	42
2.5 กระบวนการเพื่อสนับสนุนการฟื้นฟู	45
บทสรุป	49
ภาคผนวก 1. คำศัพท์	49
ภาคผนวก 2. ห่วงโซ่คุณค่าการลงทุนทั่วไป	53
ภาคผนวก 3. ประเภทของสินทรัพย์และกลยุทธ์การลงทุน	57
กรอบ	
กรอบที่ 1. เกี่ยวกับแนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD	6
กรอบที่ 2. ผลกระทบเชิงลบภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD	11
กรอบที่ 3. ขอบเขตและการประยุกต์ใช้ 'ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ' ในภาคการเงินภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD	13
กรอบที่ 4. ความสัมพันธ์ทางธุรกิจในหุ้นจดทะเบียนและหลักการกำกับดูแลกิจการของ G20/OECD	14
กรอบที่ 5. การบูรณาการ ESG	22
กรอบที่ 6. ผลการดำเนินงานด้านการเงินของบริษัทที่ได้รับการปรับปรุงตามกลยุทธ์ RBC	23
กรอบที่ 7. แพลตฟอร์มความร่วมมือ PRI ที่สนับสนุนโดย UN	26
กรอบที่ 8. แหล่งที่มาของข้อมูลความเสี่ยงด้าน RBC สำหรับนักลงทุนสถาบัน	27
กรอบที่ 9. คำแถลงของศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติ	29
กรอบที่ 10. ตลาดหลักทรัพย์และการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD	29
กรอบที่ 11. ดัชนี ESG	33

กรอบที่ 12. การมีส่วนร่วมในฐานะส่วนหนึ่งของการดูแลการลงทุน.....	34
กรอบที่ 13. การมีส่วนร่วมของนักลงทุนรายย่อยและกรณีเฉพาะ NCP	39
กรอบที่ 14. ข้อบกพร่องและการเลิกกิจการ.....	39
กรอบที่ 15. กระบวนการเฉพาะกรณีของ NCP: สิ่งที่กำลังคว่ำ.....	47

ตาราง

ตารางที่ 1. การระบุผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้น.....	31
ตารางที่ 2. เพื่อหาทางป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบ	41
ตารางที่ 3. เพื่อหาทางป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบ	42
ตารางที่ 4. การอธิบายถึงการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน: แนวทางปฏิบัติที่แนะนำโดยเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการการลงทุนต่างๆ.....	44
ตารางที่ 5. กระบวนการเพื่อสนับสนุนการฟื้นฟู: แนวทางปฏิบัติที่แนะนำโดยเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการการลงทุนต่างๆ.....	48

รูปประกอบ

รูปประกอบที่ 1. การรับมือกับผลกระทบเชิงลบภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD	35
รูปประกอบที่ 2. การตัดสินใจว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจเมื่อใด.....	41

บทนำ

ความเป็นมา

แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD (จากนี้ไปเรียก "แนวทาง OECD") เป็นเครื่องมือสากลที่ครอบคลุมมากที่สุดเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ (RBC) (กรอบที่ 1)

กรอบที่ 1. เกี่ยวกับแนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD

แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD (จากนี้ไปเรียก "แนวทาง OECD") เป็นหนึ่งในสี่ส่วนของปฏิญญา OECD

ว่าด้วยการลงทุนระหว่างประเทศและบริษัทข้ามชาติ 1976 (จากนี้ไปเรียก "ปฏิญญา") ในปฏิญญา บรรดาแนวร่วมแนะนำให้บริษัทข้ามชาติ

(MNE) สังเกตหลักการและมาตรฐานที่กำหนดไว้ในแนวทาง OECD

ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้แน่ใจว่ามีสภาพแวดล้อมการลงทุนระหว่างประเทศที่เปิดกว้างและโปร่งใส และเพื่อส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในเชิงบวกของ

MNE เพื่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคม แนวทาง OECD ซึ่งได้รับการแก้ไขหลาย ครั้งล่าสุดคือในปี 2011

ให้หลักการและมาตรฐานโดยสมัครใจสำหรับ RBC

ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายที่บังคับใช้และมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลแม้ว่าแนวร่วมจะให้ความสำคัญว่าจะนำไปปฏิบัติตาม

ปัจจุบันมีประเทศแนวร่วม 47 ประเทศที่ปฏิบัติตามปฏิญญา ได้แก่ ประเทศสมาชิก OECD 35 ประเทศและประเทศที่ไม่ได้เป็นสมาชิก OECD

อีก 12 ประเทศ ความเข้าใจว่าแนวทาง OECD เป็นความสมัครใจ มีความหมายต่อการใช้สำคัญ เช่น 'การประยุกต์ใช้' และ 'ขอบเขต'

ของแนวทาง OECD แนวทาง OECD ได้รับการแก้ไขหลายครั้ง ครั้งล่าสุดคือในปี 2011 แนวทาง OECD

เป็นชุดคำแนะนำที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลที่ครอบคลุมมากที่สุดเกี่ยวกับสิ่งที่ประกอบขึ้นเป็น RBC และครอบคลุมพื้นที่ RBC ที่สำคัญทั้งหมด

เช่น การเปิดเผยข้อมูล สิทธิมนุษยชน การจ้างงานและความสัมพันธ์ทางอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม การต่อต้านการคิดสินบนและการทุจริต

ผลประโยชน์ของผู้บริโภค วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การแข่งขัน และการเสียภาษี

สิ่งเหล่านี้สอดคล้องอย่างเต็มรูปแบบกับข้อเสนอแนะของหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UNGP)

ซึ่งรวมถึงความคาดหวังว่าธุรกิจต่างๆ จะหลีกเลี่ยงและจัดการกับผลกระทบเชิงลบที่ตนเองก่อหรือมีส่วนร่วมก่อ

และพยายามที่จะป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงโดยตรงกับผลิตภัณฑ์ การดำเนินงาน หรือบริการของตนโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

ด้วยเหตุนี้ธุรกิจจึงดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับผลกระทบเชิงลบในการดำเนินงานของตนเองและตลอดความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตน

ตามคำตัดสินของคณะมนตรีว่าด้วยแนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD แนวร่วมแต่ละรายจะต้องตั้งศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติ

(National Contact Point: NCP) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของแนวทาง OECD โดยการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขาย

การจัดการข้อขัดแย้งต่างๆ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามแนวทาง OECD

ในขณะที่แนวทาง OECD มีผลบังคับใช้กับทุกภาคอุตสาหกรรมและทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ แนวทางกลับไม่ได้อ้างอิงโดยตรงกับภาคการเงิน

บางภาษาที่ใช้ในแนวทางของ OECD มุ่งเป้าไปที่ผู้จัดการรายและผู้จัดการในห่วงโซ่อุปทาน (เช่น ในผลิตภัณฑ์ที่ผลิต) มากกว่านักลงทุน

และบริษัทผู้รับเงินลงทุนในห่วงโซ่อุปทาน

ความสัมพันธ์ระหว่างนักลงทุนและบริษัทผู้รับเงินลงทุนมีความแตกต่างในเชิงคุณภาพจากความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทผู้ซื้อและผู้จัดจำหน่าย

ในอดีตไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงในการดำเนินงานหรือในสัญญาระหว่างทั้งสองฝ่าย

แต่นักลงทุนสามารถแสวงหาอิทธิพลเหนือผู้รับเงินลงทุนได้โดยผ่านการเป็นเจ้าของ อย่างไรก็ตามข้อเสนอแนะของแนวทาง OECD

มีผลบังคับใช้ในทุกภาคส่วนรวมถึงภาคการเงินและบริษัทผู้ลงทุนเชิงพาณิชย์

โครงการ OECD ว่าด้วยการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบในภาคการเงิน สนับสนุนบริษัทภาคการเงินในการดำเนินการตามแนวทาง OECD

โดยให้รายละเอียดแนวทางปฏิบัติและแนวทางที่เกี่ยวข้องสำหรับผู้ให้บริการทางการเงินประเภทต่างๆ

เพื่อดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามคำแนะนำในแนวทาง OECD

เพื่อสร้างแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่และสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงในทางปฏิบัติ กฎระเบียบ และลักษณะพิเศษของภาคการเงิน

เอกสารนี้แสดงผลลัพธ์หนึ่งของโครงการนี้และกล่าวถึงการพิจารณาที่สำคัญสำหรับนักลงทุนสถาบันในฐานะประเภทของผู้ให้บริการทางการเงินในการดำเนินการ

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามที่แนะนำโดยแนวทาง OECD

วัตถุประสงค์

เอกสารนี้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับนักลงทุนสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อช่วยให้ นักลงทุนดำเนินการตามข้อเสนอแนะของแนวทาง OECD ตามห่วงโซ่คุณค่าการลงทุน เอกสารชิ้นนี้พยายามที่จะช่วยเหลือนักลงทุนสถาบัน โดยเฉพาะ โดยการอธิบายว่าการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทาง OECD เกี่ยวข้องกับเรื่องใด รวมไปถึงการหารือเกี่ยวกับการพิจารณาที่สำคัญสำหรับนักลงทุนในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการ

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านมีความหมายโดยเฉพาะภายใต้แนวทาง OECD ที่แตกต่างจากวิธีการรับรู้โดยทั่วไปในบริบทของการลงทุนเชิงสถาบันภายใต้แนวทาง OECD "การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน" เป็นกระบวนการในการระบุ ป้องกัน บรรเทา และให้คำอธิบายถึงสิ่งที่เรียกว่า "ผลกระทบเชิงลบ" ในเรื่องที่อยู่ภายใต้แนวทาง OECD (เช่น สิทธิมนุษยชน แรงงาน สิ่งแวดล้อม การคิดสินบน และผลกระทบด้านความเชื่อตรงอื่นๆ ฯลฯ) การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทาง OECD ควรมีความต่อเนื่อง และมีวัตถุประสงค์เพื่อหลีกเลี่ยงและตอบสนองต่อความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ครอบคลุมในแนวทาง OECD อย่างไรก็ตาม ในบริบทของการลงทุนแล้ว การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านโดยทั่วไปจะถือว่าเป็นกระบวนการที่ดำเนินการก่อนที่จะทำการลงทุนบางอย่างหรือการแต่งตั้งผู้จัดการสินทรัพย์เพื่อระบุและประเมินความเสี่ยงทางกฎหมายและทางการเงิน ผู้อ่านควรตระหนักถึงความหมายที่แตกต่างกันเพื่อให้ไว้สำหรับคำศัพท์คำเดียวกัน เนื่องจากนี้อาจนำไปสู่ความสับสนและความเข้าใจผิดระหว่างผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ในการหารือเกี่ยวกับปัญหา RBC (ดูเพิ่มเติมภาคผนวกหนึ่ง)

ขอบเขต

เอกสารฉบับนี้อธิบายถึงวิธีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้จัดการการลงทุนสถาบันและเจ้าของสินทรัพย์แต่ไม่ได้ระบุแนวทางเฉพาะสำหรับหน่วยงานที่อำนวยความสะดวกในการลงทุน (เช่น ผู้ให้บริการการวิจัยตลาด ธนาคารเพื่อการลงทุนที่ให้บริการงานวิจัยเกี่ยวกับบริษัทจดทะเบียนและการดำเนินการซื้อขาย ประกันภัยการออกหลักทรัพย์ใหม่ และการให้บริการงานวิจัยสำหรับการเสนอขายหุ้นแก่ประชาชนทั่วไปเป็นครั้งแรก ตลาดหลักทรัพย์ ผู้จัดการทำดัชนี ฯลฯ) อย่างไรก็ตาม นี่อาจเป็นข้อมูลอ้างอิงที่มีประโยชน์สำหรับหน่วยงานเหล่านี้เช่นกัน เนื่องจากคำแนะนำของแนวทาง OECD ยังมีผลบังคับใช้กับหน่วยงานเหล่านี้ด้วย

หากมองให้เกี่ยวข้อง เอกสารนี้พยายามแยกแยะความแตกต่างระหว่างแนวทางที่อาจเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกับเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการการลงทุน รวมถึงประเภทสินทรัพย์เฉพาะซึ่งรวมถึง ตราสารทุนสาธารณะ (หุ้นในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์) พันธบัตรองค์กร (หนี้หรือเงินกู้ของบริษัท) หุ้นนอกตลาด (หุ้นในบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียน) การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน (กองทุนที่ไม่ได้จดทะเบียนลงทุนในสินทรัพย์ เช่น สนามบิน ถนน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกด้านพลังงานทดแทน หรือการลงทุนโดยตรงในสินทรัพย์เหล่านี้) และอสังหาริมทรัพย์ (กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ได้จดทะเบียนหรือการลงทุนโดยตรงในอสังหาริมทรัพย์) ภาคผนวก 3 จะให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับประเภทของสินทรัพย์เหล่านี้ ในทางปฏิบัติ นักลงทุนอาจใช้การผสมกลยุทธ์การลงทุนและประเภทสินทรัพย์ ซึ่งเส้นแบ่งระหว่างประเภทเหล่านี้อาจไม่ชัดเจนในบางกรณี ในสถานการณ์เหล่านี้ การผสมกันของแนวทางอาจถูกนำมาใช้

ท้ายที่สุด ในขณะที่สถาบันการลงทุนสามารถก่อให้เกิดหรือมีส่วนร่วมในการก่อผลกระทบเชิงลบผ่านกิจกรรมของตนเองเช่นเดียวกับบริษัทอื่นๆ ได้ (เช่น ผลกระทบเชิงลบด้านแรงงานที่เกี่ยวข้องกับลูกจ้างของตนเอง) เอกสารนี้มุ่งเน้นไปที่การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบเชิงลบที่เกี่ยวข้องกับบริษัทผู้รับเงินลงทุน (โปรดดูเพิ่มเติมหัวข้อ ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ผู้ผลกระทบ ในหัวข้อที่ 2.3)

ประโยชน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้หลักเกณฑ์ของ OECD ได้แก่

- ซึ่ดความสามารถที่เพิ่มขึ้นในการดำเนินการตามแนวทาง OECD
ตลอดจนหลักการชี้แนะของสหประชาชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน (UNGP) และ โครงร่างแนวคิดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น
หลักการที่สนับสนุนโดยสหประชาชาติว่าด้วยการลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบ (PRI)
- "การรู้และแสดงให้เห็น" ว่านักลงทุนทำตามความคาดหวังภายใต้แนวทาง OECD และมีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- ความสามารถที่เพิ่มขึ้นในการตอบสนองความคาดหวังของลูกค้า (ในกรณีของผู้จัดการการลงทุน) และผู้รับผลประโยชน์/สมาชิก
(ในกรณีของเจ้าของสินทรัพย์ เช่น กองทุนบำนาญบำนาญ) ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานด้าน RBC (เช่น แนวทาง OECD)
- ความเข้าใจที่ดีขึ้นและการบริหารจัดการความเสี่ยงในการลงทุนที่อาจเป็นสาระสำคัญ (ดู
การรับรู้การจัดตำแหน่งระหว่างสาระสำคัญทางการเงินและความเสี่ยงด้าน RBC ในหัวข้อที่ 2.1)

ลักษณะของเอกสารนี้

เอกสารนี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างมาตรฐานใหม่ของการดำเนินธุรกิจ แต่จะระบุข้อพิจารณาในทางปฏิบัติสำหรับนักลงทุนสถาบันที่ต้องการดำเนินการตามคำแนะนำในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามแนวทาง OECD โดยคำนึงถึงความซับซ้อนของความสัมพันธ์ทางธุรกิจต่างๆ รวมถึงบริบททางกฎหมาย นโยบาย และตลาดที่นักลงทุนดำเนินงาน ขอบเขตและการใช้คำว่า "ความสัมพันธ์ทางธุรกิจในภาคการเงิน" ภายใต้แนวทาง OECD ได้รับการตรวจสอบโดยคณะทำงานด้านการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบของ OECD (กรอบที่ 3)

แนวทางในเอกสารนี้ไม่มีอคติต่อภาระผูกพันทางกฎหมายของนักลงทุนสถาบันรวมถึงในบริบทของภาระผูกพันในการกำกับดูแลกิจการและหลักความไว้วางใจหรือหลักการของบุคคลที่มีความรอบคอบ ภายใต้แนวทาง OECD "[ก]ารปฏิบัติตามกฎหมายภายในประเทศเป็นภาระผูกพันแรกของบริษัท [...] ในประเทศที่กฎหมายและกฎระเบียบภายในประเทศขัดแย้งกับหลักการและมาตรฐานของแนวทาง OECD บริษัทควรแสวงหาวิธีที่จะเคารพหลักการและมาตรฐานดังกล่าวอย่างเต็มที่ตราใดที่ไม่ได้เป็นการละเมิดกฎหมายภายในประเทศ"¹

แนวทางเฉพาะในการดำเนินการตามคำแนะนำของแนวทาง OECD อาจแตกต่างกันไปในแต่ละบริษัท สถาบันการเงินควรพิจารณาถึงลักษณะที่เหมาะสมที่การปฏิบัติตามแนวทาง OECD สามารถนำไปใช้ในกลยุทธ์ทางธุรกิจของตนได้อย่างเป็นผลสำเร็จ แนวทางที่แนะนำในเอกสารนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ให้นักลงทุนสามารถปฏิบัติตามแนว OECD ได้

โครงสร้าง

บทนำของเอกสารนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเป็นมา วัตถุประสงค์ ขอบเขต และลักษณะของเอกสารนี้ตลอดจนประโยชน์ที่อาจได้รับจากการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

หัวข้อที่ 1 แสดงภาพรวมระดับสูงของข้อเสนอแนะหลักของแนวทาง OECD

หัวข้อที่ 2

หลักของเอกสารนี้อธิบายถึงองค์ประกอบหลักของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและการพิจารณาสำหรับนักลงทุนที่จะดำเนินการตามแนวทาง OECD และดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน แต่ละหัวข้อจะสอดคล้องกับขั้นตอนที่แตกต่างกันของกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านหรือกระบวนการที่สำคัญเพื่อสนับสนุนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน และแสดงรายการตัวอย่างของการดำเนินการที่แนะนำในแต่ละขั้นตอนที่ปรับให้เข้ากับบริบทของนักลงทุนต่างๆ โดยเฉพาะ ซึ่งรวมถึง:

¹ OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), บทที่หนึ่ง Concepts and Principles, ย่อหน้าที่ 2.

- นโยบายด้าน RBC และระบบการจัดการ
- การระบุผลกระทบเชิงลบต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้น
- การหาทางป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและอาจเกิดขึ้น
- การอธิบายว่าผลกระทบเชิงลบจะได้รับการแก้ไขอย่างไร โดย (เอ) การติดตามการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและความคืบหน้า และ (บี) การสื่อสารถึงความพยายามและผลลัพธ์ผ่านการรายงานสาธารณะและการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบตามความเหมาะสม
- การฟื้นฟูผลกระทบเชิงลบที่องค์กรกำลังก่อหรือมีส่วนร่วมก่อ

แต่ละหัวข้อย่อยข้างรวมถึง

คำอธิบายของการพิจารณาที่สำคัญสำหรับการดำเนินการเหล่านี้ในบริบทของการลงทุนและภาพรวมที่เกี่ยวข้องของวิธีที่การดำเนินการเหล่านี้อาจแตกต่างกันไปในทางปฏิบัติระหว่างเจ้าของและผู้จัดการสินทรัพย์ และในชั้นเรียนและกลยุทธ์การลงทุนที่แตกต่างกัน

ประการสุดท้าย เอกสารฉบับนี้ประกอบด้วยภาคผนวกหลายส่วนเพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับ 1) ความแตกต่างในคำศัพท์ที่ใช้ในแนวทาง OECD และในบริบทของการลงทุนสถาบันโดยทั่วไป (ภาคผนวกหนึ่ง) 2) ห่วงโซ่คุณค่าการลงทุนทั่วไป (ภาคผนวกสอง) 3) กลยุทธ์การลงทุนและประเภทสินทรัพย์ที่แตกต่างกัน (ภาคผนวกสาม)

ภาคผนวกเหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติ (NCP) ของ OECD² ผู้กำหนดนโยบาย คนงาน สหภาพแรงงาน และภาคประชาสังคมที่ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติงานด้านการลงทุนแต่อาจมีปฏิสัมพันธ์กับประเด็นด้าน RBC ในบริบทของการลงทุนสถาบัน

² ตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรีว่าด้วย แนวทางสำหรับบรรษัทข้ามชาติของ OECD ตามที่แก้ไขเพิ่มเติมในปีค.ศ. 2011

ศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติจัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของแนวทาง โดย การดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขาย การจัดการข้อขัดถาม และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามแนวทางในกรณีเฉพาะ

ศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติอาจใช้บทความนี้เพื่อส่งเสริมแนวทาง OECD

แต่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะใช้เป็นหลักเกณฑ์สำหรับการนำเสนอกรณีเฉพาะต่างๆ ดูเพิ่มเติม แนวทาง OECD, Commentary on the Implementation Procedures of the OECD Guidelines for Multinational Enterprises หน้าที่ที่ 25.

1. การทำความเข้าใจข้อเสนอแนะที่สำคัญภายใต้แนวทาง OECD

หัวข้อนี้จะแสดงภาพรวมของข้อเสนอแนะหลักต่อบริษัทภายใต้แนวทาง OECD คำแนะนำเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจรวมถึงนักลงทุนสถาบันต่างๆ อย่างไรก็ตามการนำไปใช้ในทางปฏิบัติจะแตกต่างกันไปตามลักษณะขององค์กรที่นำไปใช้ (เช่น ประเภทธุรกิจ ขนาด ความเสี่ยง) ในกรณีที่เกี่ยวข้อง คำอธิบายทั่วไปของคำแนะนำของแนวทางจะตามมาด้วยการอภิปรายเกี่ยวกับผลกระทบในวงกว้างสำหรับนักลงทุนสถาบันต่างๆ หัวข้อที่ 2 ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้คำแนะนำในบริบทของการลงทุนสถาบัน และให้คำอธิบายถึงแนวทางที่เป็นไปได้สำหรับเจ้าของและผู้จัดการสินทรัพย์โดยเฉพาะ

1.1 "ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ" ภายใต้แนวทาง OECD

แนวทาง OECD ได้รับการแก้ไขในปี 2011 เพื่อแนะนำข้อเสนอแนะใหม่ๆ เกี่ยวกับ RBC ซึ่งสอดคล้องกับ UNGP แนวทาง OECD ระบุว่าบริษัทควร

- "หลีกเลี่ยงการก่อหรือการมีส่วนร่วมก่อผลกระทบเชิงลบในเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้แนวทางผ่านกิจกรรมของตน และรับมือกับผลกระทบเหล่านี้เมื่อเกิดขึ้น" และ
- "พยายามป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่กิจการไม่ได้มีส่วนร่วมก่อ เมื่อผลกระทบนั้นเชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของกิจการจากความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ข้อความนี้ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายที่จะผลักความรับผิดชอบจากหน่วยงานที่ก่อผลกระทบเชิงลบไปสู่บริษัทที่หน่วยงานมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย"³

ในบริบทของเอกสารนี้ ความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบหรือ "ความเสี่ยงด้าน RBC" หมายถึงความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบในประเด็นที่ครอบคลุมตามแนวทาง OECD (กรอบที่ 2) นักลงทุนมักจะใช้คำว่า "ความเสี่ยง ESG" ทั้งเกณฑ์ "RBC" และ "ESG" เกี่ยวข้องกับการพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และการกำกับดูแล อย่างไรก็ตามความเสี่ยงด้าน RBC หมายถึงความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่อยู่ภายใต้แนวทาง OECD หรืออีกนัยหนึ่งคือ ความเสี่ยงต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ไม่ใช่ต่อตัวบริษัทเอง⁴ อาจมีความแตกต่างในขอบเขตระหว่างความเสี่ยง ESG และ RBC ดังนั้นนักลงทุนควรพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาของแนวทางและประเมินความแตกต่างเพื่อให้แน่ใจว่าตนเข้าใจเรื่องความคาบเกี่ยวและความแตกต่างในส่วนนี้⁵ (ดูเพิ่มเติมกรอบที่ 2 และภาคผนวกหนึ่ง)

³ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สอง, ข้อหน้าที่ 11-12.

⁴ การระบุความเสี่ยง ESG มักถูกใช้โดยนักลงทุนเพื่อเป็นมาตรการในการคำนวณต้นทุนและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อราคาหุ้น ในขณะที่การระบุความเสี่ยง RBC เป็นองค์ประกอบของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและใช้เพื่อกระตุ้นการดำเนินการเชิงรุกเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงเหล่านั้น

⁵ สำหรับภาพรวมของแนวทาง OECD ดู Responsible Business Conduct Matters http://mneguidelines.oecd.org/MNEguidelines_RBCmatters.pdf

กรอบที่ 2. ผลกระทบเชิงลบภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD

แนวทาง OECD ได้กำหนดหลักการและมาตรฐานด้าน RBC

รวมถึงขั้นตอนที่บริษัทคาดว่าจะดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงและจัดการกับการมีส่วนร่วมกับผลกระทบเชิงลบผ่านระยะของความห่วงใยทางสังคม ซึ่งนี้รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน การเปิดเผยข้อมูล สิทธิมนุษยชน แรงงาน และความสัมพันธ์เชิงอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลที่ดี และการดำเนินการทางจริยธรรมในรูปแบบของการต่อสู้กับการฉ้อโกง การเรียกร้องสินบน และการทุจริต และผลประโยชน์ของผู้บริโภค บทแนวทาง OECD ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเภทของผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น (ความเสี่ยง) และผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงที่บริษัทควรหลีกเลี่ยงและแก้ไข ดังนั้นจึงเริ่มต้นสำหรับนักลงทุนที่ต้องการดำเนินการตามแนวทาง OECD คือการอ่านเพื่อทำความเข้าใจประเด็นที่ครอบคลุมอย่างครบถ้วนในแต่ละบท ซึ่งนักลงทุนจะดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบคอบในพอร์ตการลงทุนของตน

สำหรับบริษัทหลายแห่ง คำว่า "ความเสี่ยง" หมายถึงความเสี่ยงที่สำคัญต่อบริษัท อย่างความเสี่ยงด้านการเงิน ความเสี่ยงในการดำเนินงาน ความเสี่ยงด้านชื่อเสียง ฯลฯ บรรดาบริษัทต่างเป็นห่วงตำแหน่งของตนในตลาดเมื่อต้องเผชิญหน้ากับคู่แข่ง ภาพลักษณ์ และการมีตัวตนในระยะยาว ดังนั้นเมื่อพิจารณาความเสี่ยงที่ต่างกัน ความเสี่ยงต่างๆ โดยทั่วไปมักมองเห็นความเสี่ยงที่มีต่อตัวเอง อย่างไรก็ตามแนวทาง OECD เป็นเรื่องเกี่ยวกับความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบที่บริษัทสร้าง มีส่วนร่วมสร้าง หรือที่มีความเชื่อมโยงโดยตรง (และผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมหากความเสี่ยงเหล่านั้นเกิดขึ้นจริง) ดังนั้นจึงเป็นวิธีการรับมือกับเรื่องภายนอก¹

¹ ดู OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), Commentary on General Policies, ข้อหน้า 14

ความคาดหวังของแนวทาง OECD ที่บริษัทพยายามป้องกันหรือลดผลกระทบที่เชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลักดันให้หรือบริกรของตนผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้เพิ่มขอบเขตความรับผิดชอบของบริษัทนอกเหนือไปจากการดำเนินงานและกิจกรรมของตนเองในห่วงโซ่คุณค่าด้วย แนวทาง OECD

ระบุว่าข้อเสนอแนะนี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันความรับผิดชอบจากหน่วยงานที่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบไปยังบริษัทที่ตนมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย⁶ นี่เป็นข้อจำกัดที่สำคัญในความรับผิดชอบของบริษัทที่เผชิญหน้ากับความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตน ด้วยตระหนักดีว่าบริษัทต่างๆ อาจไม่สามารถจัดการกับผลกระทบเชิงลบที่เกิดจากหรือมีส่วนร่วมก่อโดยหน่วยงานอื่น อย่างไรก็ตามบริษัทควรพยายามที่จะมีอิทธิพลสนับสนุนให้หน่วยงานนั้นป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบโดยพิจารณาจากการจัดลำดับความสำคัญ (ในบริบทของนักลงทุน ดูหัวข้อที่ 1.3 และ 2.3 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม)

โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวทาง OECD แนะนำให้บริษัทต่างๆ "ดำเนินการโดยลำพังหรือร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ตามความเหมาะสม เพื่อใช้อำนาจต่อรองเพื่อมีอิทธิพลต่อ หน่วยงานที่ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบเพื่อป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบนั้นๆ" ⁷ อำนาจต่อรองถือเป็นสิ่งที่มีอยู่จริง "ในที่ซึ่งบริษัทมีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงแนวทางปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องของหน่วยงานที่ก่อให้เกิดอันตราย" ⁸ ในทางปฏิบัติหมายถึงมาตรการทางปฏิบัติในวงกว้างที่บริษัทอาจดำเนินการด้วยตนเองและร่วมกับผู้อื่น

ดังนั้นภายใต้แนวทาง OECD แต่ละบริษัทในห่วงโซ่คุณค่าจึงมีความรับผิดชอบต่อการกระทำและผลกระทบของตนเอง บริษัทหรือในกรณีนี้คือนักลงทุน โดยทั่วไปจะไม่รับผิดชอบต่อการกระทำของหน่วยงานที่ตนมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย แต่จะรับผิดชอบต่อการดำเนินการของตนเอง รวมถึงความพยายามที่จะมีอิทธิพลหรือสนับสนุนหน่วยงานนั้นๆ ความคาดหวังที่ว่าบริษัทพยายามที่จะป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของตน โดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจนั้นมีความแตกต่างและเป็นตัว

⁶ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สอง, ข้อหน้า 11-12.

⁷ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สอง, ข้อหน้า 12, Commentary on General Principles, ข้อหน้า 20; บทที่สี่ ข้อหน้า 3, Commentary on Human Rights, ข้อหน้า 43. อำนาจต่อรองภายใต้แนวทาง OECD มีความหมายที่แตกต่างจากในบริบทของการลงทุน ซึ่งอาจหมายถึงสถานะทางการเงินของสถานประกอบการมากกว่าการกระทำที่มีอิทธิพลหรือส่งเสริม (ดูเพิ่มเติมภาคผนวกหนึ่ง).

⁸ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สอง, Commentary on General Principles, ข้อหน้า 19.

เสริมต่อความรับผิดชอบของหน่วยงานที่ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ โดยพื้นฐานแล้ว

ความพยายามของบริษัทควรเสริมสร้างความพยายามในการตอบสนองต่อความรับผิดชอบของหน่วยงานในห่วงโซ่มูลค่าของคนที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบมากกว่าที่จะทำซ้ำหรือลืมหัดเล็ด

ความรับผิดชอบด้านความสัมพันธ์ทางธุรกิจของบริษัทของนักลงทุนสถาบัน

OECD

ได้สรุปไว้ในเอกสารเกี่ยวกับขอบเขตและการประยุกต์ใช้ความสัมพันธ์ทางธุรกิจในภาคการเงินว่าความสัมพันธ์ระหว่างนักลงทุนและบริษัทผู้รับเงินลงทุนรวมถึงการถือหุ้นรายย่อย ถือได้ว่าเป็น "ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ" ภายใต้แนวทาง OECD⁹ (ดูกรอบที่ 3 สำหรับภาษาที่เกี่ยวข้องในปัญหานี้) ดังนั้นนักลงทุนแม้แต่ผู้ที่ถือหุ้นส่วนน้อยอาจเชื่อมโยงโดยตรงกับผลกระทบเชิงลบที่เกิดจากหรือมีส่วนร่วมโดยบริษัทผู้รับเงินลงทุนซึ่งเป็นผลมาจากความเป็นเจ้าของ หรือการจัดการ หุ้นในบริษัทที่ถือหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบบางอย่างต่อสังคมหรือสิ่งแวดล้อม กล่าวอีกนัยหนึ่ง การมีอยู่ของความเสียหายด้าน RBC (ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น) หรือผลกระทบด้าน RBC ที่เกิดขึ้นตามจริง ในพอร์ตโฟลิโอของนักลงทุนเอง หมายความว่า ในกรณีส่วนใหญ่ "การเชื่อมโยงโดยตรง" กับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการผ่าน "ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ" นี้กับบริษัทผู้รับเงินลงทุน¹⁰ (ดูเพิ่มเติม ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต่อผลกระทบต่างๆ ในหัวข้อที่ 2.3)

เป็นผลให้นักลงทุนคาดหวังที่จะพิจารณาความเสียหายด้าน RBC ตลอดจนกระบวนการลงทุนของตนและใช้สิ่งที่เรียกว่า "อำนาจต่อรอง" กับบริษัทที่ตนเองลงทุนเพื่อมีอิทธิพลต่อบริษัทผู้รับเงินลงทุนเหล่านั้นเพื่อป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบ อย่างไรก็ตามเหล่านักลงทุนไม่ได้รับผิดชอบในการแก้ไขผลกระทบเชิงลบเหล่านั้นด้วยตนเอง (ดูเพิ่มเติมหัวข้อที่ 2.3)

⁹ ดู "Scope and applications of 'business relationships' ในภาคการเงินภายใต้ OECD Guidelines for Multinational Enterprises" การตีความนี้ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับแนวทาง OECD และ UNGP ซึ่งได้ข้อสรุปเดียวกัน ดู "Expert letters and statements on the application of the OECD Guidelines for Multinational Enterprises and UN Guiding Principles on Business and Human Rights in the context of the financial sector", 2014. เอกสารเหล่านี้มีอยู่ที่ <http://mneguidelines.oecd.org/rbc-financial-sector.htm>.

¹⁰ ในบางสถานการณ์ที่จำกัด ผลกระทบเชิงลบที่เกิดจากบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนจะไม่เชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการของนักลงทุนเอง (เช่น พอร์ตการลงทุนของตนเอง) ตัวอย่างเช่น ในสถานการณ์ที่ผู้ลงทุนซื้อหุ้นหรือหุ้นอื่นๆ ในบริษัทร่วมทุน (joint venture - JV) จะมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจระดับผู้ลงทุน - ผู้รับเงินลงทุนกับบริษัท JV นั้นๆ อย่างไรก็ตามหากหนึ่งในพันธมิตรของ JV กำลังถือ/มีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ (เช่น แรงงานบังคับ) ผ่านโครงการที่แยกต่างหาก ที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (กล่าวคือ ผู้ลงทุนไม่มีการลงทุน ความเป็นเจ้าของ หรือความสัมพันธ์อื่นๆ ด้วย) ผู้ลงทุนไม่ได้เชื่อมโยงโดยตรงกับผลกระทบจากแรงงานบังคับผ่านการลงทุนใน JV อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอาจมีความเสี่ยงของพฤติกรรมที่คล้ายกันในโครงการที่ดำเนินการโดยบริษัท JV หากนักลงทุนตระหนักถึงสถานการณ์นี้ก็ควรกระตุ้นให้เกิด 'การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอย่างต่อเนื่องที่มากขึ้น' กับ JV

กรอบที่ 3. ขอบเขตและการประยุกต์ใช้ 'ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ' ในภาคการเงิน
ภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD

เอกสารขอบเขตและการประยุกต์ใช้ 'ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ' ในภาคการเงินภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD
ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการดำเนินการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบในการประชุมเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2014
บทความนี้ประกอบด้วยการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

- "[...]เนื่องจากหลักเกณฑ์นี้เป็นคำแนะนำและไม่สามารถบังคับใช้ได้ตามกฎหมาย [...] สามารถใช้คำอธิบายแบบปลายเปิดเกี่ยวกับความหมายของคำว่า 'ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ' ได้ เนื่องจากแนวทางเหล่านี้เป็นข้อเสนอแนะ และประเทศที่อุดมมั่นในการปฏิบัติตามแนวทางที่กว้างที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้จึงไม่จำเป็นต้องใช้คำจำกัดความที่ชัดเจน"
 - "แนวทางมีคำอธิบายที่กว้างขวางของคำว่า 'ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ' เนื่องจากแนวทางดำเนินการดำเนินงานที่มีคำอธิบายที่ไม่ครบถ้วนของคำสำคัญการใช้งานหรือ "ขอบเขต" ที่เป็นไปได้ไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในภาคส่วนของบริษัทบางประเภทหรือความสัมพันธ์ทางธุรกิจบางประเภท ดังนั้นตามหลักการแล้ว การถือหุ้นส่วนน้อยสามารถมองได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ทางธุรกิจภายใต้แนวทางนี้ แม้ว่าไม่ได้สะกดไว้ในข้อความของแนวทางนี้ก็ตาม"
 - "แม้ว่าการปฏิบัติตามแนวทางของบริษัทจะเป็นไปโดยสมัครใจและไม่สามารถบังคับใช้ได้ตามกฎหมาย แต่ก็ไม่ได้อำนาจให้ความคาดหวังเรื่องที่จะปฏิบัติตามแนวทางลดลง สถาบันการเงินพิจารณาถึงลักษณะที่เหมาะสมที่การปฏิบัติตามแนวทางสามารถนำไปใช้ในกลยุทธ์ทางธุรกิจของคนได้อย่างเป็นผลสำเร็จ"
- "เนื่องจากมีความกังวลเกี่ยวกับปัญหาของสถาบันการเงินในบทบาทของคนในฐานะผู้ถือหุ้นรายย่อย รวมถึงกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติ และธนาคารกลาง เราจะต้องให้ความสนใจกับลักษณะเฉพาะของภาคธุรกิจ และความกังวลในทางปฏิบัติ และข้อจำกัดทางกฎหมาย นี่เป็นสิ่งสำคัญสำหรับความเข้าใจของเราเกี่ยวกับแนวทางที่สามารถปฏิบัติได้ภายในภาคการเงิน"

ในบางเขตอำนาจของรัฐ นักลงทุนอาจไม่ได้รับอนุญาตให้ "มีอิทธิพล"

ต่อคณะกรรมการหรือผู้บริหารของบริษัทผู้รับเงินลงทุนอย่างเป็นทางการเนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับการต่อต้านการผูกขาด อย่างไรก็ตาม แม้ในกรณีเหล่านี้ นักลงทุนก็ยังสามารถส่งเสริม RBC

ผ่านการมีส่วนร่วมของบริษัทผู้รับเงินลงทุนของคุณเพื่อแสดงประเด็นและความกังวลเกี่ยวกับความเสี่ยงด้าน RBC ได้เนื่องจากเป็นแนวปฏิบัติทั่วไปอยู่แล้ว แนวทางปฏิบัติของ OECD ตระหนักดีว่าภาระผูกพันอันดับแรกของบริษัททั้งหลายคือการปฏิบัติตามกฎหมายภายในประเทศ ดังนั้นหากข้อเสนอแนะของแนวทาง OECD ขัดแย้งกับกฎระเบียบในท้องถิ่น บริษัทเหล่านี้ควรพยายามให้เกียรติข้อเสนอแนะของแนวทาง OECD อย่างเต็มที่ซึ่งไม่ได้ทำให้บริษัทละเมิดกฎหมายภายในประเทศ อย่างไรก็ตามแนวทาง OECD ตระหนักว่าข้อเสนอแนะของคุณขยายขอบเขตออกไปมากกว่ากฎหมายในหลายๆ กรณี¹¹

วิธีการที่นักลงทุนสามารถจ้างงานเพื่อใช้อำนาจต่อการมีอิทธิพลต่อบริษัทต่างๆ ที่พวกเขาลงทุนนั้นมีขอบเขตที่กว้าง สิ่งเหล่านี้ไม่จำกัดเพียงการมีส่วนร่วมโดยตรงกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนแต่อาจเกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลเงินทุนต่อบริษัทผู้รับเงินลงทุนที่มีความรับผิดชอบเมื่อเวลาผ่านไป การมีส่วนร่วมในโครงการอุตสาหกรรมที่กำหนดเป้าหมายความเสี่ยงด้าน RBC บางอย่าง การดำเนินการร่วมกันในประเด็นทางภูมิศาสตร์หรือบริษัทที่เฉพาะเจาะจง ฯลฯ ตามความเหมาะสม สิ่งที่เหมาะสมจะแตกต่างกันไปตามลักษณะของนักลงทุน กลยุทธ์การลงทุน (เช่น การลงทุนเชิงรุกกับเชิงรับ) และการผูกพันด้านกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีการใช้อำนาจต่อการดังกล่าวภายใต้กรอบการกำกับดูแลกิจการที่ดี (กรอบที่ 4) ปัญหาเหล่านี้จะได้รับการอภิปรายในรายละเอียดเพิ่มเติม ในหัวข้อที่ 1.2

¹¹ OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), บทที่หนึ่ง Concepts and Principles, ข้อหน้าที่ 2.

**กรอบที่ 4. ความสัมพันธ์ทางธุรกิจในหุ้นจดทะเบียนและ
หลักการกำกับดูแลกิจการของ G20/OECD**

แนวทาง OECD แนะนำให้บริษัทใช้แนวทางปฏิบัติการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่นำมาจากหลักการกำกับดูแลกิจการของ G20/OECD-1 หลักการเรียกร้องคณะกรรมการของหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อให้แน่ใจเรื่องแนวปฏิบัติเชิงกลยุทธ์ของบริษัท การตรวจสอบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และความรับผิดชอบต่อบริษัทและต่อผู้ถือหุ้น ในขณะที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย

บริษัทเป็นหน่วยงานแยกต่างหากจากผู้ถือหุ้น หน่วยงานนี้ได้รับการจัดการโดยคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดย และเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นทั้งหมด ในทางกลับกัน คณะกรรมการมีภาระความรับผิดชอบที่เป็นอิสระต่อผู้จัดการของบริษัทในนามของผู้ถือหุ้นทั้งหมด ในทำนองเดียวกัน การประชุมสามัญเป็นแพลตฟอร์มเพื่อสร้างความมั่นใจว่าเสียงของผู้ถือหุ้นทั้งหมดจะเข้าถึงกระบวนการในการตัดสินใจ เนื่องจากผู้บริหารและคณะกรรมการบริษัทจะต้องดำเนินการในนามของผู้ถือหุ้นทั้งหมด ผู้ถือหุ้นส่วนน้อยจึงไม่สามารถกำกับให้บริษัทดำเนินการเฉพาะอย่างได้

หลักการกำกับดูแลกิจการของ G20/OECD ระบุว่า "ในทางปฏิบัติ [...] บริษัทไม่สามารถบริหารจัดการได้ด้วยวิธีการลงประชามติของผู้ถือหุ้น องค์การผู้ถือหุ้นประกอบด้วยบุคคลและสถาบันที่มีความสนใจ เป้าหมาย ขอบเขตการลงทุน และความสามารถที่แตกต่างกันไป นอกจากนี้ผู้บริหารของบริษัทจะต้องสามารถทำการตัดสินใจทางธุรกิจได้อย่างรวดเร็ว ในแง่ของความเป็นจริงเหล่านี้และความซับซ้อนของการจัดการกิจการของบริษัทในตลาดที่มีการเคลื่อนไหวรวดเร็วและการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ผู้ถือหุ้นไม่ได้ถูกคาดหวังให้รับผิดชอบในการจัดการกิจกรรมต่างๆ ของบริษัท โดยปกติแล้วความรับผิดชอบต่อกลยุทธ์และการดำเนินงานของบริษัทจะอยู่ในมือของคณะกรรมการและทีมผู้บริหารที่ได้รับการคัดเลือก มีแรงจูงใจ และเมื่อจำเป็นจะถูกแทนที่โดยคณะกรรมการ"²

อย่างไรก็ตาม หลักการกำกับดูแลกิจการของ G20/OECD ยังตระหนักว่า

"[ป]ระสิทธิภาพและความน่าเชื่อถือของกรอบการกำกับดูแลกิจการทั้งหมดและการกำกับดูแลของบริษัทขึ้นอยู่กับความเต็มใจของนักลงทุนสถาบันและความสามารถในการใช้สิทธิของผู้ถือหุ้นอย่างมีข้อมูล และใช้หน้าที่ความเป็นเจ้าของอย่างมีประสิทธิภาพในบริษัทที่พวกเขาลงทุน"

"สำหรับสถาบันที่ทำหน้าที่ในการให้ความไว้วางใจ เช่น กองทุนบำนาญ บำนาญ องค์กรจัดการลงทุน และกิจกรรมบางอย่างของบริษัทประกันภัย และผู้จัดการสินทรัพย์ที่ทำหน้าที่ในนามของผู้ถือหุ้น สิทธิในการออกเสียงลงคะแนน สามารถถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าการลงทุนที่ดำเนินการในนามของลูกจ้างของตน การไม่ใช้สิทธิในความเป็นเจ้าของอาจส่งผลให้เกิดการสูญเสียแก่นักลงทุนที่ควรตระหนักถึงนโยบายที่จะต้องปฏิบัติตามโดยนักลงทุนสถาบัน"³

อย่างไรก็ตามการลงคะแนนเสียงในที่ประชุมผู้ถือหุ้นเป็นเพียงช่องทางหนึ่งสำหรับกรณีมีส่วนร่วมของผู้ถือหุ้น การติดต่อและการเจรจาโดยตรงกับคณะกรรมการและผู้บริหารแสดงถึงการมีส่วนร่วมของผู้ถือหุ้นในรูปแบบอื่นๆ ที่มีการใช้บ่อยครั้ง [...] การเจรจาระหว่างนักลงทุนสถาบันและบริษัทควรได้รับการสนับสนุน"³

โดยรวมแล้วในขณะที่หลักการกำกับดูแลกิจการของ G20/OECD

ตระหนักดีว่านักลงทุนไม่สามารถควบคุมการดำเนินงานของผู้รับเงินลงทุนของตนที่มีต่อบริษัทต่างๆ ได้

แต่ก็ตระหนักดีว่านักลงทุนมีความรับผิดชอบต่อการใช้สิทธิความเป็นผู้ถือหุ้นและหน้าที่ความเป็นเจ้าของผ่านการมีส่วนร่วมกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนของตน

หมายเหตุ

¹ หลักการกำกับดูแลกิจการของ G20/OECD มุ่งเน้นไปที่บริษัทที่มีการค้าสาธารณะทั้งทางการเงินและที่ไม่ใช่ทางการเงิน และอาจนำไปใช้กับเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการปรับปรุงการกำกับดูแลกิจการในบริษัทที่ไม่มีรายชื่อขายหุ้นต่อสาธารณะ

² G20/OECD Principals for Corporate Governance (2015), บทที่สอง: The rights and equitable treatment of shareholders and key ownership functions.

³ G20/OECD Principals for Corporate Governance (2015), บทที่สาม. Institutional investors, stock markets, and other intermediaries.

1.2 การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทาง OECD

สิ่งที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น แนวทาง OECD

ได้กำหนดหลักการและขั้นตอนที่บริษัทคาดว่าจะดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงและจัดการกับการมีส่วนร่วมที่ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของสังคม แนวทางของ OECD คาดหวังให้บริษัทต่างๆ ดำเนินการ "ตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน" เพื่อหลีกเลี่ยงและรับมือกับการมีส่วนร่วมที่ส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของสังคมดังกล่าว

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเป็นที่เข้าใจตรงกันว่าเป็นกระบวนการที่บริษัทสามารถ "ระบุ ป้องกัน บรรเทา และอธิบาย" วิธีที่พวกเขาจัดการกับผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจทางธุรกิจและระบบการจัดการความเสี่ยง" (มีการเน้นเพิ่มเติม)¹² การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเป็นแง่มุมสำคัญของ RBC เนื่องจากช่วยให้ธุรกิจสามารถ "รู้และแสดง" ให้เห็นว่าพวกเขากำลังดำเนินการอย่างมีความรับผิดชอบภายใต้แนวทาง OECD

ตามแนวทาง OECD การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเกี่ยวข้องกับ 1) การระบุผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้น 2) การป้องกันหรือการบรรเทาผลกระทบเชิงลบ และ 3) การอธิบายวิธีการแก้ไขผลกระทบเชิงลบโดย (เอ) การติดตามประสิทธิภาพการทำงานและ (บี) การสื่อสารผลลัพธ์ เนื่องจากความยืดหยุ่นที่คาดการณ์ไว้ในแนวทาง OECD สำหรับบริษัทต่างๆ ในการปรับเปลี่ยนและออกแบบและแนะนำให้เหมาะสมโดยคำนึงถึงปัจจัยหลายประการ ดังนั้นการสื่อสารของ "คำอธิบาย" จึงมีบทบาทสำคัญ โดยบริษัทจะรายงานหรือสื่อสารต่อสาธารณะเกี่ยวกับวิธีที่พวกเขาได้แก้ไขผลกระทบเชิงลบเพื่อแสดงให้เห็นถึงการดำเนินการตามแนวทาง OECD กล่าวคือ "การแสดง" สิ่งที่พวกเขาทำอยู่

การนำ RBC

มาใช้กับบริษัทที่เกี่ยวข้องหรือนโยบายการลงทุนและระบบการจัดการจะช่วยให้มั่นใจได้ว่ากระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือ ดังนั้นการได้รับสิทธินี้จึงถูกต้องจึงเป็นคำนำที่สำคัญในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

การมีกระบวนการที่เหมาะสมเพื่อสามารถทำการฟื้นฟูได้ในกรณีที่บริษัทได้ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบยังเป็นองค์ประกอบสนับสนุนที่จำเป็นในการใช้งานและเติมเต็มการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นความคาดหวังที่เป็นอิสระของการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ และยังเป็นกระบวนการที่สำคัญในการสนับสนุนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอีกด้วย ซึ่งจะกล่าวถึงต่อไปด้านล่างนี้

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเป็นกิจกรรมที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ในเชิงรุกและเชิงโต้ตอบ และมุ่งเน้นไปที่กระบวนการ ซึ่งจะต้องการดำเนินการไปตลอดวงจรของการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ และบริการ เนื่องจากรูปแบบเปลี่ยนแปลงไปและผลกระทบเชิงลบต่างๆ ก็เช่นกัน ซึ่งหมายความว่า การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านไม่ควรถูกจำกัดอยู่เฉพาะการตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือธุรกรรมที่อาจเกิดขึ้น แต่ควรนำไปใช้ในเชิงรุกผ่านการกำหนดมาตรการอย่างเป็นระบบเพื่อระบุความเสี่ยงด้าน RBC และป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น เช่นเดียวกับการตรวจสอบความสัมพันธ์ทางธุรกิจและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

ภายใต้แนวทาง OECD "ลักษณะและขอบเขตของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน เช่น ขั้นตอนเฉพาะที่จะต้องดำเนินการ ควรมีความเหมาะสมกับสถานการณ์เฉพาะ และจะได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ เช่น ขนาดของบริษัท บริบทของการดำเนินงาน ข้อเสนอแนะเฉพาะในแนวทาง OECD และความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบ"¹³

¹² OECD Guidelines for Multinational Enterprises, Commentary on General Policies, ข้อหน้าที่ 14.

¹³ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สอง, Commentary, ข้อหน้าที่ 15.

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับผลกระทบเชิงลบที่เกี่ยวข้องกับบริษัทผู้รับเงินลงทุน

เนื้อหาหลักของเอกสารนี้ในหัวข้อต่อไปนี้จะมุ่งเน้นไปที่การอธิบายวิธีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่อาจนำมาใช้ในบริบทของการลงทุนสถาบันเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบที่เกี่ยวข้องกับบริษัทผู้รับเงินลงทุน สิ่งสำคัญคือ
นี่ไม่ได้หมายความว่านักลงทุนจะต้องดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านในนามของบริษัทผู้รับเงินลงทุนของคุณ กล่าวคือ
บริษัทผู้รับเงินลงทุนแต่ละรายควรดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านด้วยตนเองด้วย ในทางกลับกัน
ผู้รับเงินลงทุนถูกคาดหวังว่าจะดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเพื่อระบุ ป้องกัน และบรรเทาความเสี่ยงด้าน RBC
และผลกระทบในพอร์ตการลงทุนของตนเอง

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนสถาบันจะเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการปฏิบัติหลายขั้นตอน
รวมทั้งมาตรการสนับสนุนเพื่อให้แน่ใจว่าการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านมีประสิทธิภาพ

- การใช้ RBC กับนโยบายและระบบการจัดการที่เกี่ยวข้องสำหรับนักลงทุนต่างๆ
- การระบุผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้นภายในพอร์ตการลงทุนและการลงทุนที่อาจเกิดขึ้น
- การใช้อำนาจต่อรองเพื่อมีอิทธิพลเหนือบริษัทผู้รับเงินลงทุนที่ก่อผลกระทบเชิงลบเพื่อป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบนั้นๆ ตามความเหมาะสมและ
- การอธิบายว่าผลกระทบเชิงลบได้รับการแก้ไขอย่างไร โดย (เอ)
การติดตามผลการดำเนินงานของผลงานของนักลงทุนเองในการจัดการความเสี่ยงด้าน RBC และผลกระทบในพอร์ตการลงทุน และ (บี)
การสื่อสารผลลัพธ์ตามความเหมาะสม¹⁴
- การมีกระบวนการที่จะช่วยให้มีการฟื้นฟูในกรณีที่นักลงทุนได้ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ

นอกจากนี้การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านควรเป็นส่วนเสริมในความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
ตราใบที่ทุกหน่วยงานในห่วงโซ่มูลค่าการลงทุนดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องนี้กับหน่วยงานอื่นๆ
ในห่วงโซ่มูลค่าที่อาศัยการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านนั้นๆ การตรวจสอบดังกล่าวก็ไม่จำเป็นต้องทำซ้ำ อย่างไรก็ตาม
จะเป็นหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานในห่วงโซ่มูลค่าที่จะตัดสินคุณภาพและความน่าเชื่อถือของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่ดำเนินการโดยผู้อื่นในห่วง
โซ่มูลค่าพร้อมพิจารณาว่าจำเป็นต้องดำเนินการเพิ่มเติมหรือไม่ ตัวอย่างเช่น

- การระบุความเสี่ยงผ่านการคัดกรองพอร์ตการลงทุนไม่จำเป็นต้องทำโดยผู้จัดการสินทรัพย์และเจ้าของสินทรัพย์ตราใบที่ฝ่ายหนึ่งมีการระบุ
ความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม และมีการสื่อสารกับอีกฝ่าย
- หากนักลงทุนมีการลงทุนในบริษัทที่ดำเนินงานในภาคส่วนที่มีความเสี่ยงสูงที่สามารถแสดงให้เห็นว่าพวกเขากำลังดำเนินการตรวจสอบธุรกิจ
อย่างรอบด้านอย่างเพียงพอ นักลงทุนอาจไม่จำเป็นต้องระบุความเสี่ยงเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริษัทเหล่านั้น
การรายงานเกี่ยวกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านกำลังกลายเป็นข้อกำหนดด้านกฎระเบียบสำหรับบริษัทที่ดำเนินงานในหรือจากประเทศ
ชั้นนำด้านเศรษฐกิจมากขึ้น¹⁵

¹⁴ ดูหัวข้อที่ 2.4 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสื่อสารที่เหมาะสม

¹⁵ ดู ตัวอย่างเช่น *EU Directive on disclosure of nonfinancial and diversity information*

ซึ่งเรียกร้องให้มีการรายงานของบริษัทเกี่ยวกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของห่วงโซ่มูลค่าในประเด็นอื่นๆ

พระราชบัญญัติการเป็นทาสสมัยใหม่ของสหราชอาณาจักร ปี 2015

ซึ่งบังคับให้บริษัทต้องรายงานเกี่ยวกับกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของตนเพื่อจัดการความเสี่ยงเรื่องทาสและการค้ามนุษย์ภายในการดำเนินงานและ

ในบริบทของการลงทุน ลักษณะและขอบเขตของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอาจขึ้นอยู่กับลักษณะของหน่วยงานการลงทุน ขนาด และลักษณะของพอร์ตการลงทุน และความสัมพันธ์ที่มีต่อการลงทุนเฉพาะ (เช่น ส่วนแบ่งการถือหุ้นในบริษัท การดำรงตำแหน่งของการลงทุน การเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และความเป็นไปได้ที่อาจมีการใช้อิทธิพลที่สำคัญ)

วิธีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอาจแตกต่างกันไปตามประเภทของนักลงทุนสถาบันที่เป็นปัญหา

เช่นเดียวกับประเภทของกลุ่มสินทรัพย์และกลยุทธ์การลงทุนที่เป็นปัญหา

ความแตกต่างในแนวทางการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามระดับสินทรัพย์และกลยุทธ์การลงทุนจะถูกสำรวจเพิ่มเติมในหัวข้อที่ 2

1.3 การจัดลำดับความสำคัญตามความเสี่ยงภายใต้แนวทาง OECD

บริษัทอาจจะไม่สามารถระบุและตอบสนองต่อผลกระทบเชิงลบทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจของคนได้ในทันที ด้วยเหตุนี้แนวทาง OECD ได้ชี้แจงการที่ "บริษัทที่มีผู้จัดจำหน่ายจำนวนมาก

โดยได้รับการสนับสนุนให้ระบุพื้นที่โดยทั่วไปซึ่งมีความเสี่ยงต่อผลกระทบเชิงลบอย่าง *โดดเด่นมากที่สุด* และมีพื้นฐานอยู่บนการประเมินความเสี่ยงการจัดลำดับความสำคัญของผู้จำหน่ายในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน¹⁶ ดังนั้นแนวทาง OECD

จึงคาดหวังให้บริษัทให้ความสำคัญกับความพยายามในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของตนโดยใช้ "วิธีการตามความเสี่ยง"

นัยสำคัญหรือความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบถูกเข้าใจว่าเป็นหน้าที่ของขนาด ขอบเขต และลักษณะที่ไม่สามารถฟื้นฟูได้

- **ขนาด** หมายถึงแรง โน้มถ่วงของผลกระทบเชิงลบ
- **ขอบเขต** เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงผลกระทบ เช่น จำนวนบุคคลที่ได้รับหรือจะได้รับผลกระทบ หรือขอบเขตความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม
- **ลักษณะที่ไม่สามารถฟื้นฟูได้** หมายถึง ขีดความสามารถในการฟื้นฟูบุคคลหรือสภาพแวดล้อมที่ได้รับผลกระทบให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์เดิมก่อนที่จะเกิดผลกระทบเชิงลบ

แนวทาง OECD เองนั้นไม่ได้พยายามที่จะจัดอันดับความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบ

ผลกระทบไม่จำเป็นต้องมีมากกว่าหนึ่งในลักษณะเหล่านี้ถึงจะพิจารณาว่า 'รุนแรง' แม้ว่าผลกระทบส่วนใหญ่มักจะอยู่ในกรณีที่ว่า

ยิ่งขนาดหรือขอบเขตของผลกระทบใหญ่แค่ไหนก็ยิ่งยากที่จะ 'ฟื้นฟูได้' เท่านั้น

ผลกระทบที่รุนแรงอาจรวมถึงสภาพการทำงานที่เป็นอันตรายซึ่งพบได้ทั่วไปในบางภาคส่วน

หรือความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวางซึ่งคุกคามการค้าเสรีและสุขภาพของชุมชนท้องถิ่น

สิ่งที่ก่อให้เกิดผลกระทบที่รุนแรงที่สุดจะมีความเฉพาะเจาะจงต่อบริษัท ภาคธุรกิจ และความสัมพันธ์ทางธุรกิจของบริษัท

นอกจากนี้วิธีการตามความเสี่ยงยังตระหนักดีว่าบริษัทที่ต้องการเคารพแนวทาง OECD

อาจไม่สามารถดำเนินการตามคำแนะนำทั้งหมดได้ในครั้งเดียว ดังนั้นบริษัทต่างๆ จะได้รับการร้องขอให้จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงที่รุนแรงที่สุด และเมื่อเวลาผ่านไปจะเน้นการขยายการประยุกต์ใช้อย่างเป็นระบบ

ในขณะที่บริษัทควรให้ความสำคัญกับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามความสำคัญของความเสี่ยง

วิธีการที่บริษัทตอบสนองต่อความเสี่ยงที่ระบุจะขึ้นอยู่กับ

"ข้อจำกัดในทางปฏิบัติเกี่ยวกับความสามารถของบริษัทในการส่งผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้จัดจำหน่าย[...] ปัจจัยอื่นๆ

หัวข้ออุปทานของตน; หมวดที่ 1502 ของพระราชบัญญัติ Dodd-Frank

ของสหรัฐอเมริกาซึ่งกำหนดให้บริษัทต้องรายงานว่าพวกเขาได้แหล่งแร่ธาตุน้อยกว่าจากบริเวณพื้นที่ความขัดแย้งหรือไม่

¹⁶ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สอง, Commentary, ย่อหน้าที่ 16.

ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดการตอบสนองที่เหมาะสมต่อความเสี่ยงที่ระบุได้แก่ ความรุนแรงและความน่าจะเป็นของผลกระทบเชิงลบ และความสำคัญของผู้จัดจำหน่ายที่มีต่อบริษัท"¹⁷

การจัดลำดับความสำคัญตามความเสี่ยงสำหรับนักลงทุน

บรรดานักลงทุนมักจะมีความสนใจกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนจำนวนมากในพอร์ตการลงทุนของตน หรือกำลังประเมินบริษัทที่หลากหลายสำหรับการลงทุนและสิ่งใดๆ เหล่านี้ นักลงทุนจะพบว่าการจัดลำดับความสำคัญเป็นสิ่งจำเป็นในการระบุพื้นที่ที่ทวีความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบมีความสำคัญมากที่สุดและเป็นไปตามการประเมินความเสี่ยงนี้ ในกรณีนี้ให้จัดลำดับความสำคัญกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนสำหรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านต่อไป นโยบายนักลงทุนด้าน RBC จะมีความสำคัญในการกำหนดและสื่อสารกลยุทธ์ที่ให้ความสำคัญกับความเสี่ยงและให้เหตุผล (ดูเพิ่มเติมหัวข้อที่ 2.1)

ภายใต้แนวทาง OECD

นักลงทุนควรให้ความสำคัญกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนสำหรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านโดยคำนึงถึงความรุนแรงหรือความสำคัญของผลกระทบเชิงลบ ตามขอบเขตที่วิธีการดังกล่าวสอดคล้องกับภาระผูกพันทางกฎหมายภายในประเทศ อย่างเช่น หลักความไว้วางใจ (ดูเพิ่มเติม การรับรู้การจัดตำแหน่งระหว่างสาระสำคัญทางการเงินและความเสี่ยงด้าน RBC ในหัวข้อที่ 2.1)

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาวิธีการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่ระบุ

นักลงทุนอาจคำนึงถึงความสำคัญที่บริษัทผู้รับเงินลงทุนมีต่อนักลงทุนและข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นจากอำนาจต่อรองเหนือบริษัทผู้รับเงินลงทุนด้วย นอกเหนือไปจากความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบ (ดูเพิ่มเติม การจัดลำดับความสำคัญของการกระทำต่างๆ ในหัวข้อที่ 2.3)

1.4 การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องภายใต้แนวทาง OECD

ภายใต้แนวทาง OECD บริษัทได้รับการสนับสนุนให้

"[มี]ส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเพื่อให้โอกาสที่สำคัญสำหรับมุมมองของบริษัทที่จะได้รับการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการตัดสินใจสำหรับโครงการหรือกิจกรรมอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่ออย่างเห็นได้ชัดต่อชุมชนท้องถิ่น"¹⁸

"การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการมีส่วนร่วมแบบโต้ตอบกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ผ่าน ตัวอย่างเช่น การประชุม การรับฟังความคิดเห็น หรือการดำเนินการให้คำปรึกษา

การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีประสิทธิภาพมีลักษณะเป็นการสื่อสารสองทางและขึ้นอยู่กับเจตนาดีของผู้เข้าร่วมทั้งสองฝ่าย"¹⁹

ในขณะที่การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นความคาดหวังที่สำคัญของ RBC

สิ่งนี้ก็ยังเป็นวิธีการที่สำคัญในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอีกด้วย

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะสามารถช่วยให้ความรู้ที่สำคัญเพื่อช่วยระบุผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นหรือที่เกิดขึ้นจริงต่อตนเองหรือสิ่งแวดล้อม

คำนึงและลำดับความสำคัญของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบเป็นสิ่งสำคัญในการประเมินผลกระทบและระบุขั้นตอนการหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาผลกระทบที่เหมาะสม

การมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยนักลงทุนต่างๆ

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงของนักลงทุนสถาบันจะรวมถึงผู้รับผลประโยชน์ของพวกเขา

หน่วยงานเหล่านี้ควรมีส่วนร่วมเท่าที่เป็นไปได้ในการกำหนดแนวทางการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและนโยบาย RBC

นอกจากนี้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจรวมถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากพฤติกรรมของบริษัทผู้รับเงินลงทุน

แม้ว่าขอบเขตของการมีส่วนร่วมของนักลงทุนกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับวิธีการจัดลำดับความสำคัญของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านก็ตาม

¹⁷ OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), บทที่สอง, Commentary, ข้อความที่ 21.

¹⁸ OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), บทที่สอง, ข้อความที่ 14.

¹⁹ OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), บทที่สอง, Commentary, ข้อความที่ 25.

ม ในกรณีที่เหมาะสมและในกรณีที่มีความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบที่รุนแรงมาก

นักลงทุนอาจมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านี้เพื่อช่วยกำหนดรูปแบบการตอบสนองต่อความเสี่ยงของพวกเขา (ดูหัวข้อที่ 2.2 และ 2.3)

1.5 การฟื้นฟูภายใต้แนวทาง OECD

ภายใต้แนวทาง OECD ที่บริษัทกำลังก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ บริษัทถูกคาดหวังว่าจะจัดการกับผลกระทบเหล่านั้น ในขณะที่จุดสนใจของกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านคือการหลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงลบ

บริษัทยังต้องการระบบและวิธีที่สามารถใช้หรือให้ความร่วมมือในการให้การเยียวยา เช่น การแก้ไขปัญหา

การตรวจสอบให้แน่ใจว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก และการให้ค่าตอบแทนหรือการฟื้นฟูสำหรับคนเหล่านั้นหรือสิ่งแวดล้อมที่ได้รับอันตราย ในกรณีที่เกี่ยวข้อง

"บางสถานการณ์ต้องอาศัยความร่วมมือกับกลไกตุลาการหรือกลไกรัฐที่ไม่ใช่ตุลาการ กลไกการรับเรื่องร้องเรียนระดับปฏิบัติการอื่นๆ สำหรับผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของบริษัทอาจเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการจัดการกระบวนการต่างๆ

เมื่อมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์หลักของความชอบธรรม การเข้าถึงได้ การคาดการณ์ได้ ความเท่าเทียม และความสอดคล้องกับแนวทาง OECD และความโปร่งใส ซึ่งล้วนขึ้นอยู่กับทหารและการมีส่วนร่วมที่มุ่งมองเพื่อหาแนวทางแก้ไขตามที่ตกลง"²⁰ (ดูเพิ่มเติมหัวข้อที่ 2.5)

การฟื้นฟูและนักลงทุนต่างๆ

การฟื้นฟูคือความคาดหวังในสถานการณ์ที่บริษัทกำลังก่อหรือมีส่วนร่วมในการก่อผลกระทบเชิงลบต่างๆ

ในบางกรณีนักลงทุนอาจมีส่วนร่วมในผลกระทบที่เกิดจากบริษัทผู้รับเงินลงทุนจากพวกเขาและอาจต้องรับผิดชอบในการฟื้นฟู

สถานการณ์เหล่านี้อาจเกิดขึ้นในกรณีที่นักลงทุนใช้การควบคุมการจัดการที่สำคัญกับบริษัท เช่น ในห้างหุ้นส่วนทั่วไปบางแห่ง อย่างไรก็ตาม

ในบริบทของผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจากบริษัทผู้รับเงินลงทุน ในกรณีส่วนใหญ่ นักลงทุนจะไม่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อ

แต่จะเชื่อมโยงโดยตรงกับผลกระทบเชิงลบเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ นักลงทุนจะไม่ถูกคาดหวังว่าจะต้องให้การเยียวยา

แต่พวกเขาควรพยายามที่จะสนับสนุนให้บริษัทผู้รับเงินลงทุนดำเนินการดังกล่าวโดยถือเป็นการรับผิดชอบของพวกเขาส่วนหนึ่งในการพยายามที่จะป้องกัน

และบรรเทาตามการจัดลำดับความสำคัญ (ดูหัวข้อที่ 1.3 และ 2.5)

²⁰ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สี่, Commentary, ข้อความที่ 46.

2. การดำเนินการตามแนวทาง OECD ในบริบทของการลงทุนสถาบัน

2.1 การใช้การดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อนโยบายนักลงทุนและระบบการจัดการต่างๆ

แม้ว่าการใช้ RBC

กับนโยบายและระบบการจัดการของสถาบันการลงทุนจะไม่ใช่องค์ประกอบอย่างเป็นทางการของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทาง OECD แต่นี่ก็ช่วยให้มั่นใจได้ว่ากิจกรรมการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามที่คาดไว้ในแนวทาง OECD นั้นมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือ กรอบด้านล่างอธิบายถึงการดำเนินการที่นักลงทุนสามารถทำได้เพื่อใช้ RBC ในนโยบายนักลงทุนและระบบการจัดการ สถาบันการลงทุนมักมีกลุ่มหน่วยงานที่มีหน้าที่รักษาผลตอบแทนที่เหมาะสมให้แก่ผู้ถือหุ้นและหน่วยงานเพื่อการลงทุนที่จัดการสินทรัพย์และมีหน้าที่ตามกฎหมายในการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของเจ้าของสินทรัพย์เหล่านั้น เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งทางผลประโยชน์ โดยทั่วไปแล้วสองหน่วยงานนี้มีนโยบายและโครงสร้างการกำกับดูแลที่แยกจากกัน ดังนั้นการดำเนินการของนักลงทุนเหล่านี้มีคำแนะนำต่างหากสำหรับองค์กรและหน่วยงานการลงทุนที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการต่างๆ ของนักลงทุน	➔	การนำนโยบายของนักลงทุนมาใช้กับ RBC (นโยบาย RBC) ซึ่ง
	—	มุ่งมั่นให้นักลงทุนปฏิบัติตามมาตรฐาน RBC ระหว่างประเทศ (เช่น แนวทาง OECD หลักการของสหประชาชาติสำหรับการลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบ)
	—	สำหรับผู้จัดการสินทรัพย์ ให้แสดงความคาดหวังของคณงาน (เช่น พนักงาน) และความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้าน RBC ซึ่งนี้อาจรวมถึงความคาดหวังว่าบริษัทผู้รับเงินลงทุนควรดำเนินงานตามโครงสร้าง RBC ระหว่างประเทศ เช่น แนวทาง OECD เป็นต้น
	—	สำหรับเจ้าของสินทรัพย์ จะรวมไปถึงขั้นตอนการรวมการพิจารณาตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเข้ากับความสัมพันธ์กับผู้จัดการการลงทุนนอก
	—	อธิบายถึงวิธีการของสถาบันการลงทุนในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน
	—	อธิบายถึงวิธีการของสถาบันการลงทุนในการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
	—	ได้รับแจ้งจากความเชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้อง
	—	สำหรับนโยบายองค์กรของสถาบันการลงทุนจะได้รับอนุญาตในระดับที่สูงที่สุดของสถาบันการลงทุน
	—	มีการเปิดเผยและสื่อสารต่อสาธารณะ
	➔	การกำหนดความรับผิดชอบต่อผลการดำเนินงานด้าน RBC ให้แก่ผู้จัดการกองทุนและการสร้างระบบรายงานภายในเกี่ยวกับ RBC ให้แก่ผู้จัดการกองทุน
➔	นำระบบ RBC มาใช้ในการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการลงทุน	
➔	การบูรณาการเรื่อง RBC ในการตัดสินใจด้านการลงทุน ตัวอย่างเช่น การแสดงขั้นตอนสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับความเสี่ยงด้าน RBC เมื่อจำเป็นในบริบทของการตัดสินใจลงทุน เมื่อจำเป็นต้องมีการวิจัยดังกล่าว การวิจัยอาจแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทสินทรัพย์และกลยุทธ์การลงทุนที่แตกต่างกัน	
➔	การพัฒนาการควบคุมภายในของสถาบันการลงทุนประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายด้าน RBC และการทบทวนประสิทธิภาพการทำงานกับเป้าหมายเหล่านี้ ระบบข้อมูลที่เหมาะสม และขั้นตอนการดำเนินงาน ตัวอย่างเช่น	
—	การวางขั้นตอนเพื่อติดตามประสิทธิภาพของกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของทีมการลงทุน และการตอบสนองต่อผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้น	
—	การสร้างฐานความรู้ (เช่น การบันทึกข้อมูล RBC กิจกรรม และการตัดสินใจ) ซึ่งอาจรวมไปถึง	

- ทะเบียนความเสี่ยง RBC ที่ระบุไว้ในพอร์ตการลงทุน (รวมถึงความเสี่ยงด้าน RBC หรือเหตุการณ์ที่รายงานผ่านกลไกการร้องเรียน)
- การประเมินผลการดำเนินงานด้าน RBC ของบริษัทผู้รับเงินลงทุน
- บันทึกการมีส่วนร่วมของบริษัทผู้รับเงินลงทุนและ/หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

➔ ให้การสนับสนุนและทรัพยากรที่เพียงพอแก่ทุกแผนกและสถานที่ที่เกี่ยวข้องสำหรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายในสถาบันการลงทุน (เช่น แผนกวิเคราะห์ การวิจัย และกฎหมาย)

การสร้างวงจรการให้ข้อเสนอแนะระหว่างแผนกการจัดการองค์กรและการลงทุนเพื่อการปรับปรุงการสร้างความยั่งยืนจากกลไกอื่นๆ อย่างต่อเนื่อง (เช่น ผ่านการเจรจาทางสังคมกับคนงาน กลไกการระงับข้อพิพาทภายใน กลไกการแจ้งเบาะแส และกลไกการร้องเรียนระดับปฏิบัติการ)

ข้อควรพิจารณาที่สำคัญสำหรับนักลงทุนต่างๆ

การสร้างจากโครงสร้างที่มีอยู่

หนึ่งในบทบาทหลักของนักลงทุนคือการวิเคราะห์และวัดความเสี่ยงทางการเงิน ดังนั้นนักลงทุนจึงมีโครงสร้างการทำงานที่แข็งแกร่งอยู่แล้วสำหรับการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน นอกจากนี้ นักลงทุนจำนวนมากได้สร้างโครงสร้างแนวคิดสำหรับการประเมินประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมเข้ากับขั้นตอนที่ต่างกันของกระบวนการลงทุนและมีมิติต่างๆ ของรูปแบบการดำเนินงานของพวกเขา ตัวอย่างเช่น การรวมปัจจัย ESG เข้ากับการวิเคราะห์พอร์ตการลงทุน การส่งสัญญาณ ESG โดยอัตโนมัติในการซื้อขายและแพลตฟอร์มความเสี่ยง ฯลฯ

ความคาดหวังของแนวทาง OECD ที่ว่านักลงทุนที่ดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามความเสี่ยงด้าน RBC สามารถดำเนินการผ่านโครงสร้างการบริหารความเสี่ยงที่มีอยู่²¹ โดยมีเป้าหมายอยู่ที่ความเสี่ยงด้าน RBC และไม่ใช่เพียงความเสี่ยงต่อตัวนักลงทุนเองหรือบริษัทผู้รับเงินลงทุนเท่านั้น ตามที่กล่าวไว้ในรายละเอียดเพิ่มเติมด้านล่าง มักจะมีความสอดคล้องเป็นอย่างมากระหว่างสาระสำคัญทางการเงินและความเสี่ยงด้าน RBC ดังนั้นการรวมการบริหารความเสี่ยงด้าน RBC เข้ากับการวิเคราะห์และการจัดการความเสี่ยงทางการเงินที่มีอยู่จึงอาจเป็นประโยชน์ กรอบที่ 5 มีวิธีการที่หลากหลายในการวิเคราะห์ความเสี่ยงของ ESG ในการวิเคราะห์การลงทุนหลักในสถาบันการลงทุนระดับโลก ในขณะที่เกณฑ์ ESG มักใช้เพื่อวัดอุปสงค์ในการระบุความเสี่ยงทางการเงิน กระบวนการเหล่านี้อาจถูกสร้างขึ้นเพื่อคำนึงถึงความเสี่ยงด้าน RBC

²¹ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, General Policies, ย่อหน้าที่ 10.

กรอบที่ 5. การบูรณาการ ESG

นักลงทุนสถาบันบางรายพิจารณาเกณฑ์ ESG อย่างชัดเจนเมื่อพิจารณาหลักทรัพย์ของกองทุนบางประเภท นักลงทุนบางรายมีกองทุน ESG ที่เฉพาะ (ตัวอย่างเช่น กรอบที่ 11 ในดัชนี ESG) ในขณะที่กลยุทธ์การลงทุนอื่นๆ มุ่งเน้นบูรณาการเกณฑ์ ESG ผ่านพอร์ตการลงทุนของนักลงทุน กลยุทธ์การลงทุนอาจถูกท้าทายเพื่อให้แน่ใจว่าเกณฑ์ ESG เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการตัดสินใจ ผู้จัดการกองทุนอาจมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้นำโครงการการลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบเพื่อให้แน่ใจว่าปัจจัย ESG ได้รับการรวมเข้ากับการวิเคราะห์การลงทุนและการตัดสินใจ เทคนิคการบูรณาการต่อไปนี้ถูกอธิบายโดย PRI¹

- กลยุทธ์พื้นฐาน (หรือที่เรียกว่ากลยุทธ์แบบดั้งเดิม) หมายถึง นักลงทุนสามารถปรับสถานการณ์การเงินที่คาดการณ์ไว้ (เช่น รายได้ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมูลค่าทางบัญชีสินทรัพย์ และรายจ่ายการลงทุน) หรือรูปแบบการประเมินมูลค่าของบริษัท (รวมถึงรูปแบบส่วนลดเงินปันผล รูปแบบกระแสเงินสดที่ลดลง และรูปแบบมูลค่าปัจจุบันที่ปรับเปลี่ยน) สำหรับผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับจากปัจจัย ESG
- กลยุทธ์เชิงปริมาณ (หรือที่เรียกว่ากลยุทธ์เชิงระบบ) คือ ผู้จัดการฝ่ายปริมาณสามารถสร้างรูปแบบที่ผสานปัจจัย ESG เข้ากับปัจจัยต่างๆ เช่น มูลค่า ขนาดโมเมนตัม การเติบโต และความผันผวน
- กลยุทธ์สมาร์ตเบต้า (Smart Beta) (หรือที่รู้จักกันในชื่อ strategic beta, alternative beta และ factor investing) หมายถึง ปัจจัยและคะแนน ESG สามารถใช้เพื่อนำนักในการสร้างพอร์ตโฟลิโอเพื่อสร้างผลตอบแทนที่ปรับความเสี่ยงส่วนเกิน ลดความเสี่ยงของและ/หรือเพิ่มโปรไฟล์ความเสี่ยง ESG ของพอร์ตโฟลิโอ
- เจริญ (หรือเรียกว่าการทำดัชนี) และกลยุทธ์แบบเจริญขั้นสูง (หรือที่รู้จักกันในชื่อ enhanced index) โปรไฟล์ความเสี่ยง ESG โดยรวมหรือการสัมผัสกับปัจจัย ESG เพาะของการลงทุนแบบเจริญสามารถลดลงได้โดยการปรับน้ำหนักขององค์ประกอบดัชนีหรือโดยการติดตามดัชนีที่ทำเช่นนั้นอยู่แล้ว

¹ PRI (2016) A Practical Guide to ESG Integration for Equity Investing, www.unpri.org/page/pri-launches-esg-integration-guide-for-equity-investors,

การรับรู้การจัดตำแหน่งระหว่างสาระสำคัญทางการเงินและความเสี่ยงด้าน RBC

ภายใต้หลักความไว้วางใจหรือภาระผูกพันทางกฎหมายที่เทียบเท่า (เช่น กฎของบุคคลที่มีความรอบคอบ) นักลงทุนต้องดำเนินการเพื่อผลประโยชน์ทางการเงินของลูกค้านักลงทุนหรือผู้รับผลประโยชน์ของตน แนวทาง OECD รับรู้ว่าในหลายกรณี ข้อเสนอแนะของพวกเขายู่ออกเหนือกฎหมายของประเทศแต่ไม่ควรขัดแย้งกับกฎหมายดังกล่าว

สิ่งที่ถือเป็นสาระสำคัญในการกำหนดผลประโยชน์ทางการเงินเหล่านี้คือแนวคิดเชิงรุก (dynamic concept) สาระสำคัญต่างๆ ของประเด็นด้าน RBC ที่เกี่ยวกับการลงทุน พัฒนาไปตามกาลเวลาโดยได้รับแรงผลักดันจากการเปลี่ยนแปลงด้านกฎหมายและนโยบาย การเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงและความเข้าใจในความเสี่ยง การเปลี่ยนแปลงในผลกระทบทางสังคม สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจของธุรกิจหรืออุตสาหกรรมที่เฉพาะเจาะจง และการเปลี่ยนแปลงในความคาดหวังและบรรทัดฐานของสังคม (และผู้รับผลประโยชน์) การวิเคราะห์ประเด็นด้าน RBC ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการการลงทุนที่ช่วยให้นักลงทุนสามารถประเมินความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนเฉพาะได้อย่างครบถ้วน

ในกรณีที่ความเสี่ยงด้าน RBC มีความรุนแรง ความเสี่ยงเหล่านี้มักจะมีค่าสำคัญทางการเงินและในทำนองเดียวกัน แนวทางปฏิบัติด้าน RBC ที่แข็งแกร่งได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานด้านการเงินที่แข็งแกร่งขึ้น (กรอบที่ 6) นอกจากนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงด้าน RBC ในระยะแรกเริ่มยังมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะพัฒนาไปเป็นผลกระทบทางการเงินที่มากขึ้น สิ่งนี้ได้รับการรับรู้มากขึ้นจากนักลงทุนและบรรดาผู้ตั้งกฎเกณฑ์

กรอบที่ 6. ผลการดำเนินงานด้านการเงินของบริษัทที่ได้รับการปรับปรุงตามกลยุทธ์ RBC

การศึกษาต่างๆ รวมทั้งเหตุการณ์เล็กๆ น้อยๆ ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นถึงกรณีศึกษาทางธุรกิจสำหรับ RBC

ล่าสุด งานศึกษา META ที่ดำเนินการโดย Deutsche Asset Management และมหาวิทยาลัย Hamburg พบว่าประมาณ 90% ของงานศึกษา (งานศึกษารายบุคคล 2,200 ชิ้น) พบความสัมพันธ์ที่ไม่เป็นลบระหว่าง ESG และผลการดำเนินงานทางการเงินขององค์กร (CFP) ที่สำคัญกว่านั้นคือ งานวิจัยส่วนใหญ่รายงานผลการวิจัยในเชิงบวก ผลกระทบ ESG ในเชิงบวกต่อ CFP มีเสถียรภาพเมื่อเวลาผ่านไป¹

ในทำนองเดียวกัน การศึกษาของโรงเรียนธุรกิจ Harvard ที่ติดตามผลการดำเนินงานของบริษัทต่างๆ มานานกว่า 18 ปีพบว่าบรรดาบริษัทที่มี "ความยั่งยืนสูง" ที่มีระบบ ESG และการปฏิบัติที่แข็งแกร่ง มีประสิทธิภาพเหนือกว่าบริษัทที่มี "ความยั่งยืนต่ำ" เมื่อวัดจากผลการดำเนินงานของหุ้นและในแง่ของการบัญชีจริงๆ²

อีกหนึ่งในงานศึกษา META จากงานวิจัย 127 ชิ้นที่ตีพิมพ์ระหว่างปี 1972 และ 2002

ซึ่งวัดความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทและประสิทธิภาพทางธุรกิจเกือบครึ่งหนึ่งของงานวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างผลการดำเนินงานทางสังคมขององค์กรและผลการดำเนินงานด้านการเงิน มีงานวิจัยเพียง 7 ชิ้นที่พบความสัมพันธ์เชิงลบ งานวิจัย 28 ชิ้นรายงานความสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญ ในขณะที่งานวิจัย 20 ชิ้นรายงานชุดการค้นพบแบบผสม³

หมายเหตุ

- 1 Gunnar Friede, Timo Buschi และ Alexander Bassen (2015) ESG และผลการดำเนินงานทางการเงิน: หลักฐานที่รวบรวมจากการศึกษาเชิงประจักษ์มากกว่า 2,000 ชิ้น, Journal of Sustainable Finance & Investment, เล่มที่ 5, 2015 - ฉบับที่ 4.
- 2 Eccles G.R., Ioannou I. Serafeim G. (พฤศจิกายน 2011) "The Impact of a Corporate Culture of Sustainability on Corporate Behavior and Performance" Harvard Business School.
- 3 Joshua D. Margolis และ James P. Walsh Misery Loves Companies: Rethinking Social Initiative by Business Administrative Science Quarterly เล่มที่ 48 ฉบับที่ 2 (มิถุนายน 2003), pp.268-305.

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา

การเปลี่ยนแปลงในแนวทางปฏิบัติด้านการลงทุนและนโยบายสาธารณะได้สร้างหน้าที่เชิงบวกให้แก่นักลงทุนในการบูรณาการ RBC หรือ ESG ซึ่งเป็นสาระสำคัญด้านการเงินภายใต้การปฏิบัติตามนโยบาย กฎหมาย และข้อบังคับทั้งภายในและภายนอก²² รัฐบาลบางประเทศ (เช่น แคนาดาและแอฟริกาใต้) ได้ชี้แจงอย่างชัดเจนว่านักลงทุนควรคำนึงถึงปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบเหล่านี้ ในสหรัฐอเมริกา แนวปฏิบัติจากกระทรวงแรงงานได้ชี้แจงว่าสำหรับแผนงานภายใต้พระราชบัญญัติหลักประกันรายได้หลังเกษียณของลูกจ้าง (ERISA) ซึ่งประเด็น ESG เป็นสาระสำคัญต่อมูลค่าทางเศรษฐกิจของการลงทุน ประเด็นเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ความไว้วางใจ²³ งานศึกษาล่าสุดโดยขั้วริเริ่มทางการเงินของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP FI) ข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ และ PRI ข้อซักถามโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ในเรื่องการออกแบบระบบการเงินที่ยั่งยืน ได้วิเคราะห์หลักความไว้วางใจในออสเตรเลีย บราซิล แคนาดา เยอรมนี ญี่ปุ่น แอฟริกาใต้ และสหราชอาณาจักร และได้ข้อสรุปว่า "การไม่พิจารณาการขับเคลื่อนมูลค่าการลงทุนระยะยาว

²² ดู UN Global Compact, UNEP Finance Initiative, Principles for Responsible Investment, UNEP Inquiry into the Design of a Sustainable Financial System (2015), 'Fiduciary Duty in the 21st Century' www.unepfi.org/f_and_min/documents/fiduciary_duty_21st_century.pdf

²³ The US Department of Labor, Interpretive Bulletin (IB 2015-01) เรื่อง Economically Targeted Investments (ETIs) and Investment Strategies that Consider Environmental, Social and Governance (ESG) Factors (2015). ดู UNEP, UN Global Compact, PRI (2015), หน้า 9 www.unepfi.org/fileadmin/documents/fiduciary_duty_21st_century.pdf

ซึ่งรวมถึงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาลในการกำกับดูแลแล้ว
ในแนวทางปฏิบัติด้านการลงทุนถือเป็นความล้มเหลวของหลักความไว้วางใจ"²⁴

นอกจากนี้นักลงทุนยังให้ความสนใจกับการลงทุนในระยะยาวมากขึ้นและตระหนักถึงผลกระทบทางการเงินในระยะยาวของประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
และสังคม
การรับรู้ที่สะท้อนให้เห็นในการพัฒนาหลักการดูแลการลงทุนในบริษัทที่ลงทุนและความคิดริเริ่มเพื่อส่งเสริมให้นักลงทุนติดตามและมีส่วนร่วมกับบริษัทต่าง
ๆ

การพัฒนานโยบายเพื่อจัดการความเสี่ยงด้าน RBC และการรวมวัตถุประสงค์ในการหลีกเลี่ยงและจัดการความเสี่ยงด้าน RBC
เข้าสู่การดำเนินงานหลัก โดยทั่วไปไม่ควรเป็นอุปสรรค
แต่ควรแจ้งให้ทราบและมีส่วนร่วมในความสามารถของนักลงทุนในการแสดงผลประโยชน์และความคาดหวังของผู้รับผลประโยชน์²⁵

ผู้จัดการการลงทุนบางคนอาจเชื่อว่าพวกเขาควรคำนึงถึงปัญหาด้าน RBC เมื่อลูกค้าของพวกเขาอาจสนใจหรือสั่งให้พวกเขาทำเช่นนั้นเท่านั้น²⁶
รวมถึงปัญหาด้าน RBC
ในนโยบายและคำสั่งอย่างเป็นทางการระหว่างเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการการลงทุนสามารถเป็นประโยชน์ในการแสดงให้เห็นว่าการบริหารความเสี่ยง
RBC ผ่านการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านจะตอบสนองต่อผลประโยชน์และความคาดหวังของผู้รับผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง

การใช้นโยบายเพื่อเป็นตัวอย่างการจัดลำดับความสำคัญ

การพัฒนานโยบายด้าน RBC

อาจเป็นวิธีที่มีประโยชน์สำหรับนักลงทุนในการสื่อสารและอธิบายลำดับความสำคัญของพวกเขาเกี่ยวกับการจัดการความเสี่ยงด้าน RBC
นักลงทุนมักจะทำการลงทุนในหลายบริษัทที่แตกต่างกัน สำหรับนักลงทุนขนาดใหญ่ พอร์ตการลงทุนอาจเป็นภาพสะท้อนของตลาดโดยรวม
ด้วยเหตุนี้ นักลงทุนอาจเชื่อมโยงโดยตรงกับผลกระทบเชิงลบที่ครอบคลุมผ่านพอร์ตการลงทุนของตน
นี่จึงอาจเป็นเรื่องท้าทายมากขึ้นสำหรับนักลงทุนที่จะระบุความเสี่ยงที่รุนแรงที่สุดในพอร์ตการลงทุนของตน
นโยบายของนักลงทุนอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารลำดับความสำคัญของ RBC ที่เฉพาะเจาะจงใดๆ เกี่ยวกับการจัดการผลกระทบเชิงลบ
และอธิบายว่าลำดับความสำคัญเหล่านี้ได้มาได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น
นักลงทุนอาจตั้งข้อสังเกตในนโยบายของตนว่าความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นสิ่งสำคัญสำหรับตน โดยคำนึงถึงขนาด ขอบเขต
และลักษณะที่ไม่สามารถฟื้นฟูได้ของผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
รวมทั้งสัญญาณจากผู้ตั้งกฎเกณฑ์และลูกค้าของตนว่านี่ควรเป็นประเด็นที่สำคัญ

²⁴ UNEP, UN Global Compact, PRI (2015) Fiduciary Duty in the 21st Century, หน้า 9
www.unepfi.org/fileadmin/documents/fiduciary_duty_21st_century.pdf

²⁵ ขณะนี้ OECD กำลังตรวจสอบหน้าที่ของนักลงทุนสถาบันที่มีต่อผู้รับผลประโยชน์ของตนและความหมายที่มีต่อการรวมของปัจจัย ESG
ในการตัดสินใจลงทุน รวมทั้งผลกระทบของปัจจัย ESG ต่อผลการลงทุนที่คาดว่าจะได้รับ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม ดู OECD (2016),
Investment Governance and the Integration of ESG Factors,
www.oecd.org/cgfi/resources/Analytical_Report_on_Investment_Governance_and_the_Integration_of_ESG_Factors.pdf

²⁶ อ้างอิงแล้ว

ในการพัฒนาเหตุผลสำหรับการจัดลำดับความสำคัญ นักลงทุนได้รับการสนับสนุนให้ปรึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้รับผลประโยชน์หรือลูกค้าในกรณีของผู้จัดการสินทรัพย์ เช่นเดียวกับองค์กรคนงานและองค์กรภาคประชาสังคมที่คุ้นเคยกับประเด็นด้าน RBC²⁷ ซึ่งจะช่วยให้พวกเขากำหนดลำดับความสำคัญตามความรุนแรงของความเสี่ยงด้าน RBC ที่สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

2.2 การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน: การระบุผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้น

การระบุผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้น

วัตถุประสงค์ของขั้นตอนนี้ในกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านคือการช่วยให้ให้นักลงทุนสามารถระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นและที่เกิดขึ้นจริงในพอร์ตการลงทุนของพวกเขา ประการแรก นักลงทุนพยายามทำความเข้าใจขอบเขตของปัญหาที่พวกเขาอาจเชื่อมโยงโดยตรงผ่านการระบุตัวตน และประการที่สองพวกเขาให้ความสำคัญและตอบสนองขอบเขตเหล่านี้ตามความเหมาะสม

กรอบด้านล่างแสดงตัวอย่างของการดำเนินการที่นักลงทุนสามารถดำเนินการเพื่อระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบที่พวกเขาอาจเชื่อมโยงผ่านบริษัทภายในพอร์ตการลงทุนของตน

การดำเนินการต่างๆ ของนักลงทุน	<ul style="list-style-type: none"> ➔ ผสานการระบุความเสี่ยงด้าน RBC สำหรับการลงทุนในกระบวนการที่มีอยู่ (เช่น การประเมินความเสี่ยงเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณก่อนการลงทุน และเพื่อแจ้งการตัดสินใจลงทุนและความเป็นเจ้าของที่ยังดำเนินการอยู่ (ตามความเหมาะสมกับประเภทสินทรัพย์)) ➔ คัดกรองพอร์ตการลงทุนอย่างเข้มข้นเพื่อระบุพื้นที่ที่ความเสี่ยง RBC ที่อาจเกิดขึ้นตามสิ่งที่ถือว่ามีความเสี่ยงสูง ได้แก่ ภูมิศาสตร์ ภาคส่วน ผลิตภัณฑ์ ขั้นตอนของห่วงโซ่อุปทาน (ก่อนและหลังการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ ตามความเหมาะสมของกลยุทธ์)
----------------------------------	--

ข้อควรพิจารณาที่สำคัญสำหรับนักลงทุน

การใช้วิธีการตามความเสี่ยงเพื่อระบุผลกระทบที่แท้จริงและที่อาจเกิดขึ้น

นักลงทุนจำนวนมากมีพอร์ตการลงทุนขนาดใหญ่ซึ่งสามารถระบุความเสี่ยงด้าน RBC ได้อย่างต่อเนื่องท่ามกลางบริษัทผู้รับเงินลงทุนที่มีทรัพยากรที่หนาแน่น การใช้วิธีการตามความเสี่ยงหมายความว่า นักลงทุนที่มีพอร์ตการลงทุนขนาดใหญ่อาจระบุพื้นที่ทั่วไปที่ความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบมีนัยสำคัญมากที่สุด และการประเมินนี้ให้ความสำคัญกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนสำหรับการประเมินเพิ่มเติมตามความเหมาะสม กล่าวอีกนัยหนึ่ง นักลงทุนอาจคัดกรองพอร์ตโฟลิโอของพวกเขาเพื่อระบุพื้นที่ทั่วไปที่ความเสี่ยงด้าน RBC มีนัยสำคัญมากที่สุดและใช้ข้อมูลนี้เป็นพื้นฐานสำหรับการตรวจสอบรายละเอียดเพิ่มเติมไม่ว่าจะเป็นรายบุคคลหรือการทำงานร่วมกัน

นักลงทุนควรใช้การตรวจสอบอย่างละเอียดมากขึ้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านสำหรับบริษัทผู้รับเงินลงทุนที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง RBC ที่รุนแรงมากขึ้นตามจริงหรือมีแนวโน้มที่จะเกี่ยวข้อง การคิดตามผลและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอาจทำผ่านการวิจัยแบบทฤษฎีของนักลงทุนเอง โดยใช้บริการงานวิจัยเฉพาะทางฐานข้อมูลความร่วมมือและเทคนิคการมีส่วนร่วม (กรอบที่ 7 และ 8) รวมทั้งการมีส่วนร่วมโดยตรงกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้าน RBC (เช่น โดยการขอให้ผู้รับเงินลงทุนให้ข้อมูลบางอย่าง ทำแบบสอบถาม การเยี่ยมชมสถานที่ ฯลฯ)

²⁷ หลักการของ G20/OECD สำหรับการกำกับดูแลกิจการรับรู้อย่างชัดเจนว่าถูกจ้างและองค์กรตัวแทนของพวกเขาเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดูบทที่สี่ของ G20/OECD Principles for Corporate Governance (2015).

นักลงทุนสามารถทำงานร่วมกันเพื่อเข้าหาบริษัทต่างๆ ในสถานการณ์เหล่านี้หรือเพื่อรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริษัทเหล่านี้ได้ ตัวอย่างเช่น สามารถใช้กลไก เช่น แพลตฟอร์มความร่วมมือ PRI ได้ (กรอบที่ 7)

การรับรู้ถึงความท้าทายในการรับข้อมูลรายละเอียดสำหรับการตรวจสอบเชิงลึกเกี่ยวกับการลงทุนแบบเชิงรับบางส่วนก่อนการลงทุน นักลงทุนควรรวมการลงทุนแบบเชิงรับในการคัดกรองความเสี่ยงทั่วไปเพื่อระบุพื้นที่ที่มีความเสี่ยงด้าน RBC มากที่สุด และเพื่อแจ้งให้ทราบถึงการดำเนินการที่อาจเกิดขึ้น (หัวข้อที่ 2.3)

แนวทางตามความเสี่ยงอาจพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ เช่น

- ความเสี่ยงด้าน RBC ที่เกี่ยวข้องกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง/ลักษณะของกิจกรรม (เช่น แรงงานและเงื่อนไขการทำงานในโรงงานเครื่องนุ่งห่ม) ของบริษัทผู้ลงทุน
- ความเสี่ยงด้าน RBC ที่เกี่ยวข้องกับประเทศที่เข้ามาลงทุนของบริษัทผู้รับเงินลงทุนและประเทศที่ดำเนินการ ซึ่งรวมไปถึง
 - ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจของบริษัทที่บริษัทผู้รับเงินลงทุนดำเนินธุรกิจ (เช่น เขตหลังความขัดแย้ง ประเทศที่มีประชากรข้ามชาติหรือผู้ลี้ภัยจำนวนมาก)
 - บริบทการกำกับดูแลที่บริษัทผู้รับเงินลงทุนดำเนินการ (เช่น ปัญหาการทุจริตหรือหลักนิติธรรมที่อ่อนแอ)
- ความเสี่ยงด้าน RBC ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนเอง (เช่น ประวัติที่ไม่ดีในบริบทของประเด็นด้าน RBC เช่น ประวัติความขัดแย้งกับคนงาน ผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี ฯลฯ)
- ประเด็นสำคัญที่ระบุไว้ในนโยบาย RBC ของนักลงทุน (ตามความเกี่ยวข้อง)

กรอบที่ 7. แพลตฟอร์มความร่วมมือ PRI ที่สนับสนุนโดย UN

แพลตฟอร์มความร่วมมือนำเสนอโครงการที่มีส่วนร่วมทั่วโลกที่หลากหลายซึ่งนักลงทุนมีส่วนร่วมกับบริษัทจดทะเบียนต่างๆ ผู้กำหนดนโยบาย และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ในห่วงโซ่อุปทาน

โพลีศูนย์แพลตฟอร์มการทำงานร่วมกันประกอบด้วย

- คำเชิญให้ลงนามในจดหมายร่วมกับบริษัทต่างๆ
- ข้อเสนอสำหรับการวิจัยเชิงลึกและแนวปฏิบัติของนักลงทุน
- โอกาสในการเข้าร่วมการมีส่วนร่วมระหว่างบริษัทและนักลงทุนในหัวข้อ ESG ที่เฉพาะ
- การเรียกร้องให้มีการเจรจากับผู้กำหนดนโยบายต่างๆ
- คำขอการสนับสนุนเกี่ยวกับมติของผู้ถือหุ้นที่กำลังจะมาถึง

แพลตฟอร์มความร่วมมือ PRI www.unpri.org/about/pri-teams/esg-engagements/collaboration-platform

การตอบสนองต่อการขาดข้อมูลผ่านวิธีการแบบผสมผสาน

ช่องว่างในเรื่องข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงด้าน RBC สร้างความท้าทายให้แก่บรรดานักลงทุน จากบริษัทข้ามชาติประมาณ 80,000 แห่งในโลก มีเพียงประมาณ 5,000 - 10,000 แห่งเท่านั้นที่ได้รับการประเมินว่าจะเผยแพร่รายงานผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม²⁸ นอกจากนี้ยังมีการตั้งคำถามถึงประสิทธิภาพและคุณค่าที่มีต่อนักลงทุนเกี่ยวกับกฎระเบียบที่มีอยู่เรื่องการรายงานที่ไม่ใช่เรื่องทางการเงินและการตรวจสอบและการบังคับใช้กฎการรายงานเหล่านี้ของผู้ตั้งกฎเกณฑ์²⁹ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทในประเด็นด้าน RBC ในหลาย ๆ กรณียังคงไม่สมบูรณ์ อาจเป็นเรื่องยากสำหรับนักลงทุนที่จะเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับความเสี่ยงด้าน RBC ที่บริษัทต้องเผชิญในพอร์ตโฟลิโอของตนไม่ว่าความเสี่ยงเหล่านี้จะได้รับการรับมืออย่างเพียงพอหรือไม่

บริการวิจัย ESG กำลังดำเนินไปในขอบเขตและมีความซับซ้อน และสามารถให้ข้อมูลแรกเริ่มด้าน RBC แก่นักลงทุนได้ บริการวิจัย ESG ครอบคลุมผลการดำเนินงานของบริษัทในประเด็น ESG ที่หลากหลาย รวมไปถึงเหตุการณ์และความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามบริการวิจัย ESG อาจไม่ครอบคลุมพอร์ตการลงทุนทั้งหมดของนักลงทุนหรือความเสี่ยงด้าน RBC ที่อาจเกิดขึ้นทั้งหมด

นักลงทุนอาจไม่สามารถระบุและตระหนักถึงความเสี่ยงด้าน RBC ทั้งหมดที่มีอยู่ในพอร์ตการลงทุนของตนได้ตลอดเวลา อย่างไรก็ตามพวกเขาสามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่และการรวมกันของแนวทางในการระบุผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้นเมื่อเผชิญกับการขาดข้อมูล นอกจากนี้ยังควรมีการอัปเดตข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาด้าน RBC อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัญหาเหล่านี้ไม่คงที่

บริการวิจัยสามารถใช้เพื่อคัดกรองพอร์ตการลงทุนของนักลงทุนและระบุความเสี่ยงด้าน RBC ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทที่ได้รับบริการที่ครอบคลุมบริษัทในพอร์ตโฟลิโอที่ไม่ได้รับบริการหรือได้รับบริการที่ครอบคลุมไม่เพียงพอจากบริการวิจัย ESG สามารถเข้าถึงได้จากแนวทางตามความเสี่ยงตามข้อริบขไว้ข้างต้น นอกเหนือจากการคัดกรองตามความเสี่ยงที่ใช้งานอยู่แล้ว เรายังสามารถใช้กลไกการร้องเรียนและแพลตฟอร์มการรายงานอื่นๆ เพื่อแจ้งเตือนนักลงทุนให้ติดตรงแจ้งระวางบริษัทในพอร์ตโฟลิโอของพวกเขาได้ กรอบที่ 8 อธิบายว่านักลงทุนสถาบันอาจใช้การรวมกันของแหล่งข้อมูลเพื่อระบุความเสี่ยงด้าน RBC ได้อย่างไร

กรอบที่ 8. แหล่งที่มาของข้อมูลความเสี่ยงด้าน RBC สำหรับนักลงทุนสถาบัน

นักลงทุนสถาบันอาจระบุความเสี่ยงด้าน RBC

อย่างแข็งขันภายในพอร์ตการลงทุนผ่านการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านก่อนการลงทุนและการตรวจสอบความเสี่ยงด้าน RBC อย่างต่อเนื่อง แหล่งที่มาของข้อมูลด้าน RBC อาจรวมถึง ผู้ให้บริการวิจัยตลาด RBC ภายนอก นักวิเคราะห์การเงินภายใน หรือผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุนที่มีความรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาที่ได้รับมอบหมาย ข้อมูลสาธารณะ หรือข้อมูลที่ร่วมกันจากเครือข่ายไว้ตัวกลาง หรือโครงการริเริ่มร่วมกัน นักลงทุนสถาบันบางรายมีฐานข้อมูลภายในของข้อมูลด้าน RBC ในระดับบริษัทและกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งนักวิเคราะห์สามารถนำไปใช้กับข้อมูลการประเมินมูลค่าทางการเงินได้

การประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ความน่าเชื่อถือหรือความเที่ยงตรงของข้อมูล RBC อาจเป็นเรื่องยากที่จะประเมิน เพื่อให้มั่นใจในความน่าเชื่อถือของความเสี่ยงด้าน RBC ที่ระบุ นักลงทุนควรพึงพาข้อมูลและทรัพยากรที่มีชื่อเสียงที่มีอยู่ เช่น บริการวิจัยตลาด ตัวบ่งชี้เฉพาะ รายงานจากองค์กรระหว่างประเทศ ภาคประชาสังคม

²⁸ Sustainable Stock Exchanges Initiative (2014). Report on Progress. www.sseinitiative.org/wp-content/uploads/2012/03/SSE-2014-ROP.pdf

²⁹ Shorter, G. (2013). SEC Climate Change Disclosure Guidance: An Overview and Congressional Concerns. www.fas.org/sqp/crs/misc/R42544.pdf

และสื่อที่น่าเชื่อถือ เพื่อประเมินความน่าเชื่อถือของข้อเรียกร้องที่ส่งผ่านกลไกการร้องเรียน

นักลงทุนสามารถพัฒนาเกณฑ์การรับคำร้องและนโยบายเกี่ยวกับวิธีการประเมินความน่าเชื่อถือของคำร้องเรียน โดยใช้ความระมัดระวังเพื่อให้แน่ใจว่าเกณฑ์การประเมินมีการสื่อสารต่อสาธารณะและไม่เป็นภาระโดยไม่จำเป็น (ดูหัวข้อที่ 2.5 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลไกการร้องเรียน)

ในกรณีที่มีการระบุผลกระทบเชิงลบที่รุนแรงที่อาจเกิดขึ้น นักลงทุนอาจปรึกษาแหล่งข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อตรวจสอบหรือกำหนดข้อเรียกร้อง เช่น รายงานจากหน่วยงานระดับชาติ องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรไม่แสวงหาผลกำไร การรายงานข่าวของสื่อมวลชน วงการวรรณกรรม คำแถลงจากศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติ (NCP) ตามที่อธิบายไว้ในกรอบที่ 9

กรอบที่ 9. ค่าเฉลี่ยของศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติ

ศูนย์ติดต่อประสานงานแห่งชาติ (NCP) มีเวทีสนทนาที่ฝ่ายต่างๆ สามารถส่งข้อเรียกร้องที่ถูกกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของแนวทาง OECD (หรือที่เรียกว่ากรณีเฉพาะ) และมีส่วนร่วมในการเจรจาไกล่เกลี่ยในประเด็นเหล่านี้ NCP เผยแพร่แถลงการณ์ที่อธิบายถึงผลลัพธ์ของการดำเนินการเหล่านี้ซึ่งสามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญของข้อมูลความเสี่ยงด้าน RBC ได้ ตัวอย่างเช่น ค่าเฉลี่ยที่เผยแพร่ในบทสรุปของขั้นตอนของ NCP สามารถระบุได้ว่าประเด็นที่เป็นปัญหาได้รับการแก้ไขแล้วหรือไม่ NCP บางแห่งมีการพิจารณาว่าบริษัทปฏิบัติตามแนวทาง OECD หรือไม่ นอกจากนี้ NCP หลายแห่งยังรวมคำแนะนำไว้ในค่าเฉลี่ยสุดท้ายและบางครั้งก็ยังคงติดตามคำแนะนำเพื่อติดตามความคืบหน้าซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนในการอ้างอิงถึงกรณีมีส่วนร่วมกับบรรดาบริษัทผู้รับเงินลงทุน ฐานข้อมูล OECD ของกรณีเฉพาะ (<https://mneguidelines.oecd.org/database/>) ประกอบด้วยข้อมูลสรุปของกรณีเฉพาะทั้งหมดที่นำมาสู่กลไกของ NCP และลิงก์ไปยังค่าเฉลี่ยของ NCP

ในท้ายที่สุด จะมีดำเนินการระบุเพื่อช่วยแจ้งความเสี่ยงด้าน RBC ที่เกิดขึ้นจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นของนักลงทุน ดังนั้นข้อมูลหรือข้อเรียกร้องเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือผลกระทบด้าน RBC จึงไม่จำเป็นต้องได้รับการยืนยันอย่างสมบูรณ์เพื่อกระตุ้นการสอบสวนเพิ่มเติมและการมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดภายใต้วิธีการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านตามความเสี่ยงด้าน RBC

ในกรณีที่นักลงทุนตัดสินใจที่จะมีส่วนร่วมในการประเมินอย่างใกล้ชิด การปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอาจเป็นประโยชน์ในการประเมินอันตรายและพัฒนาการตอบสนองที่เหมาะสม ผู้มีส่วนได้เสียคือใครจะขึ้นอยู่กับผลกระทบเชิงลบที่เป็นปัญหา ตัวอย่างเช่น สภาพภาพแรงงานสากลและสภาพแรงงานเอกชนในเครื่องมือจะเป็นตัวแทนของงานที่ได้รับผลกระทบและซึ่งสามารถจัดหาแหล่งข้อมูลหรือความเชี่ยวชาญในเรื่องแรงงานหรือสิทธิมนุษยชนที่หลากหลายได้ด้วย

การใช้แนวทางเชิงรุกเพื่อเพิ่มคุณภาพและความพร้อมใช้งานของข้อมูลด้าน RBC

ในฐานะที่เป็นวิธีการตอบสนองต่อการขาดข้อมูล นักลงทุนสามารถพิจารณามีส่วนร่วมในความพยายามของแต่ละบุคคลและการทำงานร่วมกันเพื่อแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติมจากบริษัทผู้รับเงินลงทุนและผลักดันให้มีการเปิดเผยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความเสี่ยงด้าน RBC สิ่งนี้สามารถทำได้ผ่านการมีส่วนร่วมในโครงการอุตสาหกรรมที่มีอยู่เพื่อเพิ่มความพร้อมใช้งานของข้อมูลประเภทนี้ เช่น โครงการเปิดเผยข้อมูลคาร์บอน (CDP) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากนักลงทุนกว่า 800 รายและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของบริษัทและความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ นอกจากนี้ยังอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหรือมีส่วนร่วมในโครงการในการจัดการกับปัญหาเฉพาะ เช่น ความเสี่ยงด้าน RBC ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทขนาดเล็กในภาคส่วนหรือประเทศที่มีความเสี่ยงด้าน RBC สูง

หน่วยงานที่อำนวยความสะดวกในการลงทุน เช่น ผู้จัดทำดัชนีและการแลกเปลี่ยน ยังสามารถมีบทบาทในการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้าน RBC โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื่องจากหน่วยงานเหล่านี้หลายแห่งอาจอยู่ภายใต้ความคาดหวังด้าน RBC อยู่แล้ว เช่น แนวทางของ OECD (กรอบที่ 10)

กรอบที่ 10. ตลาดหลักทรัพย์และการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD

ตลาดหุ้นมีบทบาทหลายอย่างในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งรวมถึงการระดมทุนให้แก่ภาคเอกชน การสร้างโอกาสในการลงทุน การกำกับดูแลกิจการ และขณะเดียวกันก็กำลังช่วยพัฒนาตลาดทุนให้ยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ในอดีตการแลกเปลี่ยนส่วนใหญ่เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรที่มีสมาชิกเป็นเจ้าของ ตอนนี้การแลกเปลี่ยนส่วนใหญ่แปรเปลี่ยนไปและมีบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เองจำนวนมากขึ้น

จากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้รวมไปถึงการแข่งขันที่เข้มข้นระหว่างตลาดแลกเปลี่ยน บทบาทดั้งเดิมของการควบคุมตนเองในตลาดหลักทรัพย์ยังคงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

โดยขณะนี้ตลาดแลกเปลี่ยนบางแห่งได้แบ่งปันหรือโอนความรับผิดชอบด้านกฎระเบียบไปยังหน่วยงานกำกับดูแลหลักทรัพย์

ในการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ บริษัทต่างๆ จะต้องปฏิบัติตามกฎการจดทะเบียน ซึ่งการกำกับดูแลเหล่านี้จะแตกต่างกันไปตามแต่ละประเทศ 'ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ' เกิดขึ้นระหว่างการแลกเปลี่ยนและบริษัทภายใต้แนวทาง OECD

ดังนั้นจึงเกิดความคาดหวังในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านขึ้น

โครงการความร่วมมือเพื่อความยั่งยืนในตลาดหุ้น (SSE) ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างหลักการการลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบ UNCTAD

ข้อริเริ่มทางการเงินแห่งสหประชาชาติ และข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ

เป็นแพลตฟอร์มการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนสำหรับการสำรวจว่าการแลกเปลี่ยนการร่วมมือกับนักลงทุน หน่วยงานกำกับดูแล และบริษัทต่างๆ สามารถเพิ่มความโปร่งใสขององค์กรและผลการดำเนินงานอย่างเต็มที่ได้อย่างไร ในประเด็น ESG และส่งเสริมการลงทุนที่ยั่งยืน

SSE รายงานว่าตลาดหลักทรัพย์มีการดำเนินการมากขึ้นซึ่งมีส่วนช่วยในการสร้างตลาดทุนที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น ปัจจุบัน SSE มีการแลกเปลี่ยนพันธบัตร 60 รายการ มีบริษัทจดทะเบียนมากกว่า 30,000 แห่ง และมีมูลค่าตามราคาตลาดมากกว่า 55 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ 8 ประเทศจาก 50 ประเทศที่ได้รับการตรวจสอบได้ใช้รหัสการดูแลที่ระบุถึงปัจจัย ESG 6 ใน 8 ประเทศเหล่านี้ดำเนินการด้วยความสมัครใจ และอีก 2 ประเทศได้นำมาใช้ภายใต้หลักการ "comply-or-explain" 13 ประเทศมีนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดให้เจ้าของสินทรัพย์ต้องเปิดเผยวิธีการพิจารณาปัจจัย ESG ในกระบวนการลงทุน

แนวทางในการระบุและประเมินผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้นตามประเภทสินทรัพย์

ตารางที่ 1 กำหนดแนวทางระดับสูงบางอย่างสำหรับผู้จัดการการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ

ทั้งก่อนและหลังการลงทุนเพื่อระบุผลกระทบเชิงลบที่เกี่ยวข้องกับบริษัทผู้รับเงินลงทุน

ในกรณีที่เจ้าของสินทรัพย์หรือผู้จัดการสินทรัพย์แต่งตั้งผู้จัดการการลงทุนภายนอก

พวกเขาควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้จัดการการลงทุนมีนโยบายและขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อระบุผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้น

นอกจากนี้ยังควรตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายและขั้นตอนเหล่านี้ของผู้จัดการการลงทุนอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 1. การระบุผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้น:
แนวทางปฏิบัติตามประเด็นทรัพย์สินและกลยุทธ์การลงทุน

	หุ้นจดทะเบียน		รายได้คงที่		หุ้นนอกตลาด อสังหาริมทรัพย์ โครงสร้างพื้นฐาน	
	เชิงรุก	เชิงรับ	นิติบุคคล	รัฐบาล	กองทุน	โดยตรง
ก่อนการลงทุน	ดำเนินการวิจัยเพื่อระบุความเสี่ยงด้าน RBC โดยจัดลำดับความสำคัญตามความรุนแรง	พิจารณาหรือเกี่ยวกับความต้องการข้อมูลด้าน RBC และความคาดหวังเรื่องความเสี่ยงด้าน RBC กับผู้จัดทำดัชนี	ดำเนินการวิจัยเพื่อระบุความเสี่ยงด้าน RBC		<p>LP*: รวมความเสี่ยงด้าน RBC ในการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบคอบกับผู้จัดการกองทุน ก่อนที่จะมีข้อมูลเกี่ยวกับกองทุน</p> <p>GP**: ดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับแต่ละบริษัทก่อนการลงทุนเพื่อระบุความเสี่ยงด้าน RBC</p>	ดำเนินการวิจัยเพื่อระบุความเสี่ยงด้าน RBC
หลังการลงทุน	ใช้วิธีการที่อิงกับความเสี่ยงคัดกรองพอร์ตการลงทุนในตลาดสาธารณะทั้งหมด (หุ้นและพันธบัตรที่จดทะเบียน ทั้งแบบเชิงรุกและเชิงรับ) ในช่วงเวลาปกติเพื่อระบุประเด็นด้าน RBC ที่เกิดขึ้น ระบุและประเมินบริษัทที่มีความเสี่ยงด้าน RBC สูงภายในพอร์ตการลงทุนผ่านการมีส่วนร่วมต่อไป	ใช้วิธีการที่อิงกับความเสี่ยงคัดกรองพอร์ตโฟลิโอของตลาดที่รวมอยู่ในดัชนีหรือผลิตภัณฑ์การลงทุน (หุ้นและพันธบัตรที่จดทะเบียน ทั้งแบบเชิงรุกและเชิงรับ) ในช่วงเวลาปกติเพื่อระบุปัญหาด้าน RBC ที่เกิดขึ้น และจัดลำดับความสำคัญสำหรับการติดตามผล	ใช้วิธีการที่อิงกับความเสี่ยงคัดกรองพอร์ตโฟลิโอของตลาดที่รวมอยู่ในดัชนีหรือผลิตภัณฑ์การลงทุน (หุ้นและพันธบัตรที่จดทะเบียน ทั้งแบบเชิงรุกและเชิงรับ) ในช่วงเวลาปกติเพื่อระบุปัญหาด้าน RBC ที่เกิดขึ้น และจัดลำดับความสำคัญสำหรับการติดตามผล		<p>LP: รวมถึงความเสี่ยงด้าน RBC ในการตรวจสอบ GP อย่างต่อเนื่อง</p> <p>GP: รวมถึงความเสี่ยงด้าน RBC ในการตรวจสอบบริษัทที่รับเงินลงทุนอย่างต่อเนื่อง</p>	รวมถึงความเสี่ยงด้าน RBC ในการตรวจสอบการลงทุนอย่างต่อเนื่อง

*LP: หุ้นส่วนจำกัด – เจ้าของสินทรัพย์หรือนักลงทุนสูงสุดในหุ้นนอกตลาด อสังหาริมทรัพย์ หรือกองทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน

**GP: หุ้นส่วนทั่วไป – หน่วยงานที่จัดการกองทุน และที่เลือกบริษัทหรือสินทรัพย์สำหรับการลงทุนและตรวจสอบการลงทุนอย่างต่อเนื่อง (ดูภาคผนวก 3 สำหรับคำอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับบทบาทของผู้ดำเนินการที่แตกต่างเหล่านี้)

2.3 การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน: เพื่อหาทางป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบ

เมื่อนักลงทุนได้ระบุผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้นในพอร์ตการลงทุนของตน นักลงทุนสามารถเปลี่ยนข้อมูลที่รวบรวมไว้ให้กลายเป็นการดำเนินการเพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นตามการจัดลำดับความสำคัญของตน นี่เป็นขั้นตอนสำคัญในการช่วยให้นักลงทุนสามารถตอบสนองความคาดหวังภายใต้แนวทาง OECD ได้

กรอบด้านล่างมีการดำเนินการที่เป็นไปได้ที่นักลงทุนสามารถดำเนินการเพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้นได้

การดำเนินการต่างๆ ของนักลงทุน	แนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันอาจรวมถึง:
	→ ข้อกำหนด RBC ที่ชัดเจนในข้อบังคับการลงทุนและเงื่อนไข RBC ที่ชัดเจนก่อนการลงทุน (เช่น นโยบายยกเว้นเป็นข้อห้ามในการลงทุนภายใต้รูปการใด ๆ (จากบางบริษัทหรือภาคส่วน เช่น ค้าอาวุธที่เป็นที่ถกเถียงกัน) ข้อกำหนดการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เกี่ยวข้องกับบริษัทผู้รับเงินลงทุน)
	→ ในกรณีที่นักลงทุนใช้การควบคุมการจัดการบางอย่างเหนือบริษัท (เช่น หุ้นส่วนทั่วไปในหุ้นนอกตลาด อสังหาริมทรัพย์ โครงสร้างพื้นฐาน) ในกรณีที่เป็นไปได้และเป็นไปตามข้อผูกพันด้านกฎระเบียบ การยื่นข้อเรียกร้องตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของบริษัทผู้รับเงินลงทุนและความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานด้าน RBC ผ่านทางภาษาสัญญาหรือภาษาในรูปแบบอื่นๆ ของข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรที่อนุญาตให้นักลงทุนใช้อำนาจต่อรองทางกฎหมายในกรณีที่บริษัทผู้รับเงินลงทุนละเมิดพันธสัญญาหรือนโยบายด้าน RBC
	→ คัดกรองการลงทุนที่อาจมีขึ้นเพื่อคัดบริษัทที่มีความเสี่ยงด้าน RBC สูงออก หรือบริษัทที่อยู่ภายใต้นโยบายยกเว้น
	→ การเป็นส่วนเสริมของแนวทางอื่นๆ และขอบเขตเป็นไปได้ภายใต้ข้อผูกพันด้านกฎระเบียบการลงทุนในดัชนี ESG (กรอบที่ 11) เพื่อที่จะนำเงินทุนออกจากบริษัทต่างๆ ที่ไม่ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติด้าน RBC อย่างเคร่งครัด
	→ การเป็นส่วนเสริมของแนวทางอื่นๆ และเป็นวิธีในการจัดการกับความท้าทายเชิงระบบ การมีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมหรือโครงการของมีส่วนได้เสียหลายรายที่มีวัตถุประสงค์ด้าน RBC (เช่น แพลตฟอร์มความร่วมมือ PRI) ข้อริเริ่มทางการเงินแห่งสหประชาชาติ เครือข่ายนักลงทุนเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ กลุ่มความร่วมมือรายงานความยั่งยืนขององค์กร) ¹
	→ การใช้กลยุทธการลงทุนระยะยาวซึ่งรับรู้ถึงผลกระทบทางการเงินในระยะยาวของปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสังคม เช่น กลยุทธ์ที่มุ่งเน้นภายใต้หลักการระดับสูงของ G20 - OECD ในการจัดการเงินลงทุนระยะยาวโดยนักลงทุนสถาบัน
	→ การมีส่วนร่วมเชิงรุกกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนเพื่อปรับปรุงการจัดการปัญหาด้าน RBC
	การตอบสนองที่เหมาะสม เมื่อมีการระบุผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นซึ่งอาจรวมถึง
	→ ความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนตลอดระยะเวลาของความพยายามลดความเสี่ยงด้าน RBC ตัวอย่างเช่น ผ่าน "การมีส่วนร่วม" กับบริษัทเพื่อใช้อำนาจต่อรองเพื่อบรรเทาผลกระทบเชิงลบซึ่งรวมถึง <ul style="list-style-type: none"> • การติดต่อบริษัทผู้รับเงินลงทุนผ่านทางจดหมาย อีเมล และ/หรือโทรศัพท์ • การประชุมแบบตัวต่อตัวกับบริษัทในระดับปฏิบัติการ ผู้บริหารระดับสูง และ/หรือคณะกรรมการเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง RBC • การเข้าร่วมและการพูดในการประชุมสามัญประจำปีเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง RBC • การใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อแสดงความคิดเห็นในเรื่อง RBC • การทำงานร่วมกับนักลงทุนรายอื่นๆ เพื่อใช้อำนาจต่อรองในเรื่อง RBC • การมีส่วนร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลและผู้กำหนดนโยบายในระดับ RBC • การเข้าร่วมโครงการภูมิศาสตร์หรือปัญหาเฉพาะที่แสวงหาการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบในพื้นที่ที่ระบุ (เช่น ประเทศ การประชุมโต๊ะกลมสินค้าโภคภัณฑ์หรือภาคส่วน โครงการที่มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย และแผนการบนพื้นที่จริง)

- ➔ สำหรับกลยุทธ์เชิงรุก การลดตำแหน่งการลงทุนในแง่ของความเสี่ยงด้าน RBC ที่ระบุไว้ตามความเหมาะสม และการสื่อสารอย่างชัดเจนถึงเหตุผลของการลดการลงทุนกับบริษัท เพื่อเพิ่มความเข้มข้นของการมีส่วนร่วมหากบริษัทไม่ตอบสนองในเชิงบวกในกรณีแรก
- ➔ สำหรับกลยุทธ์เชิงรุก ถอนการลงทุนชั่วคราวในขณะที่ดำเนินการบรรเทาความเสี่ยงด้าน RBC อย่างต่อเนื่องตามความเหมาะสมและในกรณีที่ขึ้นไปได้
- ➔ สำหรับกลยุทธ์เชิงรุก การถอนการลงทุนไม่ว่าจะเป็นกรณีหลังจากความพยายามที่ล้มเหลวในการบรรเทาหรือในกรณีที่นักลงทุนเห็นว่าบรรเทาเป็นนั้นไปไม่ได้ หรือเนื่องจากความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบ
- ➔ สำหรับกลยุทธ์เชิงรับ ในกรณีที่ขึ้นไปได้และเป็นไปตามข้อผูกพันด้านกฎระเบียบ ออกแบบกลยุทธ์การลงทุนใหม่เพื่อหลีกเลี่ยงการลงทุนที่มีผลกระทบรุนแรงมาก (เช่น การออกจากกองทุนดัชนีเชิงรุกและลงทุนในกองทุนดัชนีที่ปรับหรือออกแบบโดยไม่มีความเสี่ยงที่ร้ายแรงระบุไว้โดยนักลงทุน)

¹แพลตฟอร์มความร่วมมือ PRI www.unpri.org/about/pri-teams/esg-engagements/collaboration-platform

กรอบที่ 11. ดัชนี ESG

ดัชนี ESG เป็นดัชนีที่ให้ความสำคัญทั้งหมดหรือบางส่วนของหลักเกณฑ์ของปัจจัย ESG ในกรณีเหล่านี้การวิจัย ESG ที่สนับสนุนการก่อสร้างดัชนีจะดำเนินการโดยผู้จัดทำดัชนี (หรือผู้จัดการหน่วยที่เชี่ยวชาญด้านข้อมูล ESG ที่ทำสัญญาโดยผู้จัดทำดัชนี) ดัชนี ESG และดัชนีความยั่งยืนทั่วไปเป็นเพียงเศษเสี้ยวเล็กๆ ของปริมาณรวมของสินทรัพย์ที่ลงทุนแบบเชิงรับ อย่างไรก็ตาม การตระหนักรู้ที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องทางการเงินของการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศได้นำไปสู่ความสนใจที่เพิ่มขึ้นในดัชนีที่ให้ความสำคัญกับระดับความเข้มของคาร์บอนของบริษัทนั้นๆ ตัวอย่างเช่น MSCI ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้จัดทำดัชนีชั้นนำ ในขณะนี้ให้ข้อมูลคาร์บอนฟุตพริ้นท์ (carbon footprint) สำหรับดัชนีชั้นนำทั่วไป (เช่น ไบโอสเฟสที่อยู่ในดัชนีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคาร์บอนค่าเท่านั้น) มีข้อมูลในระดับดัชนีไม่ใช่สำหรับบริษัทแต่ละแห่ง

ข้อควรพิจารณาที่สำคัญสำหรับนักลงทุน

กิจกรรมการดูแลและการป้องกันและบรรเทา

แนวคิดเรื่องการดูแลในบริบทของการลงทุนสถาบันหมายถึงการมีส่วนร่วมที่มากขึ้นและการตรวจสอบอย่างต่อเนื่องโดยนักลงทุนเกี่ยวกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนของตน แนวคิดของการดูแลนักลงทุนเกิดขึ้นหลังจากเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินในปี 2008 และในกรณีของสหราชอาณาจักร การพัฒนารหัสการดูแลของสหราชอาณาจักร (UK Stewardship Code) ได้ถูกทำให้เป็นทางการครั้งแรกในปี 2012 ภายใต้รหัสนี้ นักลงทุนมุ่งมั่นที่จะ

- เปิดเผยนโยบายของตนต่อสาธารณะถึงวิธีที่จะลดความรับผิดชอบในการดูแลของตนเอง
- มีนโยบายที่แข็งแกร่งในการจัดการกับผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการดูแลซึ่ง
 - ควรเปิดเผยต่อสาธารณะ
 - ตรวจสอบบริษัทผู้รับเงินลงทุนของตน
 - กำหนดแนวทางที่ชัดเจนว่าพวกเขาจะยกระดับกิจกรรมการดูแลของพวกเขาเมื่อใดและอย่างไร
- ยินดีที่จะดำเนินการร่วมกับนักลงทุนรายอื่นๆ ตามความเหมาะสม
- มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงและการเปิดเผยกิจกรรมการลงคะแนนเสียง

- รายงานเป็นระยะๆ เกี่ยวกับกิจกรรมการดูแลและการลงคะแนนเสียงของพวกเขา³⁰

กิจกรรมการดูแลบางอย่างสะท้อนกิจกรรมที่แนะนำอย่างใกล้ชิดภายใต้การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการป้องกันและบรรเทา แม้ว่าวัตถุประสงค์อาจแตกต่างกันเล็กน้อย³¹ (ดูกรอบที่ 12 สำหรับคำอธิบายเกี่ยวกับการดูแลการลงทุน)

กรอบที่ 12. การมีส่วนร่วมในฐานะส่วนหนึ่งของการดูแลการลงทุน

การมีส่วนร่วมมักเป็นหัวใจสำคัญของโปรแกรมการดูแลนักลงทุนเนื่องจากช่วยในการประเมินแนวทางของบริษัทต่อความเสี่ยงด้าน RBC รวมทั้งส่งเสริมกลยุทธ์การป้องกันและบรรเทาให้สอดคล้องกับมาตรฐาน RBC

การดูแลเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนผู้บริหารของบริษัทเพื่อทำงานให้ดีขึ้นและแก้ไขปัญหาต่างๆ นักลงทุนสถาบันขนาดใหญ่อาจมีส่วนร่วมกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนนับร้อยถึงพันรายต่อปีในประเด็นด้าน RBC เนื้อหาเกี่ยวข้องกับการประชุมกับผู้บริหารบริษัท เช่น ผู้บริหารและคณะกรรมการบริษัทและกับผู้ถือหุ้นรายอื่นๆ ตามความเหมาะสม การเข้าร่วมการประชุมผู้ถือหุ้นและการลงคะแนนเสียงเกี่ยวกับข้อเสนอของผู้ถือหุ้น

ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต่อผลกระทบต่างๆ

ในกรณีที่มีการระบุผลกระทบที่เกิดขึ้นจริงหรือที่อาจเกิดขึ้น นักลงทุนควรพยายามทำความเข้าใจความสัมพันธ์ของสิ่งเหล่านี้ ความสัมพันธ์ของนักลงทุนกับผลกระทบเชิงลบ (ไม่ว่าจะก่อหรือมีส่วนร่วมก่อโดยนักลงทุน หรือไม่ว่าจะเชื่อมโยงโดยตรงโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจ) เป็นข้อพิจารณาที่สำคัญเนื่องจากจะช่วยตัดสินว่าจะมีความรับผิดชอบในการแก้ไขผลกระทบด้วยหรือไม่ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เพื่อให้การเชี่ยวชาญรูปแบบ รูปประกอบที่ 1

แสดงภาพรวมของการเปลี่ยนแปลงของการตอบสนองที่คาดหวังตามความสัมพันธ์กับผลกระทบภายใต้แนวทาง OECD

ภายใต้แนวทาง OECD บริษัท 'ก่อให้เกิด'

ผลกระทบเชิงลบหากมีความเชื่อมโยงโดยตรงระหว่างการกระทำหรือความล้มเหลวในการดำเนินการของบริษัทและผลกระทบเชิงลบ "[ก]ารมีส่วนร่วมก่อ' ผลกระทบเชิงลบควรถูกตีความว่าเป็นการสนับสนุนที่สำคัญ หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้เกิด ที่อำนวยความสะดวกหรือช่วยให้หน่วยงานอื่นก่อผลกระทบเชิงลบ โดยไม่รวมการมีส่วนร่วมเล็กน้อยหรือยับยั้ง"³² ซึ่งในที่สุดการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์หรือบริการขององค์กรก็จะสามารถ 'เชื่อมโยงโดยตรง' กับผลกระทบเชิงลบผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจได้

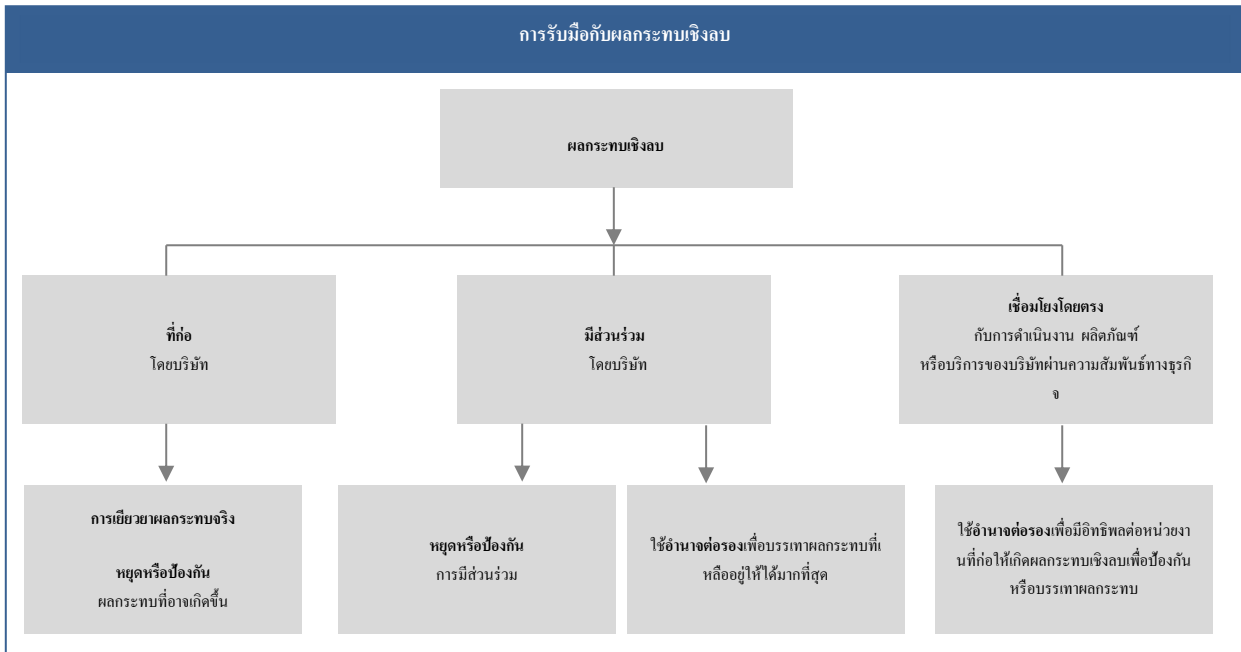
³⁰ Financial Reporting Council (2012) UK Stewardship Code www.frc.org.uk/getattachment/e2db042e-120b-4e4e-bdc7-d540923533a6/UK-Stewardship-Code-September-2012.aspx

³¹

กิจกรรมการดูแลโดยทั่วไปมุ่งหมายที่จะเพิ่มผลตอบแทนที่ปรับตามความเสี่ยงในระยะยาวให้แก่ผู้ถือหุ้นมากกว่าที่จะป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่ได้กำหนดไว้ภายใต้แนวทาง

³² OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), บทที่สอง, Commentary on General Policies, ข้อหน้าที่ 14.

รูปประกอบที่ 1. การรับมือกับผลกระทบเชิงลบภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD

โดยทั่วไปความสัมพันธ์ของผู้ถือหุ้นรายย่อยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในหุ้นทุนจดทะเบียนไม่น่าจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมอย่างมากในผลกระทบเชิงลบภายใต้แนวทาง OECD ดังนั้น ในกรณีส่วนใหญ่นักลงทุนสถาบันที่ถือหุ้นน้อยจะไม่อยู่ในสถานะที่จะ "มีส่วนร่วม" ต่อผลกระทบที่เชิงลบที่บริษัทผู้รับเงินลงทุน อย่างไรก็ตาม นักลงทุนเข้าถือหุ้นใหญ่ในบริษัทและมีส่วนร่วมเชิงรุกในการพยายามชี้แนะหรือมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการในลักษณะที่ส่งผลให้เกิดผลกระทบเชิงลบ

เนื่องจากการถือหุ้นรายย่อยเป็นสัดส่วนที่ใหญ่ที่สุดของสินทรัพย์ภายใต้การจัดการโดยนักลงทุนสถาบันงานวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกรณีที่นักลงทุนเชื่อมโยงโดยตรงกับอันตรายผ่านการลงทุนของตนเอง การถือหุ้นรายย่อยอาจถือเป็นความสัมพันธ์ทางธุรกิจภายใต้แนวทาง OECD นักลงทุนแม้กระทั่งผู้ที่มีส่วนน้อยอาจเชื่อมโยงโดยตรงกับผลกระทบเชิงลบที่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อโดยบริษัทผู้ลงทุนอื่นเป็นผลมาจากการเป็นเจ้าของหรือการจัดการหุ้นในบริษัท กล่าวอีกนัยหนึ่ง การมีอยู่ของความเสียหายด้าน RBC (ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น) หรือผลกระทบด้าน RBC ที่เกิดขึ้นจริงในพอร์ตการลงทุนของนักลงทุนเองในกรณีส่วนใหญ่จะมีการเชื่อมโยงโดยตรง (ดูเชิงอรรถที่ 10)

ไม่มีการเปลี่ยนความรับผิดชอบแก่นักลงทุนจากบริษัทต่างๆ เพื่อป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบ

หลักเกณฑ์ OECD ชี้ให้เห็นว่าความคาดหวังที่บริษัทพยายามที่จะป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงานผลิตภัณฑ์ หรือบริการโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจ

"ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะเปลี่ยนความรับผิดชอบจากองค์กรที่ก่อผลกระทบเชิงลบไปยังองค์กรที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย"³³

ยังคงเป็นความรับผิดชอบของบริษัทผู้รับเงินลงทุนในการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อ นักลงทุนถูกคาดหวังว่าจะสร้างและใช้ประโยชน์จากอำนาจต่อรองในขอบเขตที่เป็นไปได้ที่จะมีอิทธิพลต่อบริษัทลูกของพวกเขาเพื่อดำเนินการป้องกันและ

³³ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สอง, ข้อหน้าที่ 12.

รระบาดผลกระทบเชิงลบเมื่อมีความเสี่ยงเกิดขึ้น³⁴ นอกจากนี้
วิธีการที่นักลงทุนพยายามที่จะป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบจะแตกต่างกันไปตามประเภทของสินทรัพย์และกลยุทธ์ที่เป็นปัญหาในพอร์ตการลงทุนและ
ระดับบริหารการกำกับดูแล ดังนั้นในบริบทของความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเป็นกระบวนการที่นักลงทุนพยายามที่จะป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบต่างๆ
บริษัทหรือในกรณีนี้หมายถึงนักลงทุนโดยทั่วไปแล้วจะไม่ค่อยรับผิดชอบต่อการกระทำของหน่วยงานที่ตนมีความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย
แต่จะรับผิดชอบต่อการดำเนินการของตนเองรวมถึงความพยายามที่จะมีอิทธิพลหรือสนับสนุนหน่วยงานนั้นๆ (ดูเพิ่มเติมที่ *คำจำกัดความอำนาจต่อรอง*)

ความรับผิดชอบในการรับมือกับผลกระทบเชิงลบไม่สามารถเปลี่ยนจากผู้รับเงินลงทุนไปยังผู้ลงทุนได้ นักลงทุนที่ขาด (หรือหมด)
อำนาจต่อรองเหนือผู้รับเงินลงทุนที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ อาจเลือกที่จะรักษาหรือละทิ้งความสัมพันธ์ทั้งจากการยกเลิกกิจการและการลงทุนต่อในบริษัท
ผู้รับเงินลงทุนอาจเป็นผลลัพธ์ที่เหมาะสมหลังจากการจัดลำดับความสำคัญตามความเสี่ยงตามที่ระบุไว้ในเอกสารฉบับนี้
หากนักลงทุนตัดสินใจที่จะคงความสัมพันธ์ ก็ควรอธิบายความพยายามในการบรรเทาความเสี่ยงที่เป็นไปอย่างต่อเนื่องต่อไป³⁵
และคอยระวังความเสี่ยงด้านชื่อเสียง การเงิน หรือกฎหมาย ของความสัมพันธ์ที่มีอย่างต่อเนื่อง (ดูเพิ่มเติมที่ *การพิจารณายกเลิกกิจการและการยกเว้น*)

แนวทางนี้สะท้อนให้เห็นถึงหลักการกำกับดูแลกิจการซึ่งตระหนักว่าความรับผิดชอบหลักในการกำกับดูแลกิจการของบริษัทอยู่กับคณะกรรมการและ
ผู้บริหารอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
ในขณะที่นักลงทุนมีความรับผิดชอบในการแจ้งการใช้สิทธิของผู้ถือหุ้นและดำเนินการตามหน้าที่ความเป็นเจ้าของอย่างมีประสิทธิภาพในบริษัทที่พวกเขาลงทุน
(กรอบที่ 4)

การจัดลำดับความสำคัญของการกระทำต่างๆ

สิ่งที่ได้ระบุไว้ในหัวข้อที่ 1.2 ในบริบทของการลงทุน
ลักษณะและขอบเขตของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอาจขึ้นอยู่กับลักษณะของหน่วยงานการลงทุน ขนาด และลักษณะของพอร์ตการลงทุน
และความสัมพันธ์ที่ต่อการลงทุนเฉพาะ (เช่น ส่วนแบ่งการถือหุ้นในบริษัท การถือครองการลงทุน การเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
และความเป็นไปได้ที่อาจมีการใช้อิทธิพลที่สำคัญ)
ในกรณีที่ต้องมีการจัดลำดับความสำคัญจำนวนมากหรือในกรณีนี้หมายถึงบริษัทผู้รับเงินลงทุนได้รับการสนับสนุนภายใต้แนวทาง OECD
ให้จัดลำดับความสำคัญความพยายามตามการประเมินความเสี่ยง³⁶
การจัดลำดับความสำคัญกำหนดวิธีการดำเนินการที่อาจได้รับการจัดลำดับความสำคัญและวิธีการกำหนดเป้าหมายการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน
ของบริษัทและตระหนักว่าไม่สามารถระบุผลกระทบเชิงลบทั้งหมดและตอบสนองได้ในครั้งเดียว
นักลงทุนควรจัดลำดับความสำคัญของผลกระทบที่รุนแรงที่สุดสำหรับการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านในขณะที่ยังคงคิดตามความเสี่ยงด้าน RBC
ประเมินการตัดสินใจในการจัดลำดับความสำคัญและสร้างการดำเนินการของตนเท่าที่เป็นไปได้และจำเป็นในช่วงเวลาที่ผ่านมาเพื่อให้ครอบคลุมบริษัทผู้รับเงิน
ลงทุนและการดำเนินการที่หลากหลายมากขึ้น

สิ่งที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อที่ 2.1 โลกของผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นในบริษัทผู้รับเงินลงทุนนั้นกว้างใหญ่
ดังนั้นนักลงทุนสามารถพัฒนาและแสดงนโยบายของตนเองเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญได้ด้วย

³⁴ ในเขตอำนาจของรัฐที่ "อิทธิพล" อย่างเป็นทางการไม่ได้รับอนุญาต
นักลงทุนควรพยายามรับฟังคำแนะนำเพื่อป้องกันและบรรเทาขอบเขตที่ไม่ได้ทำให้พวกเขาละเมิดกฎหมายภายในประเทศ
ดูหัวข้อหน้าของเอกสารนี้สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม

³⁵ ดู OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), บทที่สอง, General Policies, ข้อหน้าที่ 10 และ
Commentary on General Policies, ข้อหน้าที่ 22.

³⁶ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สอง, ข้อหน้าที่ 12, Commentary on General
Principles, ข้อหน้าที่ 16.

นโยบายนี้ควรได้รับการอธิบายอย่างเพียงพอรวมถึงเหตุผลใดๆ ในการประเมินความรุนแรงของความเสี่ยง RBC ซึ่งสอดคล้องกับคำแนะนำของแนวทาง OECD และควรสื่อสารออกไปภายนอก (ตัวอย่างเช่น ในรายงานสาธารณะประจำปีหรือบนเว็บไซต์)

นอกเหนือจากการพิจารณาความรุนแรงของผลกระทบแล้ว
เกณฑ์ต่อไปนี้อาจเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจว่าจะป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างไร

- บริษัทผู้รับเงินลงทุนมีความสำคัญต่อผู้ลงทุนมากน้อยเพียงใด ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะได้รับแจ้งโดยสาระสำคัญของปัญหาสำหรับบริษัทที่เกี่ยวข้องและโดยการขยายความสาระสำคัญของปัญหาสำหรับผู้ลงทุน
- ความเกี่ยวข้องทางทรัพยากรของแนวทางต่างๆ ในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบ
- ความพยายามในการมีส่วนร่วมได้ดำเนินการโดยนักลงทุนรายอื่นๆ ในบริษัทเดียวกันและเกี่ยวข้องกับประเด็นเดียวกันหรือไม่ เพื่อไม่ให้เกิดความพยายามซ้ำซ้อน
- ความแข็งแกร่งของข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบ
นับว่าเป็นความพยายามที่น่าเชื่อถือควรจะทำเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงที่รุนแรงที่เป็นไปได้นั้นเป็นของจริงหรือไม่
- ข้อจำกัดในทางปฏิบัติเกี่ยวกับความสามารถของนักลงทุนที่จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบริษัทผู้รับเงินลงทุนของพวกเขา (ดูเพิ่มเติม *ขีดจำกัดด้านอำนาจต่อรอง*)

ขีดจำกัดด้านอำนาจต่อรอง

ในกรณีที่มีการระบุความเสี่ยงด้าน RBC ความสามารถของนักลงทุนในการใช้อิทธิพลเหนือบริษัทที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ การใช้สิ่งที่เรียกว่าอำนาจต่อรองเพื่อลดความเสี่ยงด้าน RBC อาจได้รับผลกระทบจากหลายปัจจัย ตัวอย่างเช่น

- แม้แต่นักลงทุนสถาบันที่ใหญ่ที่สุดอาจเป็นเพียงผู้ถือหุ้นรายย่อยในหลายๆ บริษัท
- สำหรับบริษัทที่มีการซื้อขายโดยสาธารณะ
โครงสร้างความเป็นเจ้าขององค์กรและกฎระเบียบและแนวปฏิบัติในการกำกับดูแลกิจการในบางประเทศอาจขัดขวางผู้ถือหุ้นรายย่อยต่างๆ โดยเฉพาะผู้ถือหุ้นต่างชาติจากการใช้อิทธิพล ยกตัวอย่างเช่น บริษัทอาจให้ข้อมูลและการเข้าถึงการจัดการที่จำกัดแก่ผู้ถือหุ้นต่างๆ เฉพาะในรูปการเปิดเผยเท่านั้นที่ผู้ถือหุ้น โดยรวมมีอำนาจอย่างเป็นทางการในการสั่งให้คณะกรรมการของบริษัทดำเนินการบางอย่างที่เฉพาะเจาะจง³⁷
- ความสามารถในการใช้อิทธิพลอาจถูกจำกัดโดยลักษณะของกลุ่มสินทรัพย์ ตัวอย่างเช่น
นักลงทุนในพันธบัตรของบริษัทหรือรัฐบาลอาจมีโอกาสที่จำกัดมากในการมีอิทธิพลต่อบริษัทหรือรัฐบาลที่ออกพันธบัตร
นักลงทุนพันธบัตรอาจแทรกพันธสัญญา (เงื่อนไข)
ลงในสัญญาเงินกู้เมื่อมีการออกพันธบัตรที่จำกัดความสามารถของบริษัทในการลงทุนบางประเภท
ผู้ถือพันธบัตรมีสิทธิในกรณีที่ผิดสัญญาหรือล้มละลาย อย่างไรก็ตาม
ความสามารถในการใช้อิทธิพลที่เป็นไปอย่างต่อเนื่องต่อการกระทำในแต่ละวันของบริษัทนั้นมิใช่ขีดจำกัด
อิทธิพลของผู้ถือพันธบัตรแต่ละคนที่มีต่อรัฐบาลนั้นก็ยังมีขีดจำกัด

³⁷ G20/OECD Principles for Corporate Governance, บทที่สอง, The rights and equitable treatment of shareholders and key ownership functions.

- ผู้จัดการการลงทุนแบบเชิงรับอาจต้องได้รับความยินยอมจากลูกค้าในการแยกบริษัทออกจากดัชนี
- ในหลายกรณีการเลิกกิจการอาจเป็นไปได้เนื่องจากลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือกลยุทธ์การลงทุน และจะไม่เหมาะสมในทุกกรณีหากไม่มีนักลงทุนที่มีส่วนร่วมก็อาจจะไม่มีเสียอื่นๆ ที่ชักชวนให้บริษัทเปลี่ยนแปลงแนวทางปฏิบัติต่างๆ
- การเข้าถึงของบริษัทอาจมีข้อจำกัดขึ้นอยู่กับว่านักลงทุนมีสำนักงานในท้องถิ่นหรือมีพนักงานที่มีทักษะภาษาที่เกี่ยวข้องหรือไม่
- บริษัทอาจไม่แสดงเจตจำนงใดๆ เพื่อป้องกันหรือลดผลกระทบเชิงลบ

แนวทางปฏิบัติของ OECD ระบุว่า "มีข้อจำกัดในทางปฏิบัติเกี่ยวกับความสามารถของ [นักลงทุน] ในการส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของ [หน่วยงานที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจด้วย]"³⁸
ระดับของอำนาจต่อรองที่นักลงทุนมีต่อบริษัทที่ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบมีประโยชน์ในการพิจารณาสิ่งที่สามารถทำได้เพื่อโน้มน้าวให้หน่วยงานนั้นดำเนินการ แต่จะไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาว่านักลงทุนควรดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและใช้อำนาจต่อรองใดๆ ที่อาจมี³⁹ ตัวอย่างเช่น

- หุ้นนอกตลาด กองทุนโครงสร้างพื้นฐานและอสังหาริมทรัพย์ หุ้นส่วนทั่วไป (GP) โดยทั่วไปสามารถใช้สิทธิพลได้มากกว่าผู้ถือหุ้นรายย่อยในบริษัทจดทะเบียน GP ที่ถือหุ้นใหญ่ในบริษัทที่รับเงินลงทุนหรือการควบคุมสินทรัพย์ของบริษัท ไม่ว่าในสถานการณ์ใด LP ที่เป็นนักลงทุนในกองทุนที่เกี่ยวข้องอาจสามารถทำงานร่วมกับ GP เพื่อสร้างสิทธิพลเหนือบริษัทต่างๆ ที่ได้รับเงินลงทุนได้
- ผู้ถือหุ้นรายย่อยสามารถมีอำนาจต่อรองเหนือบริษัทได้อย่างอิสระ อย่างไรก็ตามมีบางกรณีที่อำนาจต่อรองสามารถมีได้จากการทำงานร่วมกับผู้ถือหุ้นรายอื่น เช่น ผ่านแพลตฟอร์มความร่วมมือ PRI
- นักลงทุนต่างๆ ทั้งรายบุคคลและส่วนรวมสามารถมีส่วนร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแล ผู้กำหนดนโยบาย และองค์กรภาคประชาสังคมเพื่อส่งเสริมการดำเนินการตามมาตรฐาน RBC เช่น แนวทาง OECD ได้

³⁸ OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), บทที่สอง, Commentary, ข้อหน้าที่ 21.

³⁹ อ้างอิงแล้ว, ดูเพิ่มเติม Commentary, ข้อหน้าที่ 20 และ OECD (2014) Due diligence in the financial sector: adverse impacts directly linked to financial sector operations, products or services by a business relationship, <https://mneguidelines.oecd.org/rbc-financial-sector.htm>

กรอบที่ 13. การมีส่วนร่วมของนักลงทุนรายย่อยและกรณีเฉพาะ NCP

กรณี NCP หลายกรณีส่งผลให้เกิดการแก้ปัญหาที่ประสบความสำเร็จเนื่องจากการมีส่วนร่วมของนักลงทุนต่างๆ ตัวอย่างเช่น ในปี 2015 มีการส่งคดีไปยัง NCP ของเนเธอร์แลนด์ที่เกี่ยวข้องกับ Mylan ซึ่งเป็นบริษัทยา เรื่องผลกระทบต่อด้านสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องกับการขายผลิตภัณฑ์ของพวกเขาที่ใช้สำหรับการรักษาพยาบาลในเรือนจำของสหรัฐอเมริกา ในแถลงการณ์ฉบับสุดท้ายสำหรับกรณีเฉพาะ NCP ระบุว่า "การเจรจาเช่นเดียวกับการเลิกสัญญาโดย [นักลงทุน] บางคนดูเหมือนจะมีส่วนช่วยในการปรับปรุงการดำเนินงานของ Mylan"¹

หนึ่งในกรณี NCP ที่โด่งดังที่สุดซึ่งส่งมาที่ NCP ของสหราชอาณาจักรและได้รับการแก้ไขคือกรณีของ Soco ซึ่งเป็นบริษัทสำรวจน้ำมันที่มุ่งมั่นที่จะหยุดการสำรวจในอุทยานแห่งชาติ Virunga ซึ่งเป็นมรดกโลกในสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก ผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จนี้ส่วนใหญ่อาจเกิดจากการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของนักลงทุนของ Soco ควบคู่ไปกับกระบวนการไกล่เกลี่ยที่ NCP ของสหราชอาณาจักร²

หมายเหตุ

¹ NCP ของเนเธอร์แลนด์, (เมษายน 2016) แถลงการณ์ฉบับสุดท้ายของ Bart Stapert, attorney, vs Mylan) www.oecdguidelines.nl/documents/publication/2016/4/11/bart-stapert-attorney-vs-m

² NCP ของสหราชอาณาจักร (กรกฎาคม 2014) แถลงการณ์ฉบับสุดท้ายหลังจากที่ได้รับรู้ข้อคัดค้านจาก WWF International ต่อ SOCO International plc, www.gov.uk/government/publications/uk-ncp-final-statement-wwf-international-and-soco-international-plc-Agreement-reached

การพิจารณาทางเลือกกิจการและการยกเว้น

ภายใต้แนวทาง OECD

การตอบสนองที่เหมาะสมเมื่อมีการระบุผลกระทบเชิงลบอาจจะรวมถึงการเลิกกิจการหลังจากความพยายามที่ล้มเหลวในการบรรเทาหรือนักลงทุนเห็นว่าไม่สามารถบรรเทาได้ หรือนโยบายของนักลงทุนกำหนดการยกเว้น หรือเพียงเพราะความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบ⁴⁰ กรณีนี้อาจเกิดขึ้นหากนักลงทุนมีอำนาจต่อรองที่จำกัดหรือไม่ประสบความสำเร็จในการป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบหลังจากขยาระยะเวลาของการมีส่วนร่วมที่เพิ่มขึ้น

ปัจจัยบางอย่างที่ต้องพิจารณาเมื่อตัดสินใจว่าการเลิกกิจการเป็นการตอบสนองที่เหมาะสมคือ อำนาจต่อรองของนักลงทุนที่มีเหนือบริษัท ระดับความสำคัญของความสัมพันธ์ที่มีต่อนักลงทุนความรุนแรงของผลกระทบ และการยุติความสัมพันธ์กับบริษัทจะส่งผลกระทบต่อในเชิงลบหรือไม่ การตัดสินใจนี้จะขึ้นอยู่กับลักษณะของประเภทของสินทรัพย์และกลยุทธ์⁴¹ และไม่ว่าการเลิกกิจการจะมีความรอบคอบตามที่เข้าใจในบริบทของกฎหมายของเขตอำนาจรัฐที่เกี่ยวข้องกับหลักความไว้วางใจหรือการลงทุนที่รอบคอบหรือไม่⁴²

⁴⁰ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สอง, ย่อหน้าที่ 22.

⁴¹ การถอนตัวจากบริษัทเฉพาะอาจเป็นไปได้หากการลงทุนนั้นถูกถือครองผ่านดัชนีเชิงรับ อย่างไรก็ตามนักลงทุนสามารถพิจารณาออกจากดัชนีและลงทุนในดัชนีที่ปรับเปลี่ยนหรือปรับแต่งซึ่งไม่รวมความเสี่ยงที่รุนแรงที่ระบุโดยนักลงทุน

⁴² การถกเถียงว่าการลงทุน ESG สอดคล้องหรือไม่กับหลักความไว้วางใจในขอบเขตขนาดใหญ่เกี่ยวกับการตีความหน้าที่การดูแล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวทางปฏิบัติในการลงทุนอย่างรอบคอบ นักลงทุนสถาบันอาจรู้สึกว่าการเลิกกิจการขัดแย้งกับภาระหน้าที่ในการลงทุนอย่างรอบคอบเนื่องจากเกี่ยวข้องกับการเหอออกจากการเทียบเคียงตลาดที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม การรอบคอบกำกับดูแลช่วยให้ให้นักลงทุนสถาบันสามารถรวมปัจจัย ESG เข้ากับการกำกับดูแลการลงทุนของพวกเขาได้ OECD (2016), www.oecd.org/cgfi/resources/Analytical_Report_on_Investment_Governance_and_the_Integration_of_ESG_Factors.pdf

นอกจากนี้ นักลงทุนควรตัดสินใจว่าอะไรคือ 'การมีส่วนร่วมแบบขยาย' ในสถานการณ์เฉพาะของคน โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ เช่น ขนาดและระดับทรัพยากร ขนาดของการลงทุน และความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบ โดยทั่วไป ยิ่งผลกระทบเชิงลบรุนแรงมากขึ้นเท่าไร นักลงทุนจะต้องเห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมากขึ้นเท่านั้นก่อนที่จะตัดสินใจว่าควรจะยุติความสัมพันธ์หรือไม่

ภายใต้แนวทาง OECD ในกรณีส่วนใหญ่ การเลิกกิจการควรเป็นทางเลือกสุดท้ายหรือสงวนไว้สำหรับผลกระทบเชิงลบที่รุนแรงที่สุดเท่านั้น⁴³ อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีการขกเว้นอาจเป็นการตอบสนองอย่างแรกต่อผลกระทบเชิงลบ ตัวอย่างเช่น สถาบันการลงทุนบางแห่งมีนโยบายการขกเว้นสำหรับอุตสาหกรรมหรือผลิตภัณฑ์ที่สร้างความเสียหายสูง หรือสถาบันที่อาจมีผลกระทบเชิงลบต่อระบบ (กรอบที่ 14)

กรอบที่ 14. ข้อยกเว้นและการเลิกกิจการ

นักลงทุนจำนวนมากมีนโยบายการขกเว้นหรือการเลิกกิจการที่เชื่อมโยงกับผลกระทบหรือมาตรฐานเฉพาะต่างๆ ตัวอย่างเช่น นักลงทุนบางรายมีข้อยกเว้นเกี่ยวกับบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอาวุธกลุ่ปลาย ทุ่นระเบิดสังหารบุคคล (ทีดีเอ็น) และอาวุธเคมีและชีวภาพ หรือการผลิตถ่านหิน นอกจากนี้ นักลงทุนยังอาจทบทวนผลการดำเนินงานของบริษัทในพอร์ตการลงทุนของตนเทียบกับมาตรฐานบางประการ เช่น แนวทาง OECD หรือหลักการของข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ หากบริษัทที่ละเมิดมาตรฐานเหล่านี้ไม่ตอบสนองต่อการมีส่วนร่วมและไม่ปรับปรุงการดำเนินงานของตนก็อาจมีการพิจารณาการเลิกกิจการ

ในบางสถานการณ์ นักลงทุนอาจสรุปว่าบริษัทที่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบหรือมีความเสี่ยงที่จะทำเช่นนั้นจะยังคงอยู่ในพอร์ตการลงทุนของตน ในบางสถานการณ์ การเลิกกิจการจะเป็นเรื่องยากมากหรือแทบเป็นไปไม่ได้ (เช่น ในพอร์ตการลงทุนเชิงรับและสถานการณ์อื่น ๆ ที่ลูกค้าของผู้จัดการการลงทุนไม่ยอมรับว่าการเลิกกิจการมีความเหมาะสม) ในกรณีอื่นๆ ที่บริษัทยังคงใช้อำนาจต่อรอง อาจเป็นการไม่เหมาะสมที่จะถอนตัวเพราะอาจทำให้บริษัทขาดนักลงทุนที่มีส่วนร่วม

ท้ายที่สุด ในบางกรณีบริษัทอาจแสดงถึงความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่สำคัญหรือการลงทุนภายใต้หลักการชี้แนะของ UN ความสัมพันธ์อาจจะเป็นสิ่งสำคัญในกรณีที่มีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่จำเป็นต่อธุรกิจขององค์กรและไม่มีแหล่งอื่นที่เหมาะสม ในบริบทของการลงทุน สิ่งนี้น่าจะเกี่ยวข้องกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนเฉพาะน้อยกว่าแต่อาจเกี่ยวข้องกับประเภทของบริษัทที่มีขนาดหรือภาคธุรกิจที่มีความจำเป็นในการกระจายพอร์ตการลงทุนอย่างเพียงพอ (เช่น บริษัทพลังงานที่มีมูลค่าตลาดสูง)

รูปประกอบที่ 2

แสดงให้เห็นถึงตรรกะในการตัดสินใจเกี่ยวกับเวลาที่จะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจกับองค์กรซึ่งก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ การปฏิบัติตามตรรกะดังกล่าวควรนำหน้าด้วยการวิเคราะห์ว่าการยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจ (หรือการเลิกกิจการ) จะขัดต่อข้อกำหนดทางกฎหมายหรือกฎระเบียบใดๆ ของผู้ลงทุนหรือไม่ (เชิงอรรถ 44)

⁴³ การตอบสนองที่เหมาะสมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจอาจรวมถึง [...] เป็นทางเลือกสุดท้าย การเลิกสัญญากับผู้จัดจำหน่ายหลังจากความพยายามในการบรรเทาที่ล้มเหลว หรือในกรณีที่องค์กรเห็นว่าบรรเทาไม่สามารถทำได้ หรือเนื่องจากความรุนแรงของผลกระทบเชิงลบ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, Commentary to General Policies, ย่อหน้าที่ 22.

รูปประกอบที่ 2. การตัดสินใจว่าจะยุติความสัมพันธ์ทางธุรกิจเมื่อใด

	มีอำนาจต่อรอง	ขาดอำนาจต่อรอง
ความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่สำคัญ	<p>1</p> <ul style="list-style-type: none"> ลดความเสี่ยงที่การละเมิดยังคงเกิดขึ้น/เกิดขึ้นซ้ำ หากไม่สำเร็จให้ไปที่ขั้นตอนที่ 2 	<p>2</p> <ul style="list-style-type: none"> แสวงหาการเพิ่มอำนาจต่อรอง หากไม่ประสบความสำเร็จ ให้พยายามบรรเทาความเสี่ยงที่การละเมิดยังคงเกิดขึ้น/เกิดขึ้นซ้ำ หากไม่ประสบความสำเร็จ ให้พิจารณายุติความสัมพันธ์** หรือแสดงความพยายามที่จะบรรเทาการละเมิดโดยตระหนักถึงผลกระทบที่เป็นไปได้จากมาตรการที่ยังคงอยู่
ความสัมพันธ์ทางธุรกิจที่ไม่สำคัญ	<p>3</p> <ul style="list-style-type: none"> พยายามลดความเสี่ยงที่การละเมิดยังคงเกิดขึ้น/เกิดขึ้นซ้ำ หากไม่สำเร็จ ให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ เพื่อยุติความสัมพันธ์* 	<p>4</p> <ul style="list-style-type: none"> ประเมินตัวเลือกที่เหมาะสมสำหรับการเพิ่มอำนาจต่อรองเพื่อบรรเทาความเสี่ยงที่การละเมิดยังคงเกิดขึ้น/เกิดขึ้นซ้ำ หากเป็นไปได้หรือไม่สำเร็จ ให้พิจารณาการยุติความสัมพันธ์*

* การตัดสินใจยุติความสัมพันธ์ควรคำนึงถึงการประเมินที่น่าเชื่อถือของผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชนที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าว

** หากเห็นว่าความสัมพันธ์มีความสำคัญ ควรพิจารณาถึงความรุนแรงของผลกระทบเมื่อประเมินการดำเนินการที่เหมาะสม

ในกรณีที่ผู้ลงทุนตัดสินใจที่จะลงทุนต่อในบริษัทที่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ ผู้ลงทุนควรรายงานสถานการณ์ภายในซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความรับผิดชอบของตนในการอธิบายถึงกิจกรรมการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทาง OECD (หัวข้อที่ 2.4) ผู้ลงทุนควรติดตามการลงทุนต่อไป เช่น ผ่านการรักษามาตรฐานข้อมูลความรู้ และทบทวนการตัดสินใจของตนว่าสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ระยะยาวของนักลงทุนเพื่อตอบสนองต่อคำแนะนำทั้งหมดของแนวทาง OECD อย่างเป็นระบบ

ในบางกรณีการยังคงลงทุนในบริษัทที่ได้รับการระบุว่าก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบอาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทางชื่อเสียงหรือความเสี่ยงทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นกับนักลงทุนต่างๆ⁴⁴ ในกรณีเหล่านี้อาจเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนในการอธิบายต่อสาธารณะถึงเรื่องการตัดสินใจที่จะลงทุน การตัดสินใจนี้สอดคล้องกับนโยบายและลำดับความสำคัญด้าน RBC ของนักลงทุนอย่างไร มีการดำเนินการใดบ้างเพื่อพยายามใช้อำนาจต่อรองในการบรรเทาผลกระทบ และการลงทุนจะยังคงมีการตรวจสอบต่อไปอย่างไรในอนาคต

แนวทางในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้นตามประเภทสินทรัพย์

ตารางที่ 2 และ 3

กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบสำหรับเจ้าของและผู้จัดการสินทรัพย์และตามประเภทสินทรัพย์ ในแต่ละกรณีที่เจ้าของสินทรัพย์แต่งตั้งผู้จัดการการลงทุนภายนอก เจ้าของควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้จัดการการลงทุนมีการใช้นโยบายและขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบ นอกจากนี้ยังควรตรวจสอบการดำเนินการตามนโยบายและขั้นตอนเหล่านี้ของผู้จัดการการลงทุนอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 2. การหาทางป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบ: แนวทางปฏิบัติที่แนะนำโดยเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการการลงทุนต่างๆ

ก่อนการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ	หลังการสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
-----------------------------------	-----------------------------------

⁴⁴ United Nations Guiding Principles, Guiding Principle 19, Commentary.

"ทราบได้ที่ผลกระทบเชิงลบยังคงดำเนินต่อไปและองค์กรยังคงมีความสัมพันธ์กันอยู่ก็ควรจะสามารถแสดงให้เห็นถึงความพยายามอย่างต่อเนื่องของตนเองในการบรรเทาผลกระทบและเตรียมพร้อมที่จะยอมรับผลกระทบใดๆ ด้านชื่อเสียง การเงิน หรือทางกฎหมายของการสร้างความสัมพันธ์ต่อไป"

หาทางป้องกัน/ บรรเทา	เจ้าของสินทรัพย์	การลงทุนเชิงรุกและเชิงรับ: ตรวจสอบให้แน่ใจว่านโยบายและระบบของผู้จัดการการลงทุนพยายามที่จะป้องกัน/บรรเทาความเสี่ยงด้าน RBC ข้อกำหนดที่เหมาะสมสามารถรวมอยู่ในสัญญากับผู้จัดการการลงทุนต่างๆ	การลงทุนเชิงรุกและการลงทุนเชิงรับ: ตรวจสอบผู้จัดการการลงทุนเพื่อสร้างความมั่นใจว่าการดำเนินการเพื่อป้องกัน/บรรเทาความเสี่ยงด้าน RBC
	ผู้จัดการการลงทุน	ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีนโยบายและระบบเพื่อหาทางป้องกัน/บรรเทาความเสี่ยงด้าน RBC ในบริษัทผู้รับเงินลงทุน	สำหรับกลยุทธ์ที่ใช้งานอยู่: ดำเนินการมีส่วนร่วมตามความเสี่ยงด้าน RBC กับบริษัทเพื่อหาทางป้องกัน/บรรเทาความเสี่ยงด้าน RBC สำหรับกลยุทธ์เชิงรับ: หากเป็นไปได้ ให้ออกแบบเครื่องมือในการลงทุนใหม่ เข้าร่วมในโครงการริเริ่มที่มีจุดมุ่งหมายด้าน RBC

ตารางที่ 3. การหาทางป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบ:
แนวทางปฏิบัติตามประเภทสินทรัพย์และกลยุทธ์การลงทุนหลังการลงทุน

	หุ้นจดทะเบียน		รายได้คงที่		หุ้นนอกตลาด อสังหาริมทรัพย์ โครงสร้างพื้นฐาน	
	เชิงรุก	เชิงรับ	นิติบุคคล	รัฐบาล	กองทุน	โดยตรง
การมีส่วนร่วมกับบริษัทผู้รับเงินลงทุน	การมีส่วนร่วมแบบรายบุคคลและ/หรือร่วมมือกันโดยมีการยกระดับในกรณีที่เหมาะสมในช่วงเวลาที่ขยายออกไปหากจำเป็น	การมีส่วนร่วมแบบรายบุคคลและ/หรือร่วมมือกันกับบริษัทผู้รับเงินลงทุน	การมีส่วนร่วมแบบรายบุคคลและ/หรือร่วมมือกันโดยพิจารณาถึงการจัดสิทธิหรือความเป็นทางการในการมีอิทธิพล	การมีส่วนร่วมแบบรายบุคคลและ/หรือร่วมมือกันโดยพิจารณาถึงการจัดสิทธิหรือความเป็นทางการในการมีอิทธิพลและศักยภาพที่จำกัดสำหรับนักลงทุนรายบุคคลในการมีอิทธิพลต่อรัฐบาล	การมีส่วนร่วมโดยหุ้นส่วนทั่วไป	การมีส่วนร่วม
การเลิกกิจการ	พิจารณาการเลิกกิจการหากการมีส่วนร่วมไม่ประสบความสำเร็จ	พิจารณาว่าการถอนตัวจากัดขมิสามารถทำได้ในกรณีที่ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงและการลงทุนใหม่ในดัชนีที่ปรับแต่งเป็นพิเศษเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงด้าน RBC ที่ระบุ	พิจารณาการเลิกกิจการถ้าสามารถปฏิบัติได้ในกรณีที่มีผลกระทบอย่างรุนแรง			
ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ	หากการมีส่วนร่วมไม่ประสบความสำเร็จและเป็นไปไม่ได้ที่จะเลิกกิจการหรือไม่ได้รับการพิจารณาว่าเหมาะสมให้อธิบายถึงเหตุผลที่อยู่เบื้องหลังการลงทุนในระดับรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง					
การมีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะ	การมีส่วนร่วมเชิงรุกในกิจกรรมรายบุคคลและ/หรือร่วมมือกันเพื่อมีอิทธิพลต่อนโยบายสาธารณะในเรื่อง RBC เช่น การเปิดเผยข้อมูลของบริษัท หลักปฏิบัติและมาตรฐานสากล					

2.4 การดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน: การอธิบายถึงการติดตามและสื่อสารเกี่ยวกับผลลัพธ์

นักลงทุนควรอธิบายถึงวิธีการรับมือกับผลกระทบเชิงลบตลอดการดำเนินงานต่างๆ และความสัมพันธ์ทางธุรกิจผ่าน (เอ) การติดตามและ (บี) การสื่อสารเกี่ยวกับผลลัพธ์ การติดตามเป็นส่วนหนึ่งของ "ความรู้" ของ "การรู้และการแสดงให้เห็น" ว่านักลงทุนมีการจัดการกับผลกระทบต่างๆ

อย่างไร การสื่อสารเป็นส่วนหนึ่งของการแสดง" เรื่อง "การรู้และการแสดงให้เห็น" ว่านักลงทุนมีการจัดการกับผลกระทบต่างๆ อย่างเป็นระบบด้านล่างแนะนำการดำเนินการต่างๆ ซึ่งอาจประกอบไปด้วยการอธิบายถึงการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

การดำเนินการต่างๆ ของนักลงทุน	การติดตามเพื่อรับผิดชอบต่อกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายในและการรายงานต่อผู้จัดการกองทุน ซึ่งอาจรวมไปถึง
	→ การติดตามผลการดำเนินงานของนักลงทุนเองต่อนโยบายด้าน RBC ของนักลงทุนหรือข้อมูลอื่น ๆ ในด้าน RBC เช่นภายใต้ PRI
	→ วิธีการระบุความเสี่ยงและผลการวิจัยทั่วไปของผลกระทบเชิงลบทั่วทั้งพอร์ตการลงทุน
	→ การตรวจสอบความพยายามของบริษัทผู้รับเงินลงทุนในการป้องกันและบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่ระบุไว้
	การสื่อสารกับสาธารณะและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ การรายงานสาธารณะอาจรวมถึงข้อมูลต่อไปนี้
	→ นโยบายด้าน RBC ของนักลงทุนรวมถึงแนวทางการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน
	→ วิธีการที่นโยบายด้าน RBC ของนักลงทุนและแนวทางการตรวจสอบถูกนำไปใช้ในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ
	→ กิจกรรมการมีส่วนร่วมที่ดำเนินการโดยนักลงทุน
	→ บริษัทที่ผู้ลงทุนมีส่วนร่วม
	→ ผลของการมีส่วนร่วมกับบริษัทที่เฉพาะเจาะจง
→ การตัดสินใจเกี่ยวกับการเลิกกิจการ	
→ บันทึกการลงคะแนนเสียงของผู้ลงทุนในการประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทผู้รับเงินลงทุนและแนวทางการลงคะแนนเสียงในบริษัทผู้รับเงินลงทุน	
→ แผนการและเป้าหมายด้าน RBC ในอนาคตของนักลงทุน	

ข้อควรพิจารณาที่สำคัญสำหรับนักลงทุน

การสร้างวัฒนธรรมด้านความโปร่งใสและการรักษาความลับ

แนวทาง OECD แนะนำให้องค์กรต่างๆ "อธิบายถึงวิธีการรับมือกับผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้น"⁴⁵ ซึ่งสามารถทำได้ผ่านการรายงานและการสื่อสารเกี่ยวกับความมุ่งมั่นของนักลงทุนและกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่สอดคล้องกัน อย่างไรก็ตามควรดำเนินการโดยคำนึงถึงการรักษาความลับทางการค้าและการแข่งขันหรือเรื่องความปลอดภัยอื่นๆ

ตัวอย่างเช่น บางครั้งกฎหมายในประเทศอาจป้องกันการเปิดเผยข้อมูลบางอย่างหรือกำหนดขอบเขตของข้อมูลเชิงพาณิชย์ที่ได้รับความคุ้มครอง สัญญาระหว่างผู้จัดการการลงทุนและลูกค้าของตนอาจป้องกันไม่ให้มีการเปิดเผยข้อมูลบางอย่าง (เช่น ตัวคนของลูกค้า) นอกจากนี้การเปิดเผยข้อมูลบางอย่างเกี่ยวกับการถือครองของนักลงทุนอาจชักนำให้นักลงทุนรายอื่นดำเนินการในลักษณะที่เป็นการทำลายมูลค่าของการลงทุนเหล่านั้น นี่จะเป็นความกังวลโดยเฉพาะสำหรับนักลงทุนรายใหญ่

อย่างไรก็ตาม

นักลงทุนควรพยายามอธิบายถึงกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในขณะที่เดียวกันก็ควรเคารพความกังวลเกี่ยวกับการรักษาความลับ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับ

- การจำกัดการเข้าถึงข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนกับผู้ที่ได้รับอนุมัติจากผู้ให้บริการข้อมูล

⁴⁵ OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), General Policies, ย่อหน้าที่ 10.

- การไม่ระบุที่มาของข้อมูล
- การให้คำอธิบายที่ถูกต้องหรือมีเหตุผลเมื่อทำได้ ว่าเหตุใดจึงไม่มีการแบ่งปันข้อมูล
- การใช้บุคคลที่สามหรือเทคโนโลยีที่เป็นนวัตกรรมที่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลที่สำคัญเมื่อทำการปกป้องข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนในเชิงพาณิชย์ เช่น เพื่อเปิดเผยข้อมูลบางอย่างโดยรวมหรือไม่มีกระบวนการความสัมพันธ์เฉพาะของผู้ลงทุน-ผู้รับเงินลงทุน

การรักษาความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ

นักลงทุนอาจคำนึงถึงวิธีการและเวลาในการรายงานที่จะส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีขึ้น ตัวอย่างเช่น นักลงทุนอาจตัดสินใจการเปิดเผยข้อมูลบางอย่างอาจสร้างความเสียหายต่อประสิทธิภาพของการกระทำของพวกเขา (เช่น ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมอาจทำให้ประสิทธิภาพของการมีส่วนร่วมตกอยู่ในความเสี่ยง)

ความคาดหวังต่างๆ ของการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ใช่ทางการเงินในกฎหมายและในหมู่ผู้รับผลประโยชน์

การรายงานอาจต้องตอบสนองต่อลำดับความสำคัญของผู้อ่านที่ได้รับรายงานเช่นเดียวกับภาระหน้าที่ในการรายงานตามกฎระเบียบ ตัวอย่างเช่น การรายงาน RBC ที่บังคับใช้จะกลายเป็นเรื่องปกติมากขึ้น (เช่น มาตรา 173 ของกฎหมายฝรั่งเศสสำหรับการเปลี่ยนผ่านพลังงานและการเติบโตสีเขียวและข้อกำหนดในหลายประเทศที่บังคับให้นักลงทุนเปิดเผยนโยบายและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องบนพื้นฐาน 'การปฏิบัติตามหรืออธิบาย' เช่น ภายใต้รหัสการดูแลของสหราชอาณาจักร) นอกเหนือจากการรายงานกฎระเบียบแล้วนักลงทุนยังอาจต้องกำหนดรูปแบบการรายงานตามความคาดหวังของลูกค้า ผู้รับผลประโยชน์/สมาชิก (ในกรณีของกองทุนบำเหน็จบำนาญ) หรือตามนโยบายของตนเอง ตัวอย่างเช่น ข้อกำหนดภายใต้หลักการสำหรับโครงสร้างการลงทุนอย่างมีความรับผิดชอบสำหรับผู้ลงนามใน UN PRI

การลดความเสี่ยงผ่านความโปร่งใส

การรายงานต่อสาธารณะเชิงรุกเกี่ยวกับกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน วิธีการและเหตุผลในการตัดสินใจจัดลำดับความสำคัญในบางกรณีการที่นักลงทุนอาจเลือกที่จะคงการลงทุนในบริษัทต่างๆ ที่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบอาจเป็นประโยชน์ในการสื่อสารว่านักลงทุนต้องการดำเนินการตามคำแนะนำของแนวทาง OECD อย่างไร และทำไมในบางกรณีพวกเขาอาจไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ ความโปร่งใสและการสื่อสารที่ชัดเจนในประเด็นเหล่านี้สามารถช่วยส่งสัญญาณว่านักลงทุนกำลังทำงานเพื่อนำคำแนะนำของแนวทาง OECD ไปใช้ด้วยเจตนาดีและให้เต็มที่ และสามารถช่วยหลีกเลี่ยงการวิพากษ์วิจารณ์โดยกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือการมีส่วนร่วมในกรณีเฉพาะที่นำไปสู่ทั่วโลก NCP ได้ (ดูกรอบที่ 15 และด้านล่าง)

แนวทางเฉพาะสำหรับการอธิบายว่าผลกระทบได้รับการแก้ไขอย่างไร

แนวทางระดับสูงสำหรับการอธิบายถึงการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เฉพาะเจาะจงกับเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการการลงทุนดูได้ในตารางที่ 4 แนวทางเหล่านี้ไม่ได้เจาะจงไปที่กลุ่มสินทรัพย์หรือกลยุทธ์การลงทุนบางประเภท

ตารางที่ 4. การอธิบายถึงการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน: แนวทางปฏิบัติที่แนะนำโดยเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการการลงทุนต่างๆ

คำอธิบาย	เจ้าของสินทรัพย์	<p>จัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย ขั้นตอน และกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการเพื่อระบุและป้องกัน/บรรเทาความเสี่ยงด้าน RBC ต่อผู้รับผลประโยชน์และต่อสาธารณะตามความเป็น</p> <p>กำหนดขั้นตอนเพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน ได้รับการดำเนินการแล้วและมีกระบวนการความเสี่ยงด้าน RBC และผลกระทบเชิงลบอย่างเหมาะสม</p>
----------	------------------	--

	ผู้จัดการการลงทุน	<p>จัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย ขั้นตอน และกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการเพื่อระบุและป้องกัน/บรรเทาความเสี่ยงด้าน RBC ต่อลูกค้าตามที่ตกลงและต่อสาธารณะตามความจำเป็น</p> <p>กำหนดขั้นตอนเพื่อตรวจสอบว่ากระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านได้รับการดำเนินการแล้วโดยสถาบันการลงทุน และมีการระบุและรับมือกับความเสี่ยงด้าน RBC และผลกระทบเชิงลบอย่างเหมาะสม</p>
--	-------------------	---

2.5 กระบวนการเพื่อสนับสนุนการฟื้นฟู

วัตถุประสงค์หลักของการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านคือ เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริง แต่ในกรณีที่มีผลกระทบเชิงลบเกิดขึ้นและองค์กรเป็นผู้ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อผลกระทบนั้นๆ มักมีความคาดหวังว่าจะมีการฟื้นฟูตามมา แม้ว่า การฟื้นฟูจะไม่ใช่องค์ประกอบอย่างเป็นทางการของการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทาง OECD แต่ก็ได้แสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบสนับสนุนที่จำเป็นในการให้อำนาจและเติมเต็มการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

ตามที่ระบุไว้ข้างต้น ในกรณีที่นักลงทุน 'ก่อ' หรือ 'มีส่วนร่วมก่อ' ผลกระทบเชิงลบที่ครอบคลุมโดยแนวทาง OECD คาดว่านักลงทุนจะแก้ไขผลกระทบผ่านการฟื้นฟูและอธิบายถึงวิธีการแก้ไข⁴⁶ ตัวอย่างเช่น หากสถาบันการลงทุนเลือกปฏิบัติต่อพนักงานคนใดคนหนึ่ง กรณีนี้ก็จะถูกคาดหวังว่าจะได้รับการเยียวยา (เช่น ให้ค่าตอบแทน ขอโทษ ให้พนักงานรับตำแหน่งคืน) ในบางกรณีนักลงทุนอาจมีส่วนร่วมก่อผลกระทบที่เกิดจากบริษัทผู้รับเงินลงทุนจากคนและอาจต้องรับผิดชอบในการฟื้นฟู สถานการณ์เหล่านี้อาจเกิดขึ้นในกรณีที่นักลงทุนใช้การควบคุมการจัดการที่สำคัญกับบริษัท เช่น ในหุ้นส่วนทั่วไปบางแห่ง อย่างไรก็ตาม ในบริบทของผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจากบริษัทผู้รับเงินลงทุน ในกรณีส่วนใหญ่ นักลงทุนจะไม่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อ แต่จะแค่เชื่อมโยง โดยตรงกับผลกระทบเชิงลบเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ นักลงทุนจะไม่ถูกคาดหวังว่าจะต้องทำการเยียวยาแม้ว่าอาจใช้ความพยายามในการชักชวนบริษัทผู้รับเงินลงทุนให้ทำเช่นนั้นในฐานะองค์ประกอบของความรับผิดชอบของตนในการแสวงหาการป้องกันและบรรเทา

นอกจากนี้แล้ว แม้ว่าผู้ลงทุนในกรณีส่วนใหญ่จะไม่ได้ถูกคาดหวังให้ฟื้นฟูผลกระทบจากบริษัทผู้รับเงินลงทุนของตนแต่ก็ไม่ควรคิดค้นไม่ให้เข้าร่วมการเจรจาหรือกระบวนการไกล่เกลี่ยเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบที่เป็นปัญหา ตัวอย่างเช่น การมีส่วนร่วมในกระบวนการไกล่เกลี่ยดังกล่าวสามารถช่วยให้พวกเขาส่งเสริมสร้างระบบการจัดการหรือกระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่เกี่ยวข้อกับ RBC ได้ กรอบด้านล่างอธิบายถึงสิ่งที่ควรดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่ามีการใช้กระบวนการเพื่อการฟื้นฟูที่นักลงทุนเห็นว่าได้ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบดังกล่าว (ดู ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ต่อผลกระทบต่างๆ ในหัวข้อที่ 2.3)

การดำเนินการต่างๆ ของนักลงทุน	<p>ในกรณีที่เกี่ยวข้อง ควรมีการกำหนดกระบวนการเพื่อให้สิทธิในการฟื้นฟู ซึ่งอาจรวมถึง</p> <ul style="list-style-type: none"> ➔ ความร่วมมือกับกลไกตุลาการหรือรัฐที่ไม่ใช่ตุลาการ ➔ การสร้างกลไกการรับเรื่องร้องเรียนระดับปฏิบัติการ
-------------------------------	--

ข้อควรพิจารณาที่สำคัญสำหรับนักลงทุน

การสร้างกลไกการร้องเรียน

บทสิทธิมนุษยชนที่ระบุไว้ว่าบริษัทควร

"จัดหาหรือให้ความร่วมมือผ่านกระบวนการที่ถูกต้องตามกฎหมายในการฟื้นฟูผลกระทบเชิงลบด้านสิทธิมนุษยชนที่พวกเขาระบุว่าได้ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อ"

⁴⁶ OECD Guidelines for Multinational Enterprises, บทที่สอง, ข้อหน้าที่ 14.

ที่เกิดผลกระทบเหล่านี้⁴⁷ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับกลไกการร้องเรียนทั้งในระดับตุลาการ ระดับรัฐที่ไม่ใช่ตุลาการ และระดับปฏิบัติการ การจัดตั้งกลไกการร้องเรียนสามารถทำหน้าที่เป็นระบบการแจ้งเตือนล่วงหน้าสำหรับความเสี่ยงด้าน RBC และยังสามารถทำหน้าที่เป็นแพลตฟอร์มสำหรับการฟื้นฟูในกรณีที่มีนักลงทุนกำลังก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบหรือไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอย่างเพียงพอ กลไกการร้องเรียนควรสะท้อนให้เห็นถึงเกณฑ์ภายใต้บทนิยามของแนวทาง OECD ซึ่งสอดคล้องกับหลักการข้อที่ 31 ของหลักการชี้แนะขององค์กรสหประชาชาติ และกำหนดให้กลไกการร้องเรียนควรเป็นไปตามเกณฑ์หลักของความชอบธรรม การเข้าถึงการคาดการณ์ความเสมอภาค ความโปร่งใส ความเข้ากันได้กับแนวทาง OECD ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการเจรจาและการมีส่วนร่วมในการแสวงหาแนวทางแก้ไขต่างๆ ที่ตกลงกัน⁴⁸

การมีส่วนร่วมกับศูนย์คดีต่อประสานงานแห่งชาติ

ศูนย์คดีต่อประสานงานแห่งชาติ (NCP)

เป็นเวทีสนทนาสำหรับการอภิปรายเพื่อมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการดำเนินการตามแนวทาง OECD ใน "กรณีเฉพาะ"⁴⁹ NCP อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงวิธีการระงับข้อพิพาทที่ยอมรับร่วมกันและที่ต่างไม่ยอมรับ เช่น การไกล่เกลี่ยหรือการประนีประนอม โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อบรรลุข้อตกลงร่วมกันระหว่างคู่กรณีมากกว่าการพิจารณาคดีตามกฎหมาย แนวทางของ OECD อธิบายถึง NCP และโครงสร้างการดำเนินงานของพวกเขา แต่ปล่อยให้เป็นดุลยพินิจของรัฐสมาชิกอย่างมากในการเลือกจัดตั้ง NCP ของตน ในปัจจุบันมีความแตกต่างอย่างมากในองค์กรและการทำงานของ NCP แต่ละแห่ง⁵⁰

NCP ไม่สามารถกำหนดการลงโทษ ให้ค่าตอบแทนโดยตรง หรือบังคับให้คู่กรณีมีส่วนร่วมในกระบวนการประนีประนอมหรือการไกล่เกลี่ยได้ อย่างไรก็ตามระบบ NCP สามารถสร้างผลลัพธ์ที่สำคัญได้ NCP ต้องออกคำแนะนำฉบับสุดท้ายตามสรุปคดีต่างๆ ซึ่งอาจรวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ NCP บางรายยังทำการพิจารณาว่าพฤติกรรมของบริษัทนั้นสอดคล้องกับแนวทาง OECD หรือไม่ NCP อาจติดตามผลกับฝ่ายต่างๆ ในการตอบสนองต่อคำแนะนำเหล่านี้⁵¹ นอกจากนี้รัฐบาลบางแห่งยังพิจารณาคำแนะนำของ NCP เกี่ยวกับการตัดสินใจทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ในบริบทของการตัดสินใจจัดตั้งสาธารณณะ หรือเมื่อให้การสนับสนุนแก่บริษัทในรูปแบบของการทูตทางเศรษฐกิจหรือเครดิตการส่งออก⁵²

47 OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), บทที่สี่ Human Rights, ย่อหน้าที่ 6.

48 OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), บทที่สี่ Human Rights, Commentary, ย่อหน้าที่ 46.

49 OECD Guidelines for Multinational Enterprises, 2011. Procedural Guidance, หัวข้อซี.

50 ดูโดยทั่วไป OECD (2016) การดำเนินการตามแนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD: ศูนย์คดีต่อประสานงานแห่งชาติตั้งแต่ปี 2000 ถึง 2015 สามารถดูได้ที่: <http://mneguidelines.oecd.org/OECD-report-15-years-National-Contact-Points.pdf>

51 OECD Guidelines for Multinational Enterprises (2011), Commentary on Procedural Guidance, ย่อหน้าที่ 36.

52 ตัวอย่างเช่น 25 ประเทศที่ปฏิบัติตามแนวทางรายงานค่าเฉลี่ยของ NCP จะได้รับการพิจารณาในการตรวจสอบการนำไปใช้ไปยังหน่วยงานอื่นเพื่อการส่งออกของตน ภายใต้กลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อองค์กรปี 2014 ของแคนาดา บริษัทต่างๆ ได้รับการสนับสนุนให้เข้าร่วมในกลไก NCP และ "[...] เพื่อเป็นบทลงโทษสำหรับบริษัทต่างๆ ที่ไม่รวบรวมแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดด้าน CSR และปฏิเสธที่จะเข้าร่วม [...] กระบวนการระงับข้อพิพาท NCP รัฐบาลแคนาดาจะออกการสนับสนุนในตลาดต่างประเทศ"

กรอบที่ 15. กระบวนการเฉพาะกรณีของ NCP: สิ่งที่สำคัญ

NCP เสนอเวทีสำหรับการอภิปรายเพื่อช่วยเหลือชุมชนธุรกิจ องค์กรแรงงาน องค์กรนอกภาครัฐอื่นๆ และผู้ที่สนใจอื่นๆ

ในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการปฏิบัติความแนวทาง OECD อย่างมีประสิทธิภาพและทันเวลา และเป็นไปตามกฎหมายที่บังคับใช้

โดยทั่วไปปัญหาต่างๆ จะได้รับการจัดการโดย NCP ของประเทศที่ปัญหาเกิดขึ้น ภายใต้แนวทางของ OECD

เมื่อปัญหาเกิดจากกิจกรรมของบริษัทที่เกิดขึ้นในหลายประเทศที่ชัดเจนหรือจากกิจกรรมของกลุ่มบริษัทที่ตั้งอยู่ในประเทศที่ชัดเจนต่างๆ NCP ที่เกี่ยวข้องควรปรึกษาหารือด้วยมุมมองที่ตกลงว่า NCP หน่วยงานไหนจะเป็นผู้นำในการช่วยเหลือฝ่ายต่างๆ NCP ควรปรึกษากับ NCP อื่นๆ ซึ่งควรให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมเมื่อได้รับการร้องขอจากแกนนำ NCP

การดำเนินการแต่ละกรณีที่เหมาะสมจะเริ่มขึ้นด้วยการประเมินขั้นต้นของการเสนอพิจารณา ในฐานะส่วนหนึ่งของการประเมินนี้ NCP

อาจติดต่อองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อขอข้อมูลหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น

ที่นั่นกองทุนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินการเฉพาะกรณีมีโอกาสครั้งแรกในการทำความเข้าใจและตอบสนองต่อปัญหาที่เกิดขึ้นในการเสนอพิจารณา

ในขณะที่ NCP บางแห่งเผยแพร่คำชี้แจงการประเมินเบื้องต้นที่ระบุข้อสรุปและอธิบายข้อเท็จจริงและสถานการณ์ของกรณีเฉพาะ แต่ NCP

ไม่ได้ทำเช่นนั้น หากการเสนอพิจารณาได้รับการยอมรับสำหรับการตรวจสอบเพิ่มเติมหลังจากการประเมินครั้งแรก NCP

จะเสนอการไกล่เกลี่ยให้กับคู่สัญญาผ่านกระบวนการที่เป็นความลับเพื่อบรรลุข้อตกลงระหว่างทั้งสองฝ่าย ด้วยกระบวนการนี้ฝ่ายต่างๆ

จะได้รับโอกาสในการแลกเปลี่ยนและอธิบายความคิดเห็นของตน ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับการประชุมหนึ่งครั้งหรือหลายครั้งระหว่างทั้งสองฝ่ายซึ่งมีสื่อกลางเป็น

NCP โดย NCP บางแห่งใช้คนกลางที่เป็นมืออาชีพ

กระบวนการเฉพาะกรณีจะสรุปด้วยคำแถลงหรือรายงานสุดท้ายโดย NCP

ในกรณีที่ NCP ตัดสินใจว่าประเด็นที่ยกขึ้นมาไม่ควรได้รับการพิจารณาต่อไป

คำแถลงดังกล่าวจะมีคำอธิบายของประเด็นที่ยกขึ้นมาและเหตุผลในการตัดสินใจของ NCP

เมื่อทั้งสองฝ่ายได้บรรลุข้อตกลง อย่างน้อยคำแถลงจะอธิบายถึงปัญหาที่เกิดขึ้นขั้นตอนที่ NCP เริ่มต้นในการช่วยเหลือทั้งสองฝ่ายและเมื่อบรรลุข้อตกลง

คำแถลงนี้มีข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของข้อตกลงเท่านั้นควรมีที่คู่สัญญาที่เกี่ยวข้องตกลงกัน

เมื่อไม่มีการบรรลุข้อตกลงหรือเมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่เต็มใจที่จะเข้าร่วมในขั้นตอน อย่างน้อยคำแถลงก็จะช่วยอธิบายถึงปัญหาที่เกิดขึ้น เหตุผลที่ NCP

ตัดสินใจว่าปัญหาที่เกิดขึ้นควรตรวจสอบเพิ่มเติม และขั้นตอนที่ NCP เริ่มต้นในการช่วยเหลือฝ่ายต่างๆ ในกรณีที่เหมาะสม

ข้อความนี้อาจรวมถึงเหตุผลที่ไม่สามารถบรรลุข้อตกลงได้

NCP อาจให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการตามแนวทาง OECD ตามความเหมาะสมซึ่งควรรวมอยู่ในคำแถลงขั้นสุดท้าย

และอาจมีส่วนร่วมในการติดตามผลกับฝ่ายต่างๆ ในการตอบสนองต่อข้อเสนอแนะเหล่านี้

NCP หลายแห่งอนุญาตให้ฝ่ายต่างๆ สามารถตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะต่อคำชี้แจงสุดท้ายก่อนที่จะเผยแพร่

จำนวนของกรณีเฉพาะที่นำมาสู่กลไก NCP ที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็วตั้งแต่ปี 2000 - 2010 กรณีเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้ให้บริการทางการเงินคิดเป็นเพียง 8% ของกรณีทั้งหมดที่เกิดขึ้น จากปี 2011 ตัวเลขนี้เพิ่มขึ้นเป็น 17% และภาคการเงินเป็นภาคที่พบได้บ่อยมากที่สุดเมื่อเทียบกับกรณีเฉพาะที่อื่นในปี 2014 -2015⁵³

นักลงทุนควรให้ความร่วมมือในการดำเนินการของ NCP การมีส่วนร่วมอาจเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนเนื่องจากกระบวนการนี้มีความหมายในเชิงสร้างสรรค์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมข้อตกลงระหว่างคู่สัญญาเพื่อปรับปรุงการดำเนินธุรกิจ การมีส่วนร่วมกับกระบวนการ NCP อาจเป็นโอกาสในการอธิบายความพยายามของนักลงทุนในการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านและเพื่อหารือถึงความท้าทายที่อาจเกิดขึ้นเกี่ยวกับการจัดการกับความเสี่ยงด้าน RBC

การไม่มีส่วนร่วมในขั้นตอนกรณีเฉพาะของ NCP ทำให้นักลงทุนขาดโอกาสในการหารือเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ในสภาพแวดล้อมที่ไม่มีความขัดแย้ง ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นคำแถลงของ NCP ยังสามารถใช้เป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักลงทุนเกี่ยวกับบริษัทผู้รับเงินลงทุนที่มีส่วนร่วมในการดำเนินคดีกรณีเฉพาะ (กรอบที่ 9) มีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมกับกระบวนการ NCP ในกรอบที่ 15

กรณีเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับนักลงทุนอาจมีมิติข้ามประเทศ (cross-border) ที่ท้าทาย ในกรณีที่มีปัญหาเฉพาะที่เกิดขึ้นในหลายประเทศ NCP ในประเทศที่เกี่ยวข้องถูกคาดหวังว่าจะให้คำปรึกษาและประสานงานในกรณีเฉพาะ (กรอบที่ 15)

แนวทางเฉพาะสำหรับกระบวนการเพื่อเปิดใช้งานการฟื้นฟู

แนวทางปฏิบัติที่ดีสำหรับการให้สิทธิ์การใช้งานการฟื้นฟูไม่ได้มีขึ้นเฉพาะสำหรับเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการหรือกลุ่มสินทรัพย์หรือกลยุทธ์การลงทุนที่เฉพาะเจาะจง ตารางที่ 5 แสดงวิธีการทั่วไปในการให้สิทธิ์ในการฟื้นฟูสำหรับทั้งเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการในทุกกลยุทธ์การลงทุนและชั้นสินทรัพย์ต่างๆ

ตารางที่ 5. กระบวนการเพื่อสนับสนุนการฟื้นฟู: แนวทางปฏิบัติที่แนะนำโดยเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการการลงทุนต่างๆ

การฟื้นฟู	เจ้าของสินทรัพย์	ทั้งเจ้าของสินทรัพย์และผู้จัดการการลงทุนสามารถสร้างอำนาจความสะดวกเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถนำผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของตนเขาไปสู่ความสนใจของคน นักลงทุนต่างๆ ได้รับการสนับสนุนให้ทำงานร่วมกับฝ่ายต่างๆ ที่มีความกังวลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของนักลงทุนต่อผลกระทบเชิงลบผ่านกลไกการร้องเรียนในระดับปฏิบัติการหรือภายนอก
	ผู้จัดการการลงทุน	

⁵³ OECD (2016), Annual Report of the OECD Guidelines for Multinational Enterprises 2015.

บทสรุป

ภายใต้แนวทาง **OECD** นักลงทุนถูกคาดหวังว่าจะดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเพื่อระบุป้องกันหรือลดผลกระทบเชิงลบ และคำนึงถึงวิธีการแก้ไขผลกระทบเชิงลบ กระบวนการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านที่แนะนำโดยแนวทาง **OECD** สามารถช่วยให้นักลงทุนประเมินความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบในเรื่องที่อยู่ภายใต้แนวทาง **OECD** และตอบสนองต่อความเสี่ยงเหล่านั้นได้ การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอาจช่วยหลีกเลี่ยงความเสี่ยงทางการเงินและชื่อเสียง และตอบสนองต่อความคาดหวังของลูกค้าและผู้รับผลประโยชน์ นักลงทุนสถาบันมีลักษณะเฉพาะที่สามารถมีอิทธิพลต่อแนวทางการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านของคุณ ตัวอย่างเช่น นักลงทุนอาจถือการลงทุนในบริษัทขนาดใหญ่ในภาคอุตสาหกรรมและภูมิภาคต่างๆ ด้วยเหตุนี้พวกเขาอาจเชื่อมโยงกับผลกระทบเชิงลบในบริบทของความสัมพันธ์ทางธุรกิจของตน นอกจากนี้ นักลงทุนยังได้รับการควบคุมอย่างมากและต้องตอบสนองต่อข้อมูลพื้นฐานทางกฎหมายในเขตอำนาจของรัฐที่พวกเขาดำเนินงานอยู่ก่อนเป็นอันดับแรก ที่ยที่สุด ความสามารถในการมีอิทธิพลต่อบริษัทผู้รับเงินลงทุนอาจถูกจำกัดเนื่องจากลักษณะของกลยุทธ์การลงทุนของนักลงทุนและปัจจัยอื่นๆ

ลักษณะของนักลงทุนและพอร์ตการลงทุนของพวกเขาจะส่งผลกระทบต่อวิธีการที่นักลงทุนดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านภายใต้แนวทาง **OECD** ไม่ว่าพวกเขาจะถูกคาดหวังให้ดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านหรือไม่ นักลงทุนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมด้าน **RBC** ในกลุ่มบริษัทที่พวกเขาลงทุน แท้จริงแล้วนี่คือความคาดหวังขององค์กรภายใต้ข้อเสนอแนะของแนวทาง **OECD** นักลงทุนได้บรรลุผลลัพธ์ที่สำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมด้าน **RBC** ในกลุ่มบริษัทผู้รับเงินลงทุนแล้ว โดยการดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านอย่างเหมาะสม นักลงทุนไม่เพียงแต่จะปรับปรุงกระบวนการบริหารความเสี่ยงของตนเองเท่านั้น แต่ยังช่วยส่งเสริมด้าน **RBC** ทั่วโลกด้วย

ภาคผนวก 1. คำศัพท์

แนวทาง OECD รวบรวมคำศัพท์ที่ใช้กัน โดยทั่วไปในบริบทของการลงทุนเชิงสถาบัน อย่างไรก็ตามความหมายและการใช้คำศัพท์ร่วมกันนี้แตกต่างกันในบริบทของแนวทาง OECD มากกว่าในบริบทของการลงทุนเชิงสถาบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำว่า 'การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบคอบ' ซึ่งเป็นความคาดหวังจากส่วนกลางภายใต้แนวทาง OECD เป็น 'ศัพท์เฉพาะ' ที่พบบ่อยทั้งในภาคการลงทุนและภาคส่วนอื่นๆ แต่ความหมายจะแตกต่างไปจากแนวทาง OECD เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำความเข้าใจ รายการนี้แสดงความหมายที่แตกต่างกันของคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในบริบทของแนวทาง OECD และการลงทุนเชิงสถาบัน

ความเสี่ยง	
คำศัพท์ที่ใช้ภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD	<ul style="list-style-type: none"> • "ความเสี่ยง" ในความหมายของแนวทาง OECD หมายถึงการมีอยู่ของ 'ผลกระทบเชิงลบ' ที่เกิดขึ้นจริงหรือที่อาจเกิดขึ้นในทุกเรื่องที่อยู่ภายใต้แนวทาง OECD (เช่น การเปิดเผยข้อมูล สิทธิมนุษยชน การจ้างงานและความสัมพันธ์ทางอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม การต่อสู้กับการติดสินบน การร้องขอสินบน การทุจริตคอร์รัปชัน และผลประโยชน์ของผู้บริโภค) <p>นี่ไม่ได้หมายถึงความเสี่ยงทางการเงิน แต่หมายถึงความเสี่ยงของผลกระทบเชิงลบเมื่อไม่ทำตามคำแนะนำของแนวทาง OECD (เช่น สุขภาพและความปลอดภัยของแรงงาน หรือสาธารณะ ผลกระทบเชิงลบต่อการดำรงชีพ ฯลฯ)</p>
ศัพท์ที่นักลงทุนสถาบันใช้กันทั่วไป	<ul style="list-style-type: none"> • "ความเสี่ยง" สำหรับนักลงทุนหมายถึงโอกาสที่จะเกิดผลกระทบเชิงลบต่อบริษัทผู้รับเงินลงทุนและตัวนักลงทุนเอง ผลกระทบเหล่านี้มักจะเป็นทางด้านการเงินและเกี่ยวข้องกับมูลค่าของการลงทุน <p>ความเสี่ยงอาจเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของนักลงทุน อย่างไรก็ตามความเสี่ยงดังกล่าวมักจะเชื่อมโยงกับผลกระทบเชิงลบทางการเงินที่มีต่อนักลงทุน</p> <p>การใช้งานที่พบบ่อยที่สุดของคำว่า 'ความเสี่ยง' รวมไปถึงความเป็นไปได้ที่การลงทุนส่วนบุคคลจะไม่สร้างผลตอบแทนตามที่คาดหวัง และความผันผวนของผลการดำเนินงานทางการเงินในการลงทุนรายบุคคลหรือพอร์ตการลงทุนโดยรวมเมื่อเทียบกับผลการดำเนินงานตามการเทียบเคียงที่มีการวัดผลการดำเนินงาน นอกจากนี้ 'ความเสี่ยง' ยังอาจหมายถึงโอกาสในการสูญเสียเงินลงทุน โดยสิ้นเชิง — นั่นคือ ไม่ใช่แค่การสูญเสียเมื่อทำการเทียบเคียง</p> <p>รูปแบบอื่นๆ ของความเสี่ยงรวมถึง:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ความเสี่ยงด้านตลาด (หรือที่เรียกว่าความเสี่ยงเชิงระบบ) คือ ความเป็นไปได้ของการสูญเสียอันเป็นผลมาจากปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อตลาดโดยรวม – ความเสี่ยงด้านเครดิต คือ ความเสี่ยงที่ผู้ออกพันธบัตรจะไม่สามารถชำระดอกเบี้ยได้ตามที่คาดการณ์ไว้ – ผู้สูญเสียความเสี่ยง คือ ความเสี่ยงที่ผู้สูญเสียฝ่ายจะไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันต่างๆ (เช่น ในสัญญาอนุพันธ์) – ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนคือ ความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยนอันเป็นผลมาจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน
ความแตกต่างด้านคำศัพท์และการประยุกต์ใช้สำหรับเอกสารนี้	<p>ความแตกต่างหลักระหว่างความเข้าใจทั้งสองอย่างเรื่องความเสี่ยงนี้คือ ลักษณะของผลกระทบที่พวกเขาอ้างอิง ภายใต้แนวทาง OECD หมายถึงความเสี่ยงภายนอกของบริษัทผู้รับเงินลงทุน - ความเสี่ยงคือผลกระทบเชิงลบ (เช่น ความเสี่ยงต่อผลกระทบเชิงลบด้านสิทธิมนุษยชน แรงงาน และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม)</p> <p>ในบริบทของการลงทุนเชิงสถาบันหมายถึง ความเสี่ยงของผลกระทบด้านการเงินภายในต่อบริษัทผู้รับเงินลงทุนหรือนักลงทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> • เพื่อความชัดเจน เอกสารนี้ยังถึงความเสี่ยงที่นักลงทุนสถาบันเข้าใจกันทั่วไปในชื่อ "ความเสี่ยงทางด้านการเงิน" เอกสารนี้ยังถึง "ความเสี่ยง" ตามที่เข้าใจภายใต้แนวทาง OECD ว่าเป็นความเสี่ยงในการดำเนินงานธุรกิจที่มีผลลบหรือ "ความเสี่ยงด้าน RBC" นอกจากนี้ความเสี่ยงด้าน RBC ยังสามารถส่งผลกระทบทางการเงิน (เชิงลบหรือเชิงบวก) ต่อบริษัทที่เกี่ยวข้องและบางครั้งความเสี่ยงด้าน RBC ก็เป็นความเสี่ยงทางการเงินเช่นกัน

การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน

<p>คำศัพท์ที่ใช้ภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD</p>	<ul style="list-style-type: none"> • "การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้าน" เป็นกระบวนการที่บริษัทสามารถ ระบุ บอกรับ บรรเทา และอธิบายวิธีที่ตนเองจัดการกับผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจริงและที่อาจเกิดขึ้นซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจทางธุรกิจและระบบการจัดการความเสี่ยง* <p>การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเป็นกิจกรรมที่ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ทั้งในเชิงรุกและเชิงรับ และมุ่งเน้นไปที่กิจกรรมซึ่งต้องดำเนินการไปตลอดวงจรของการทำงาน ผลิตภัณฑ์ และบริการ เนื่องจากรูปแบบเปลี่ยนแปลงและส่งผลกระทบต่อสังคมซึ่งหมายความว่า</p> <p>การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านไม่ควรถูกจำกัดเฉพาะการตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางธุรกิจหรือธุรกรรมที่อาจเกิดขึ้น แต่ควรนำไปใช้ในเชิงรุกผ่านการกำหนดมาตรการอย่างเป็นระบบเพื่อระบุความเสี่ยงด้าน RBC และป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้น</p> <p>เช่นเดียวกับการตรวจสอบความสัมพันธ์ทางธุรกิจและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง</p> <p>การตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านเป็นแง่มุมสำคัญของการดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบ เนื่องจากเป็นกระบวนการสำหรับองค์กรที่จะ "รู้และแสดง" สิ่งที่เราทำเกี่ยวกับผลกระทบเชิงลบของเรา</p> <p><i>* ในบริบทนี้ความเสี่ยงด้าน RBC และผลกระทบเชิงลบเกี่ยวข้องกับอันตรายต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม คือ "ผลกระทบเชิงลบ" ตามที่อธิบายไว้ข้างต้น</i></p>
<p>ศัพท์ที่นักลงทุนสถาบันใช้กันทั่วไป</p>	

อำนาจต่อรอง	
คำศัพท์ที่ใช้ภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD	<ul style="list-style-type: none"> • “อำนาจต่อรอง” เป็นข้อได้เปรียบที่ให้อำนาจในการมีอิทธิพล ในบริบทของแนวทาง OECD มีการอ้างถึงความสามารถขององค์กรที่จะส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงในทางปฏิบัติของอีกฝ่ายที่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ <p>ในกรณีที่พบว่าบริษัทธุรกิจมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับผลกระทบเชิงลบผ่านความสัมพันธ์ทางธุรกิจ มีความคาดหวังภายใต้แนวทาง OECD</p> <p>ว่าจะใช้อำนาจต่อรองเพื่อมีอิทธิพลต่อหน่วยงานที่ก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบเพื่อป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบนั้นๆ โดยทำหน้าที่เชิงล้าหลัง หรือร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ตามความเหมาะสม</p>
ศัพท์ที่นักลงทุนสถาบันใช้กันทั่วไป	<ul style="list-style-type: none"> • “อำนาจต่อรอง” สำหรับนักลงทุนคือ (หนึ่ง) การใช้ตราสารทางการเงินต่างๆ หรือเงินทุนที่ยืมมา เช่น ส่วนต่าง เพื่อเพิ่มผลตอบแทนที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนและ (สอง) หน้าที่ใช้ในการจัดหาสินทรัพย์ของบริษัท <p>บริษัทที่มีหนี้มากกว่าทุนหุ้นมากถือว่าถูกใช้อำนาจต่อรองสูง</p> <p>นอกจากนี้คำว่า “อำนาจต่อรอง” ยังถูกใช้ในความหมายทางภาษาพูดที่สอดคล้องกับคำว่า “อิทธิพล”</p>
ความแตกต่างด้านคำศัพท์และการประยุกต์ใช้สำหรับเอกสารนี้	<p>ความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับอำนาจต่อรองในบริบทของการลงทุนเชิงสถาบันมีความหมายเช่นเดียวกับในบริบทของแนวทาง OECD ซึ่งว่ากันด้วยเรื่องของอิทธิพล</p> <p>อย่างไรก็ตาม ในบริบทของแนวทาง OECD</p> <p>อำนาจต่อรองมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงในแนวทางปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องของฝ่ายที่ก่อหรือมีส่วนร่วมก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบ</p> <p>ในขณะที่ในบริบทของอำนาจต่อรองด้านการลงทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะมีอิทธิพลต่อผลตอบแทนที่อาจเกิดขึ้นในการลงทุน</p> <p>นอกจากนี้ในบริบทของการลงทุน “อำนาจต่อรอง”</p> <p>สามารถใช้เพื่ออธิบายสถานะของการจัดหาเงินทุนของบริษัทมากกว่าการกระทำด้านอิทธิพล</p> <ul style="list-style-type: none"> • ในบริบทของเอกสารนี้ ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจต่อรองในความหมายภายใต้แนวทาง OECD

การดำเนินธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อ	
คำศัพท์ที่ใช้ภายใต้แนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD	<ul style="list-style-type: none"> • ภายใต้แนวทาง OECD “การดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อ” หมายถึงธุรกิจควรร (เอ) มีส่วนร่วมในเชิงบวกต่อความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม เพื่อบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืน และ (บี) หลีกเลี่ยงและจัดการกับผลกระทบเชิงลบจากกิจกรรมของตนเองและป้องกันหรือบรรเทาผลกระทบเชิงลบที่เชื่อมโยงโดยตรงกับการดำเนินงาน ผลิตภัณฑ์ หรือบริการโดยความสัมพันธ์ทางธุรกิจ
ศัพท์ที่นักลงทุนสถาบันใช้กันทั่วไป	<ul style="list-style-type: none"> • “เกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อมสังคมและการกำกับดูแล” (ESG) <p>เป็นชุดเกณฑ์สำหรับการดำเนินงานของบริษัทที่นักลงทุนที่มีความตระหนักด้านสังคมใช้ในการคัดกรองการลงทุนต่างๆ</p> <p>เกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อมจะดูว่าบริษัทดำเนินการอย่างไรในฐานะผู้ดูแลสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ</p> <p>เกณฑ์ทางสังคมตรวจสอบวิธีที่บริษัทจัดการความสัมพันธ์กับพนักงาน ผู้จัดการอาวุโส ลูกค้า และชุมชนที่บริษัทดำเนินธุรกิจ และมักรวมถึงสิทธิมนุษยชนและสิทธิแรงงานด้วย การกำกับดูแลกิจการรับมือกับการกำกับดูแลกิจการของบริษัท – ความเป็นผู้นำ ค่าตอบแทนผู้บริหาร การตรวจสอบ และการควบคุมภายใน และสิทธิต่างๆ ของผู้ถือหุ้น</p> <p>นักลงทุนที่ต้องการซื้อหลักทรัพย์ที่ผ่านการคัดกรองสำหรับเกณฑ์ ESG สามารถทำได้ผ่านกองทุนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมหรือโดยการให้ผู้ให้บริการ ESG</p>
ความแตกต่างด้านคำศัพท์และการประยุกต์ใช้สำหรับเอกสารนี้	<p>ขอบเขตของเกณฑ์ RBC และ ESG เกี่ยวข้องกัน ทั้งสองหัวข้อนี้เกี่ยวข้องกับการคำนึงถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม</p> <p>อย่างไรก็ตาม RBC</p> <p>จะมีนิยามที่กว้างกว่าและเฉพาะเจาะจงต่อมาตรฐานและข้อเสนอแนะที่กำหนดไว้ในแนวทางสำหรับบริษัทข้ามชาติของ OECD เกณฑ์ ESG อาจถูกใช้เป็นหลักในการระบุความเสี่ยงทางการเงินมากกว่าความเสี่ยงด้าน RBC (คู่ส่วนบน)</p>

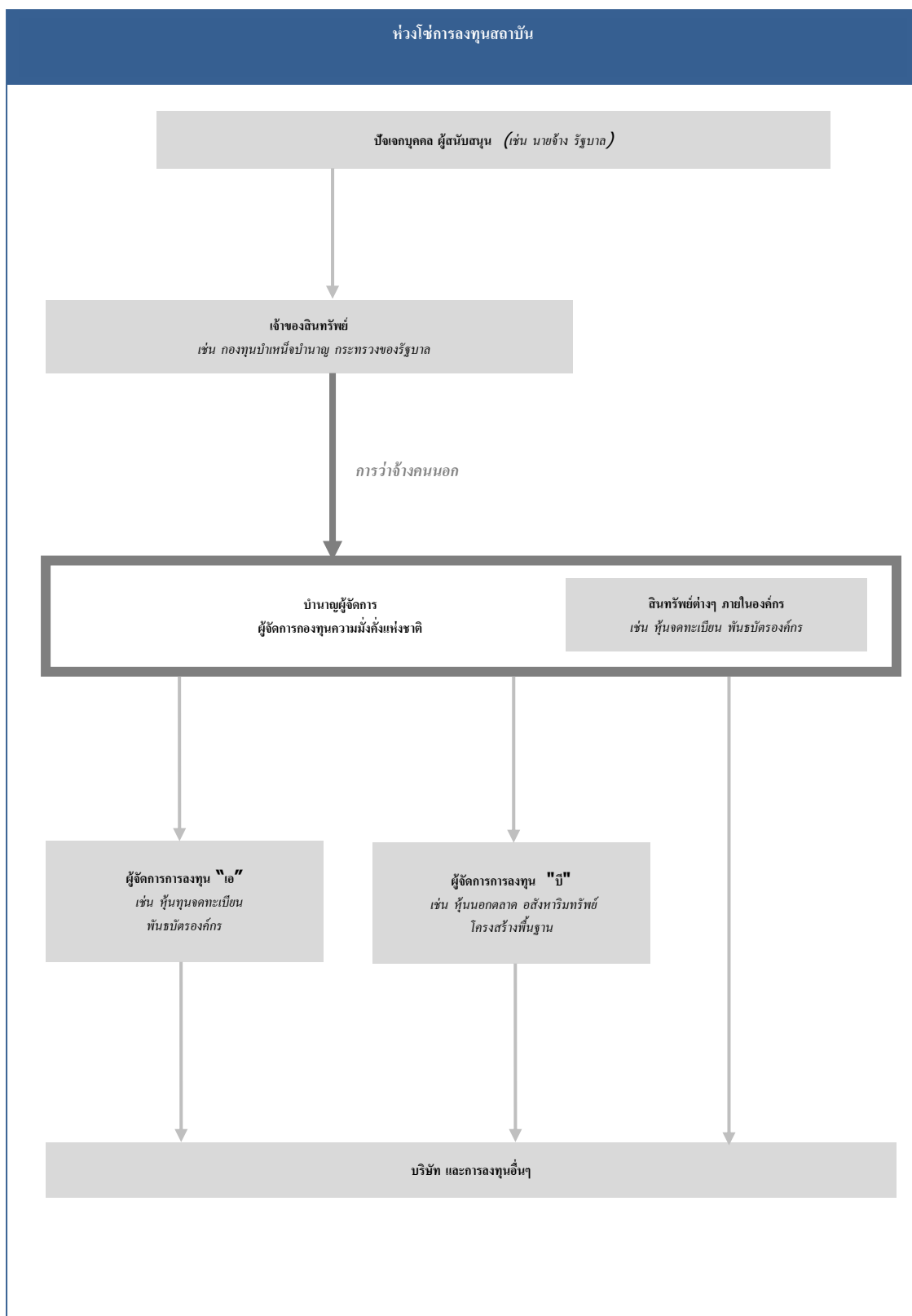
ภาคผนวก 2. ห่วงโซ่คุณค่าการลงทุนทั่วไป

ภาพประกอบเหล่านี้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงห่วงโซ่คุณค่าการลงทุนทั่วไปแก่ผู้อ่านที่อาจไม่คุ้นเคย
ห่วงโซ่คุณค่าได้ถูกทำให้ง่ายขึ้นเพื่อความชัดเจน

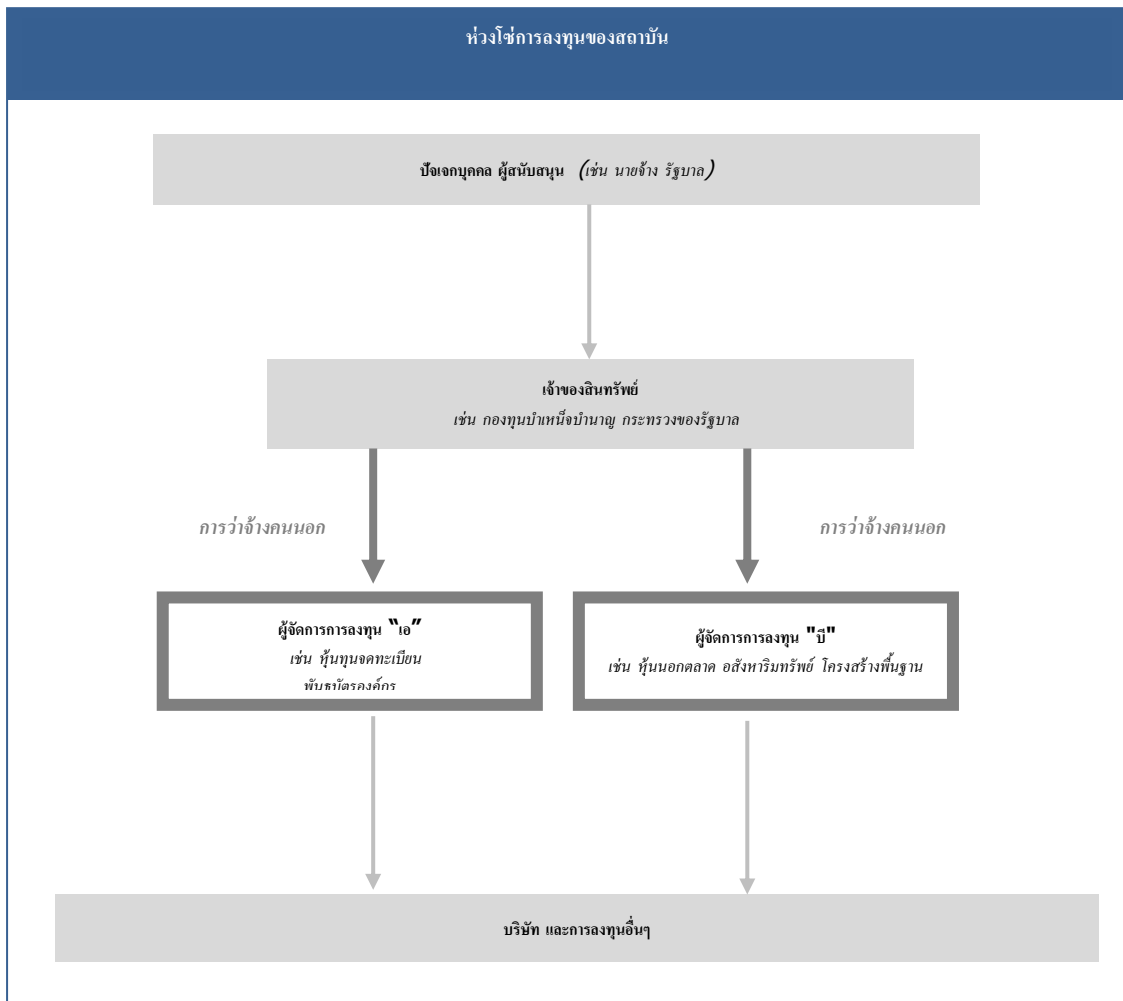
รูปประกอบ **เอ2.1.** เจ้าของสินทรัพย์จัดการสินทรัพย์บางส่วนภายในองค์กร

รูปประกอบ เอ2.2. เจ้าของสินทรัพย์ข้างคนนอกทั้งปอร์มาเป็นผู้จัดการคนเดียว

รูปประกอบ ๒2.3. เจ้าของสินทรัพย์ข้างนอกทั้งหมดมาเป็นผู้จัดการหลายคน

รูปประกอบ เอ2.4. เจ้าของสินทรัพย์ซึ่งคนนอกโดยใช้โครงสร้างกองทุนรวมหน่วยลงทุน

ภาคผนวก **3.** ประเภทของสินทรัพย์และกลยุทธ์การลงทุน

รายการนี้มีคำอธิบายของประเภทสินทรัพย์และกลยุทธ์และลักษณะก่อนและหลังการลงทุน คำอธิบายถูกทำให้ง่ายขึ้นเพื่อความชัดเจน

หุ้นทุนจดทะเบียน — การลงทุนเชิงรุกขั้นพื้นฐาน	
นักลงทุนซื้อหุ้นในบริษัทที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ นักลงทุนขนาดใหญ่อาจมีหุ้นในหลายร้อยบริษัทในพอร์ตการลงทุนที่มีการจัดการที่แตกต่างกัน	
<p>▪ ลักษณะก่อนการลงทุน</p> <p>การตัดสินใจลงทุนขึ้นอยู่กับปัจจัยเกี่ยวกับบริษัทและแนวโน้ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวโน้มสำหรับรายได้ ราคาหุ้น และการจ่ายเงินปันผล (ในบางกรณี) การวิจัยขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ด้านการเงิน ซึ่งโดยปกติจะใช้ข้อมูลจากผู้ให้บริการข้อมูลผู้เชี่ยวชาญหรือนักวิเคราะห์ด้านการขาย (โบรกเกอร์) การวิเคราะห์หลักทรัพย์ ผลิตภัณฑ์ ตลาด แผนการวิจัยและพัฒนาของบริษัท ทีมบริหารและคู่แข่ง และสภาพแวดล้อมทั่วไปของตลาด เช่น อัตราดอกเบี้ย แนวโน้มในการเติบโต เทรนด์ผู้บริโภค ฯลฯ</p> <p>กระบวนการนี้มักจะรวมถึงการเจรจากับฝ่ายบริหารเพื่อแจ้งให้ทราบถึงความเข้าใจของนักลงทุนของบริษัท ประเด็นด้าน RBC ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งอาจครอบคลุมภายในกระบวนการวิจัย (เช่น ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมสูง หรือประวัติของบริษัทในการจัดการปัญหาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความสำคัญคือธุรกิจ ตัวอย่างเช่น ความสามารถของบริษัทจัดหาทรัพยากรธรรมชาติในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมและชุมชนในระดับท้องถิ่น</p> <p>เพื่อดำเนินโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ) นักลงทุนที่ให้ความสำคัญกับ RBC เบื้องหน้ามักจะตรวจสอบนโยบายด้าน RBC ของบริษัทและผลการดำเนินงานในรายละเอียดที่มากขึ้นในขั้นตอนก่อนการลงทุนนี้</p>	<p>▪ ลักษณะหลังการลงทุน</p> <p>นักลงทุนตรวจสอบบริษัทและผลการดำเนินงานเพื่อพิจารณาว่าจะยังคงถือหุ้น จะขาย หรือจะเพิ่มการลงทุน ซึ่งนี้มักจะเกี่ยวข้องกับบทสนทนากับฝ่ายบริหาร นักลงทุนที่ให้ความสำคัญกับ RBC อาจจัดการประชุมกับบริษัทที่มุ่งเน้นเฉพาะประเด็นด้าน RBC นอกเหนือจากการครอบคลุมประเด็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประชุมอื่นๆ</p> <p>การตัดสินใจซื้อและขายของนักลงทุนเชิงรุกมีอิทธิพลต่อราคาหุ้นของบริษัท สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อค่าตอบแทนผู้บริหารที่เชื่อมโยงกับราคาหุ้นและความสามารถของบริษัทในการขยายกิจการโดยการเข้าซื้อกิจการที่ได้รับเงินทุนจากหุ้น การตัดสินใจซื้อขาย หรือความคาดหวังของการตัดสินใจดังกล่าวอาจมีอิทธิพลเหนือการบริหารจัดการของบริษัท</p> <p>ผู้ลงทุนมีสิทธิลงคะแนนเสียงในการประชุมสามัญประจำปีของบริษัทในเรื่องต่างๆ เช่น ค่าตอบแทนผู้บริหาร การอนุมัติบัญชี การควบคุมกิจการและการเข้าซื้อกิจการ และมติผู้ถือหุ้นในประเด็นสิ่งแวดล้อมและสังคม</p> <p>การรวมกันของอิทธิพลของตลาดและสิทธิอย่างเป็นทางการ ในหลักการนี้อาจทำให้นักลงทุนเชิงรุกมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบริษัท</p>

หุ้นจดทะเบียน — การลงทุนเชิงรับ

นักลงทุนซื้อหุ้นในบริษัททั้งหมดในดัชนีการลงทุน ดัชนีประกอบด้วยบริษัทจำนวนหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เข้าเสนอองค์ประกอบและผลการดำเนินงานด้านการเงินของตลาดหุ้นโดยรวม หนึ่งในดัชนีทั่วโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลายคือ **MSCI All World Index** มี **2,477** องค์ประกอบ (www.msci.com/resources/factsheets/index_fact_sheet/msci-acwi.pdf) นักลงทุนเชิงรับรายใหญ่ที่สุดถือหุ้นในหลายบริษัทมากกว่านี้ — มีผู้สอบบัญชี (ca.) สูงสุดถึง **10,000** รายในกรณีที่มีขนาดใหญ่

<p>▪ ลักษณะก่อนการลงทุน</p> <p>นักลงทุนเลือกดัชนีตามตลาดเฉพาะที่ต้องการใช้ผลการดำเนินงาน นักลงทุนตรวจสอบว่าวิธีการก่อสร้างดัชนีมีความเหมาะสมกับความต้องการ (เช่น วิธีการกำหนดน้ำหนักของแต่ละบริษัท) และดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอย่างรอบด้านกับผู้ให้บริการดัชนี (เช่น การปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง)</p> <p>นักลงทุนซื้อหุ้นตามสัดส่วนการให้น้ำหนักในดัชนี การตัดสินใจลงทุนขึ้นอยู่กับการให้น้ำหนักเหล่านี้เท่านั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับรายละเอียดของแต่ละบริษัท ไม่มีการติดต่อระหว่างนักลงทุนและบริษัทก่อนที่จะมีการลงทุนเกิดขึ้น</p> <p>การลงทุนเชิงรับได้รับความนิยมมากขึ้นอย่างมากในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเนื่องจากต้นทุนและประสิทธิภาพที่ต่ำอันเป็นวิธีการบรรลุวัตถุประสงค์หลักของนักลงทุนส่วนใหญ่ อย่างน้อยก็เพื่อให้ตรงกับประสิทธิภาพของตลาดโดยรวม</p> <p>ดัชนีผู้เชี่ยวชาญด้าน ESG หรือดัชนีความยั่งยืน เช่น ดัชนีสะท้อนความเข้มแข็งของคาร์บอนของบริษัท มีให้ใช้แล้ว ดัชนีคาร์บอนต่ำกำลังได้รับความสนใจมากขึ้นจากเจ้าของสินทรัพย์เมื่อความตระหนักถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเติบโตขึ้น อย่างไรก็ตามดัชนี ESG ทั่วไปไม่ได้ถูกใช้อย่างแพร่หลายโดยนักลงทุนกระแสหลัก</p>	<p>▪ ลักษณะหลังการลงทุน</p> <p>นักลงทุนอาจตรวจสอบบริษัทและดำเนินการเจรจากับฝ่ายบริหารในกรณีสำคัญ ผู้ลงทุนมีสิทธิถามปกติของผู้ถือหุ้นรายย่อย นักลงทุนซื้อและขายหุ้นเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในการให้น้ำหนักของบริษัทในดัชนีเท่านั้น หากบริษัทถูกลบออกจากดัชนีเนื่องจากมูลค่าตามราคาตลาดตกต่ำเกินไป นักลงทุนจะขายหุ้นทั้งหมดทิ้ง</p>
---	---

พันธบัตรองค์กร — การจัดการเชิงรุกขั้นพื้นฐาน

นักลงทุนซื้อพันธบัตรที่ออกโดยบริษัทต่าง นักลงทุนขนาดใหญ่อาจมีพันธบัตรในหลายร้อยบริษัทในพอร์ตการลงทุนที่มีการจัดการที่แตกต่างกัน

<p>▪ ลักษณะก่อนการลงทุน</p> <p>การตัดสินใจลงทุนขึ้นอยู่กับปัจจัยเกี่ยวกับบริษัทและแนวโน้ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวโน้มของรายได้และความเป็นไปได้ที่บริษัทจะคืนชำระหนี้ การวิจัยครอบคลุมพื้นที่ที่คล้ายกับพื้นที่ที่สำรวจเพื่อหุ้นจดทะเบียนที่มีการจัดการเชิงรุก และบางครั้งอาจรวมถึงการเจรจากับฝ่ายบริหาร</p>	<p>▪ ลักษณะหลังการลงทุน</p> <p>นักลงทุนตรวจสอบบริษัทและผลการดำเนินงานเพื่อพิจารณาว่าจะยังคงถือพันธบัตร จะขาย หรือจะเพิ่มการลงทุน ซึ่งนี้อาจเกี่ยวข้องกับการเจรจากับฝ่ายบริหาร นักลงทุนไม่มีสิทธิออกเสียงในการประชุมสามัญประจำปีต่างๆ ความสามารถของผู้ถือพันธบัตรในการมีอิทธิพลต่อบริษัทมีจำกัด การตัดสินใจซื้อขายไม่มีผลต่อราคาหุ้นของบริษัท</p>
---	---

พันธบัตรองค์กร — การลงทุนเชิงรับ

นักลงทุนซื้อพันธบัตรทั้งหมดในดัชนีการลงทุน ดัชนีประกอบด้วยพันธบัตรจำนวนหนึ่งที่ได้รับเลือกให้นำเสนอองค์ประกอบและผลการดำเนินงานด้านการเงินของตลาดพันธบัตรโดยรวม

<p>▪ ลักษณะก่อนการลงทุน</p> <p>นักลงทุนซื้อพันธบัตรตามสัดส่วนการให้น้ำหนักในดัชนี การตัดสินใจลงทุนขึ้นอยู่กับวิธีการให้น้ำหนักเหล่านี้เท่านั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะของแต่ละบริษัท ไม่มีการติดต่อระหว่างนักลงทุนและบริษัทก่อนที่จะมีการลงทุนเกิดขึ้น</p>	<p>▪ ลักษณะหลังการลงทุน</p> <p>นักลงทุนไม่มีแนวโน้มที่จะตรวจสอบบริษัท นักลงทุนไม่สามารถขายพันธบัตรแต่ละตัวในดัชนีได้ นักลงทุนไม่มีสิทธิออกเสียงในการประชุมสามัญประจำปีต่างๆ ความสามารถของผู้ลงทุนในการมีอิทธิพลต่อบริษัทมีจำกัด</p>
--	--

หุ้นนอกตลาด - กองทุนต่างๆ

กองทุนเงินร่วมลงทุนได้รับการจัดการโดยผู้จัดการผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุน (รู้จักกันในชื่อ หุ้นส่วนทั่วไป — **GP**) **GP** เพิ่มทุนจากเจ้าของสินทรัพย์ต่างๆ — เรียกว่าหุ้นส่วนจำกัด (**LP**) เพื่อจัดตั้งกองทุน **GP** ซื้อหุ้นในบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียน

<p>▪ ลักษณะก่อนการลงทุน</p> <p>การตัดสินใจลงทุนจะทำโดย GP และขึ้นอยู่กับปัจจัยเกี่ยวกับบริษัทและแนวโน้ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวโน้มของรายได้และมูลค่าการถือหุ้นของนักลงทุน การวิจัยครอบคลุมพื้นที่ที่คล้ายกับพื้นที่ที่สำรวจเพื่อหุ้นจดทะเบียนที่มีการจัดการเชิงรุก และมักจะรวมถึงการเจรจากับฝ่ายบริหารด้วย</p>	<p>▪ ลักษณะหลังการลงทุน</p> <p>GP ตรวจสอบบริษัทและผลการดำเนินงานของบริษัทเพื่อกำหนดว่าจะขายบริษัทเมื่อใด ซึ่งมักจะเกี่ยวข้องกับบทสนทนาที่ฝ่ายจัดการ บริษัทหุ้นนอกตลาดเอกชนอาจเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีอย่างน้อยหนึ่งที่นั่งบอร์ดในคณะกรรมการ ผู้ถือหุ้นใหญ่ควบคุมบริษัท นักลงทุนที่ใหญ่ที่สุดคนอื่นๆ ที่มีที่นั่งในบอร์ดคณะกรรมการเช่นกัน</p> <p>LP ไม่ได้ติดต่อโดยตรงกับบริษัทต่างๆ ในพอร์ต ในบางกรณีพวกเขาอาจไม่ทราบว่าบริษัทใดอยู่ในกองทุน พวกเขาความสามารถที่จำกัดในการมีอิทธิพลต่อกองทุนหลังจากที่ได้กำหนดเงื่อนไขของสัญญาแล้ว LP ที่ใหญ่ที่สุดในกองทุนตั้งอยู่ในคณะกรรมการที่ปรึกษาหุ้นส่วนจำกัด (LPAC) LPAC จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้คำปรึกษาแก่ GP ในประเด็นที่เฉพาะเจาะจงในช่วงชีวิตของกองทุน รวมถึงผลประโยชน์ทับซ้อนและการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในเอกสารกำกับดูแลของกองทุนที่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมหรือการอนุมัติจาก LP นอกจากนี้ GP ยังอาจปรึกษากับ LPAC ของตนเพื่อรับความคิดเห็นด้าน LP เกี่ยวกับการดำเนินงานหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน LP ตรวจสอบ GP และมีการประชุมด้วยกันเป็นประจำ LP ไม่สามารถสั่งให้ GP ดำเนินการบางอย่างได้ (เช่น การมีส่วนร่วมกับบริษัทในพอร์ตในประเด็นด้าน RBC) อย่างไรก็ตาม พวกเขาสามารถกระตุ้นให้ GP ดำเนินการตามความเหมาะสม และถามคำถามเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ทำลงไปในการตัดสินใจเฉพาะเจาะจง</p>
--	---

หุ้นนอกตลาด — การลงทุนโดยตรง

เจ้าของสินทรัพย์ขนาดใหญ่อาจทำการลงทุนในหุ้นนอกตลาดโดยตรง กล่าวคือ พวกเขาลงทุนโดยตรงในบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนโดยไม่ได้ผ่านกองทุน

<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะก่อนการลงทุน <p>นักลงทุนดำเนินการผ่านงานวิจัยเกี่ยวกับบริษัท การวิจัยครอบคลุมพื้นที่ที่คล้ายกับพื้นที่ที่สำรวจเพื่อหุ้นจนกระทั่งมีการจัดการเชิงรุก และมักจะรวมถึงการเจรจากับฝ่ายจัดการด้วย</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะหลังการลงทุน <p>ผู้ลงทุนอาจเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมักจะมีส่วนหนึ่งหนึ่งในการคณะกรรมการของบริษัท ในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่ผู้ลงทุนจะเป็นผู้ควบคุมบริษัท</p>
---	--

โครงสร้างพื้นฐาน — กองทุน	
<p>กองทุนโครงสร้างพื้นฐานได้รับการจัดการโดยผู้จัดการผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุน (รู้จักกันในชื่อ หุ้นส่วนทั่วไป — GP) GP เพิ่มทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนจากเจ้าของสินทรัพย์ต่างๆ — รู้จักกันในชื่อของ หุ้นส่วนจำกัด (LP) GP ชื่อหุ้นในบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนที่เป็นเจ้าของและดำเนินการด้านสินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าเรือ สนามบิน ทางด่วน โรงพยาบาล โรงเรียน และฟาร์มกังหันลมและแสงอาทิตย์ แต่ละบริษัทอาจเป็นเจ้าของและดำเนินการด้านสินทรัพย์โครงสร้างพื้นฐานตั้งแต่หนึ่งประเภทขึ้นไป</p>	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะก่อนการลงทุน <p>การตัดสินใจลงทุนจะทำโดย GP และขึ้นอยู่กับงานวิจัยเกี่ยวกับบริษัท/สินทรัพย์และแนวโน้ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวโน้มของรายได้จากค่าธรรมเนียมผู้ใช้และมูลค่าการถือหุ้นของนักลงทุน การวิจัยมักจะรวมถึงการเจรจากับฝ่ายบริหาร</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะหลังการลงทุน <p>GP ตรวจสอบบริษัท/สินทรัพย์และผลการดำเนินงานของบริษัทเพื่อกำหนดว่าจะขายบริษัทหรือไม่/เมื่อใด ซึ่งนี้มักจะเกี่ยวข้องกับบทสนทนากับฝ่ายบริหาร บริษัทการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานเอกชนอาจเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีส่วนหนึ่งหนึ่งในการคณะกรรมการ นักลงทุนที่ใหญ่ที่สุดคนอื่นๆ ก็มีที่นั่งในการคณะกรรมการเช่นกัน นักลงทุนที่มีที่นั่งในบอร์ดควบคุมบริษัทโดยตรง</p> <p>LP ไม่ได้ติดต่อโดยตรงกับบริษัท/สินทรัพย์ต่างๆ ในพอร์ต โฟลโด้ พวกเขามีความสามารถที่จำกัดในการมีอิทธิพลต่อกองทุนหลังจากที่ได้กำหนดเงื่อนไขของสัญญาแล้ว</p>

โครงสร้างพื้นฐาน — การลงทุนโดยตรง	
<p>เจ้าของสินทรัพย์ขนาดใหญ่อาจทำการลงทุนในหุ้นนอกตลาดโดยตรง กล่าวคือ พวกเขาลงทุนโดยตรงในบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนโดยไม่ผ่านกองทุน</p>	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะก่อนการลงทุน <p>นักลงทุนดำเนินการผ่านงานวิจัยเกี่ยวกับบริษัท</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะหลังการลงทุน <p>ผู้ลงทุนอาจเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมักจะมีส่วนหนึ่งหนึ่งในการคณะกรรมการของบริษัท ดังนั้นจึงสามารถใช้อิทธิพลเหนือบริษัทได้มาก</p>

อสังหาริมทรัพย์ — กองทุน	
<p>กองทุนอสังหาริมทรัพย์ (ที่ดิน) ได้รับการจัดการโดยผู้จัดการผู้เชี่ยวชาญด้านการลงทุน (รู้จักกันในชื่อ หุ้นส่วนทั่วไป — GP) GP เพิ่มทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนจากเจ้าของสินทรัพย์ต่างๆ — รู้จักกันในชื่อของ หุ้นส่วนจำกัด (LP) GP ชื่อหุ้นในบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนที่พัฒนาและจัดการอสังหาริมทรัพย์ เช่น สำนักงาน คาเฟ่ โลจิสติกส์ ที่อยู่อาศัย แต่ละบริษัทอาจเป็นเจ้าของและดำเนินการด้านสินทรัพย์ที่ดินตั้งแต่หนึ่งประเภทขึ้นไป</p>	

<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะก่อนการลงทุน <p>การตัดสินใจลงทุน โดยผู้จัดการกองทุนขึ้นอยู่กับภารกิจเกี่ยวกับบริษัท/สินทรัพย์และแนวโน้ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายได้ที่จะได้รับจากค่าเช่าและการเพิ่มขึ้นของมูลค่าหุ้นที่อาจเกิดขึ้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะหลังการลงทุน <p>นักลงทุนจะตรวจสอบบริษัท/สินทรัพย์และผลการดำเนินงานเพื่อพิจารณาว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงการดำเนินงานหรือไม่และจะขายหรือไม่/เมื่อใด เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับการเจรจากับฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบโดยตรงต่อสินทรัพย์ บริษัทการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์เอกชนอาจเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทที่ดำเนินการ และมืออย่างน้อยหนึ่งที่นั่งในบอร์ดคณะกรรมการ นักลงทุนที่ใหญ่ที่สุดคนอื่นๆ ก็มีที่นั่งในบอร์ดคณะกรรมการเช่นกัน LP ไม่ได้ติดต่อโดยตรงกับบริษัทหรือสินทรัพย์ต่างๆ ในพอร์ตโฟลิโอ พวกเขา มีความสามารถที่จำกัดในการมีอิทธิพลต่อกองทุนหลังจากที่ได้กำหนดเงื่อนไขของสัญญาแล้ว</p>
---	--

อสังหาริมทรัพย์ — การลงทุนโดยตรง

เจ้าของสินทรัพย์ขนาดใหญ่อาจทำการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์โดยตรง กล่าวคือ พวกเขาลงทุนโดยตรงในอสังหาริมทรัพย์แต่ละแห่งโดยไม่ได้ผ่านกองทุน

<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะก่อนการลงทุน <p>นักลงทุนดำเนินการผ่านงานวิจัยเกี่ยวกับบริษัท</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะหลังการลงทุน <p>หากนักลงทุนเป็นเจ้าของส่วนใหญ่ ก็สามารถมีอิทธิพลเหนือการจัดการทรัพย์สินได้มาก</p>
---	--

พันธบัตรรัฐบาล — การจัดการโครงสร้างพื้นฐานเชิงรุก

นักลงทุนซื้อพันธบัตรที่ออกโดยรัฐบาล

<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะก่อนการลงทุน <p>การตัดสินใจลงทุนขึ้นอยู่กับปัจจัยเกี่ยวกับประเทศและแนวโน้ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งแนวโน้มทางด้านเศรษฐกิจและความเป็นไปได้ที่ประเทศจะคืนค่าหนี้บางส่วน บางครั้งการวิจัยอาจรวมถึงการเจรจากับรัฐบาลหรือธนาคารกลางของประเทศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะหลังการลงทุน <p>นักลงทุนตรวจสอบประเทศและผลการดำเนินงานเพื่อพิจารณาว่าจะยังคงถือพันธบัตร จะขาย หรือจะเพิ่มการลงทุน ซึ่งนี้อาจเกี่ยวข้องกับการเจรจากับรัฐบาลหรือธนาคารกลาง ความสามารถของนักลงทุนรายบุคคลในการมีอิทธิพลต่อประเทศนั้นมีข้อจำกัดมาก</p>
---	---

พันธบัตรรัฐบาล — การลงทุนเชิงรับ

นักลงทุนซื้อพันธบัตรทั้งหมดในดัชนีการลงทุน ดัชนีประกอบด้วยพันธบัตรจำนวนหนึ่งที่ได้รับเลือกให้นำเสนอองค์ประกอบและผลการดำเนินงานด้านการเงินของตลาดพันธบัตรรัฐบาลโดยรวม

<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะก่อนการลงทุน <p>นักลงทุนซื้อพันธบัตรตามสัดส่วนการให้น้ำหนักในดัชนี การตัดสินใจลงทุนขึ้นอยู่กับ การให้น้ำหนักเหล่านี้เท่านั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเฉพาะของแต่ละประเทศ ไม่มีการติดต่อระหว่างนักลงทุนและรัฐบาลหรือธนาคารกลางก่อนที่จะมีการลงทุนเกิดขึ้น</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ ลักษณะหลังการลงทุน <p>นักลงทุนไม่มีแนวโน้มที่จะตรวจสอบประเทศ นักลงทุนไม่สามารถขายพันธบัตรแต่ละตัวในดัชนีได้ ความสามารถของนักลงทุนรายบุคคลในการมีอิทธิพลต่อประเทศนั้นมีข้อจำกัดมาก</p>
--	--

mneguidelines.oecd.org

